

การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาบรรณารักษศาสตร์
และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทยที่เผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2542-2551

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์
พฤษภาคม 2554

การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาบรรณารักษศาสตร์
และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทยที่เผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2542-2551

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์

พฤษภาคม 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาบรรณารักษศาสตร์
และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทยที่เผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2542-2551

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์
พฤษภาคม 2554

ดวงกมล วงศ์จันทร์. (2554). การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขา
บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทยที่เผยแพร่ระหว่าง
พ.ศ. 2542-2551. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. แววดา เตชะทวิวรรณ, รองศาสตราจารย์ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาของวิทยานิพนธ์ระดับปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่เผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2542-2551 ใน
ด้านสถาบัน ปีที่พิมพ์ ขอบเขตเนื้อหา ประเภทของห้องสมุด เขตภูมิศาสตร์ วิธีวิจัย ประชากร/กลุ่ม
ตัวอย่าง วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และสถิติที่ใช้ในการวิจัย
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขา
บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทยที่เผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2542-2551 ของ
สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอน จำนวน 10 แห่ง รวมจำนวนทั้งสิ้น 614 ชื่อเรื่อง เครื่องมือวิจัยที่ใช้คือ
แบบบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ
ผลการวิจัยมีดังนี้ มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นสถาบันที่มีวิทยานิพนธ์จำนวนสูงสุด 157
ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 25.57) ขอบเขตเนื้อหาของวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และ
สารสนเทศศาสตร์ที่มีการศึกษามากที่สุด คือ ทรัพยากรสารสนเทศและแหล่งสารสนเทศ จำนวน 225
ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 36.64) ประเภทของห้องสมุดที่มีการศึกษามากที่สุด คือ ห้องสมุดระดับอุดมศึกษา
จำนวน 256 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 41.69) เขตภูมิศาสตร์ที่มีการศึกษามากที่สุด คือ เขตกรุงเทพมหานคร
และปริมณฑล จำนวน 221 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 35.99) วิธีวิจัยที่มากที่สุด คือ การวิจัยเชิงสำรวจ จำนวน
517 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 84.20) ประชากร/กลุ่มตัวอย่างที่มากที่สุดคือ กลุ่มอื่น ๆ หรือกลุ่มอาชีพต่าง ๆ
จำนวน 226 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 36.81) วิธีการสุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษามากที่สุด คือ การสุ่มตัวอย่าง
แบบเจาะจง จำนวน 211 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 34.36) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมากที่สุด คือ แบบสอบถาม/
แบบประเมิน จำนวน 485 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 78.99) สถิติที่ใช้ในการวิจัยของวิทยานิพนธ์สาขา
บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่มีการศึกษามากที่สุด คือ สถิติพรรณนา จำนวน 598 ชื่อ
เรื่อง (ร้อยละ 97.39) โดยใช้ค่าร้อยละ จำนวน 563 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 91.69)

AN ANALYSIS OF THESES IN LIBRARY AND INFORMATION SCIENCE IN THAILAND
DISTRIBUTED DURING B.E. 2542-2551

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts degree in Library and Information Science
at Srinakharinwirot University

May 2011

Duangkamol Wongjun. (2011). *An Analysis of Master's Degree Theses in Library and Information Science in Thailand Distributed, During B.E. 2542-2551*. Master's thesis, M.A. (Library and Information Science). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr.Wawta Techataweewan, Assi. Prof. Thadasak Wachirapreechamong.

This research aimed to analyze the content of Master's degree theses in Library and Information Science in Thailand, distributed during B.E. 2542-2551, in terms of institution, year of publication, scope of the content, type of library, geographical location, research methodology, population/sample group, sampling method, data collection instrument, and statistics for research use.

The population of this research was Master's degree theses in Library and Information Science in Thailand, distributed during B.E. 2542-2551 of 10 higher education institutions. A total of 614 titles were analyzed in this research by using thesis data sheet which the researcher created as the research instrument. The data was analyzed by using statistics of percentage.

The results of this research indicated as follows: the institution with the highest total number of thesis titles was Ramkhamhaeng University, 157 titles (25.57%). The most scope content of Master's degree theses in Library and Information Science that was studied was resource and information sources, 225 titles (36.64%). The library that theses focused the most was University Library, 256 titles (41.69%). The geographical location that theses focused the most was Bangkok metropolis and suburbs, 225 titles (35.99%). The most used research methodology was a survey research, 517 titles (84.20%). The population/sample group used the most was other or various occupations group 226 titles (36.81%). The most used sampling method was a purposive sampling, 211 titles (34.36%). The research instrument used the most was a questionnaire/ assessment evaluation, 485 titles (78.99%). The most used statistics for theses in Library and Information Science was descriptive statistics, 598 titles (97.39%). For data analysis, The use was percentage, 563 titles (91.69%).

ปริญญาานิพนธ์

เรื่อง

การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาบรรณารักษศาสตร์
และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทยที่เผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2542-2551

ของ

ดวงกมล วงศ์จันทร์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2554

คณะกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แววตา เตชาทวีวรรณ)

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนีย์ กาศจำรูญ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์พวา พันธุ์เมฆา)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แววตา เตชาทวีวรรณ)

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย
จาก
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แววตา เตชาทวิวรรณ ประธานกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์ กรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนีย์ กาศจำรูญ ประธานคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์พวา พันธุ์เมฆา คณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ และคณาจารย์ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่านได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่ายิ่งเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำในการจัดทำงานวิจัยนี้ทุกขั้นตอน ตลอดจนให้ความกรุณาในการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากที่สุด ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ให้ทุนอุดหนุนสำหรับทำปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ นางสาวชนิดา จริยาพรพงศ์ นางสาวสมศิริ เบญจรานนท์ นางกมลรัตน์ ตันท์เกตุร นางวนิดา วงศ์วัฒน์ และนางสาวสุดารัตน์ รัตนราช บรรณารักษ์หัวหน้างานเทคนิคของห้องสมุดมหาวิทยาลัย ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบบันทึกวิทยานิพนธ์

ท้ายสุดผู้วิจัยขอขอบพระคุณ พ่อ แม่ พี่ น้อง และเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้ทั้งกำลังกายและกำลังใจที่ดีเยี่ยมตลอดเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัย

ดวงกมล วงศ์จันทร์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวิจัย.....	8
ความหมายของการวิจัย.....	8
ประเภทของการวิจัย.....	8
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย.....	10
วิธีการสุ่มตัวอย่าง.....	11
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	13
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	14
การวิเคราะห์เนื้อหาการวิจัย.....	15
ประเภทของการวิเคราะห์เนื้อหา.....	16
กระบวนการวิเคราะห์เนื้อหา.....	16
โครงสร้างหลักสูตรสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทย.....	17
ชื่อหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์.....	17
แผนการเรียนหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์.....	20
รายวิชาหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์.....	23
การวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์.....	29
ประวัติความเป็นมา.....	29
ขอบเขตการวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในต่างประเทศ.....	31
ขอบเขตการวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทย.....	36

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	40
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	40
งานวิจัยในประเทศ.....	46
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	53
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	53
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	56
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	105
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	105
วิธีดำเนินการวิจัย.....	105
สรุปผลการวิจัย.....	106
อภิปรายผล.....	107
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	113
บรรณานุกรม.....	115
ภาคผนวก.....	121
ภาคผนวก ก.....	122
ภาคผนวก ข.....	127
ภาคผนวก ค.....	129

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

ประวัติย่อผู้วิจัย.....

205

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 รายชื่อสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่สอนสาขาบรรณารักษศาสตร์ และสารสนเทศศาสตร์ระดับปริญญาโทและปีที่เริ่มเปิดสอน.....	2
2 ชื่อหลักสูตรสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ระดับปริญญาโท ในประเทศไทย.....	18
3 แผนการเรียนหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ระดับปริญญาโท ในประเทศไทย.....	21
4 รายวิชาบังคับ/วิชาแกน หลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ระดับปริญญาโทในประเทศไทย ในประเทศไทย.....	24
5 เปรียบเทียบรายวิชาบังคับ/วิชาแกนกับขอบเขตเนื้อหาทางบรรณารักษศาสตร์และ สารสนเทศศาสตร์.....	29
6 จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย.....	53
7 ผลการทดสอบความเที่ยงของแบบบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์.....	54
8 จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามสถาบันและปีที่พิมพ์ในประเทศไทย.....	59
9 จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามขอบเขตเนื้อหาและปีที่พิมพ์ในประเทศไทย.....	61
10 จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามขอบเขตเนื้อหาและสถาบันในประเทศไทย.....	71
11 จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามประเภทของห้องสมุดที่ศึกษา และสถาบัน.....	82
12 จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามเขตภูมิศาสตร์และสถาบัน.....	86
13 จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามวิธีวิจัยและสถาบัน.....	90
14 จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามประชากร/กลุ่มตัวอย่างและสถาบัน.....	92
15 จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามวิธีการสุ่มตัวอย่างและสถาบัน.....	94
16 จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและสถาบัน.....	98
17 จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามสถิติที่ใช้ในการวิจัยและสถาบัน.....	101

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามสถาบันและปีที่พิมพ์.....	60
2 ขอบเขตเนื้อหาของวิทยานิพนธ์จำแนกตามปีที่พิมพ์.....	109

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาบรรณารักษศาสตร์เกิดขึ้นแห่งแรกในประเทศสหรัฐอเมริกาที่ได้จัดให้มีการสอนบรรณารักษศาสตร์ขึ้นอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เมื่อ พ.ศ.2430 โดย เมลวิลล์ ดิวอี้ (Melvil Dewey) ได้จัดตั้งโรงเรียนบรรณารักษศาสตร์แห่งแรกขึ้นที่มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ต่อมาการศึกษาทางด้านบรรณารักษศาสตร์ได้ขยายตัวออกไปอย่างกว้างขวาง เมื่อ พ.ศ. 2470 มหาวิทยาลัยชิคาโกเริ่มเปิดสอนหลักสูตรปริญญาเอกในสาขามหาวิทยาลัยชิคาโกเริ่มเปิดสอนหลักสูตรปริญญาเอกในสาขามหาวิทยาลัยชิคาโกเริ่มเปิดสอนหลักสูตรปริญญาโทและปริญญาตรีและปริญญาโท เช่น ฟิลิปปีนส์ เกาหลี เป็นต้น ส่วนประเทศอินเดียและประเทศไทยมีการสอนหลักสูตรนี้ถึงระดับปริญญาเอก (ธาดาศักดิ์ วชิรปริชาพงษ์. 2534: 5-6) หลักสูตรบรรณารักษศาสตร์เดิมเรียกว่า “บรรณารักษศาสตร์” ต่อมาเมื่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มมากขึ้นและผลักดันให้เข้าสู่สังคมสารสนเทศ ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนหลักสูตรของโรงเรียนบรรณารักษศาสตร์ โดยใช้ชื่อหลักสูตรว่า “บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์” (ชุตติมา สัจจามันท์. 2546: 28) ทั้งนี้คำว่า “บรรณารักษศาสตร์” มาจากคำในภาษาอังกฤษ คือ “Library science” “Librarianship” และ “Library studies” ซึ่งทั้งสามคำมีความหมายเหมือนกัน (สุทธิลักษณ์ อัมพันวงศ์. 2510: 3) แต่คำว่า “Library science” ใช้กันแพร่หลายมากกว่า คำว่า “บรรณารักษศาสตร์” หมายถึง ศาสตร์ที่ว่าด้วยการรวบรวม เก็บรักษา และแจกจ่ายความรู้ที่ปรากฏในสิ่งพิมพ์หรือข้อเขียน โดยอาศัยห้องสมุดเป็นสื่อตลอดถึงศาสตร์ที่ว่าด้วยการจัดห้องสมุด ส่วนคำว่า “สารสนเทศศาสตร์” มาจากคำในภาษาอังกฤษคือ “Information science” เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการจัดการเกี่ยวกับความรู้ ข่าวสาร ตลอดจนข้อมูลต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์มุ่งให้ผู้ผู้ใช้ได้รับประโยชน์จากความรู้หรือข่าวสารดังกล่าวได้อย่างรวดเร็วและเป็นประโยชน์มากที่สุด (จารุวรรณ สิริสุทธิรักษ์. 2521: 71, 79)

การศึกษาระดับปริญญาตรีในประเทศไทยได้เริ่มต้นอย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรกเมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2494 ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยจัดสอนวิชาการจัดห้องสมุด เป็นหลักสูตรภาคพิเศษมีการเรียนการสอนในช่วงตอนเย็น (สุทธิลักษณ์ อัมพันวงศ์. 2510: 2) หลังจากที่ได้เปิดสอนติดต่อกันมาเป็นเวลา 5 ปี ใน พ.ศ.2498 ได้เสนอขอจัดตั้งแผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์ขึ้นในคณะอักษรศาสตร์ นับเป็นแผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์แห่งแรกของประเทศไทย โดยเริ่มเปิดสอนวิชาบรรณารักษศาสตร์ชั้นอนุปริญญา หลักสูตร 1 ปี ต่อมาได้ขยายเปิดสอนระดับปริญญาตรีเมื่อ พ.ศ.

2502 และระดับบัณฑิตศึกษา เมื่อ พ.ศ. 2507 จากจุดเริ่มต้นดังกล่าวทำให้การศึกษาระบบ
 บรรณารักษศาสตร์ได้พัฒนาเจริญก้าวหน้า โดยขยายการสอนในสถาบันอุดมศึกษาแห่งอื่นซึ่งเปิดสอน
 เพิ่มขึ้นโดยลำดับ พ.ศ. 2546 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เริ่มเปิดสอน
 หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาสารสนเทศศึกษาและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชเปิดสอน
 หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ในปีการศึกษา 2552 ปัจจุบันการศึกษา
 วิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทยครอบคลุมทั้ง 3 ระดับ คือ ปริญญาตรี
 ปริญญาโทและปริญญาเอก คณะที่สังกัด ได้แก่ คณะอักษรศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะ
 มนุษยศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ยกเว้นมหาวิทยาลัยมหาสารคามที่สังกัดคณะ
 วิทยาการสารสนเทศ ในปัจจุบันสาขาบรรณารักษศาสตร์ได้เชื่อมโยงหรือเกี่ยวข้องกับสารสนเทศ
 ศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ชื่อหลักสูตรจึงเปลี่ยนไปจากเดิมที่ใช้ “บรรณารักษศาสตร์” เป็น
 “บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์” “บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์” “สารสนเทศ
 ศาสตร์” “การจัดการสารสนเทศ”และ“สารสนเทศศึกษา” รวมทั้งมีรูปแบบการเรียนการสอนที่
 หลากหลายทั้งระบบปิด ระบบตลาดวิชา และระบบการศึกษาทางไกล (ชุตินา สัจจามันท์. 2546: 30)

การเปิดสอนหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ใน
 ระดับปริญญาโทครั้งแรกที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2507 นับเป็นก้าวที่สำคัญยิ่งของ
 การวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์ในประเทศไทย เนื่องจากหลักสูตรดังกล่าวกำหนดให้การเขียน
 วิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (ชุตินา สัจจามันท์. 2537: 2-3) และต่อมามี
 มหาวิทยาลัยของรัฐแห่งอื่น ๆ ที่ขยายการสอนในระดับปริญญาโททางบรรณารักษศาสตร์ ดังแสดงใน
 ตาราง 1

ตาราง 1 รายชื่อสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่สอนสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ระดับ
 ปริญญาโทและปีที่เริ่มเปิดสอน

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	พ.ศ. ที่เริ่มเปิดสอน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2507
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2509
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	2525
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2529
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2531
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2535

ตาราง 1 (ต่อ)

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	พ.ศ. ที่เริ่มเปิดสอน
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	2537
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	2538
มหาวิทยาลัยบูรพา	2539
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	2541

วิทยานิพนธ์หรือบางแห่งเรียกว่า “ปริญญาานิพนธ์” ในการศึกษาาระดับปริญญาโทและงานวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ เป็นการสร้างสรรค์องค์ความรู้และพัฒนาวิทยาการทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ให้เกิดแนวคิดและสร้างนวัตกรรมในการปรับปรุงและปรับเปลี่ยนการดำเนินงานของห้องสมุดในประเทศไทย จึงได้มีผู้รวบรวมและจัดทำเป็นฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ ได้แก่ ฐานข้อมูล Thai Digital Collection ในโครงการ ThaiLis ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทยของศูนย์บริการความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ของแต่ละห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเพื่อสะดวกต่อการศึกษาค้นคว้า รวมทั้งมีผู้ที่ศึกษา วิเคราะห์ วิทยานิพนธ์และงานวิจัยสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่ผลิตในประเทศไทยเพื่อศึกษาพัฒนาการและแนวโน้มของวิทยาการด้านนี้ ซึ่งได้แก่ งานวิจัยของภรณี ศิริโชติ (2521) ที่วิเคราะห์วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ พ.ศ.2508 ถึง พ.ศ. 2519 งานวิจัยของอัฉรดา ด่านพิทักษ์ (2547) ที่วิเคราะห์เนื้อหาปริญญาานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2512-2545 งานวิจัยของสุพัตรา ศิริวัฒน์ (2547) ที่การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ.2540-2546 และงานวิจัยของสิริพันธ์ รุ่งวิชานินวัฒน์ (2552) ที่วิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2533-2550 ซึ่งเป็นการศึกษาวิทยานิพนธ์ของแต่ละสถาบันอุดมศึกษา สำหรับการศึกษาวิทยานิพนธ์ในภาพรวม ได้แก่ งานวิจัยของจรูญลักษณ์ ทัพโยธา (2538) ซึ่งวิเคราะห์การกระจายเนื้อหาวิทยานิพนธ์ที่จัดพิมพ์ตั้งแต่ พ.ศ. 2529 ถึง พ.ศ. 2536 งานวิจัยของชุตติมา สัจจนันท์ (2537) ศึกษาสถานภาพงานวิจัยที่เผยแพร่ตั้งแต่ พ.ศ. 2507 ถึง พ.ศ. 2535 และงานวิจัยของเพ็ญสุภา นาทอง (2543) วิเคราะห์วิทยานิพนธ์ที่เผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2537 ถึง พ.ศ.2541

จากการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ดังกล่าวพบว่ายังขาดการศึกษาในภาพรวมที่เป็นปัจจุบัน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิทยานิพนธ์ในภาพรวมระหว่าง พ.ศ.

2542 ถึง พ.ศ. 2551 ซึ่งต่อเนื่องจากงานของเพ็ญสุภา นาทอง โดยรวบรวมบรรณานุกรมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทย ทั้งนี้ เนื่องจากวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ทำให้เกิดการปรับปรุงและพัฒนาทางวิชาการ และวิชาชีพเพื่อให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยผลการวิจัยสามารถนำมาใช้ในการดำเนินงานห้องสมุดด้านบริหาร งานเทคนิคและงานบริการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับปริญญา มหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่เผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2542-2551 ในด้านสถาบัน ปีที่พิมพ์ ขอบเขตเนื้อหา ประเภทของห้องสมุด เขตภูมิศาสตร์ วิธีวิจัย ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบสภาพปัจจุบันด้านสถาบัน ปีที่พิมพ์ ขอบเขตเนื้อหา ประเภทของห้องสมุด เขตภูมิศาสตร์ วิธีวิจัย ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และสถิติที่ใช้ในการวิจัยของวิทยานิพนธ์ระดับปริญญา มหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทยที่เผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2542-2551 และทราบแนวโน้มของงานวิจัยสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ตลอดจนเป็นแนวทางในการพัฒนางานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาของภาค/สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ วิทยานิพนธ์ระดับปริญญา มหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทยที่เผยแพร่ระหว่าง พ.ศ.2542-2551 ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เปิดสอน จำนวน 10 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช รวมจำนวนทั้งสิ้น 614 ชื่อเรื่อง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **วิทยานิพนธ์** หมายถึง งานวิจัยที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก ซึ่งอาจมีชื่อเรียกว่าวิทยานิพนธ์หรือปริญญานิพนธ์ที่แตกต่างกันไปตามแต่ละสถาบัน

2. **สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์** หมายถึง หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาด้านสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ซึ่งอาจมีชื่อเรียกอื่นแตกต่างไปตามแต่ละสถาบัน ได้แก่ บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ สารนิเทศศาสตร์ การจัดการสารสนเทศ และสารสนเทศศึกษา ซึ่งเปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จำนวน 10 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

3. **การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์** หมายถึง การจำแนกวิทยานิพนธ์แต่ละชื่อเรื่องตามเกณฑ์การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

3.1 สถาบัน หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเจ้าของหลักสูตรของวิทยานิพนธ์

3.2 ปีที่พิมพ์ หมายถึง ปีที่เผยแพร่วิทยานิพนธ์ตามที่ปรากฏในหน้าปกหรือหน้าปกใน

3.3 ขอบเขตเนื้อหา หมายถึง ประเด็นหรือหัวข้อเรื่องหลักที่ศึกษาวิจัย แบ่งเป็น 7 หัวข้อ ตามงานวิจัยของภรณ์ ศิริโชติ (2544) ได้แก่ 1)งานบริการห้องสมุด 2)ทรัพยากรสารสนเทศ และแหล่งสารสนเทศ การศึกษาผู้ใช้ 3)งานเทคโนโลยีสารสนเทศ 4)งานบริหารงานห้องสมุด 5)งานเทคนิคห้องสมุด 6) การศึกษาทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ 7)อื่น ๆ

3.4 ประเภทของห้องสมุด หมายถึง เนื้อหาการวิจัยเกี่ยวข้องกับห้องสมุด ประเภทของห้องสมุด ได้แก่ ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา ห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดประชาชน ห้องสมุดเฉพาะ/ศูนย์สารสนเทศ หอสมุดแห่งชาติ ห้องสมุดสถานศึกษาเพื่อการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี ห้องสมุดมากกว่า 1 ประเภท และไม่ระบุประเภทห้องสมุด

3.5 เขตภูมิศาสตร์ หมายถึง เขตพื้นที่ที่ทำการศึกษาวิจัย ได้แก่ กรุงเทพฯและปริมณฑล ภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ ทั้งประเทศ ต่างประเทศ และไม่ระบุเขตภูมิศาสตร์

3.6 ประเภทการวิจัย หมายถึง รูปแบบวิธีการวิจัยที่จำแนกตามวิธีวิจัยขั้นพื้นฐาน ได้แก่ การวิจัยเชิงทดลอง การวิจัยเชิงสำรวจ การวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยแบบผสมผสาน

3.7 ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ บรรณารักษ์ ครู/อาจารย์ ประชาชนทั่วไป นิสิต/นักศึกษา เอกสาร/หนังสือ และอื่นๆ

3.8 วิธีการสุ่มตัวอย่าง หมายถึง วิธีการได้มาซึ่งตัวแทนของกลุ่มประชากรที่ศึกษา ได้แก่ การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย การสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ การสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ การสุ่มตัวอย่างแบบโควตา การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง การสุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวก และเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด

3.9 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บหรือบันทึกข้อมูล การวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม/แบบประเมิน แบบบันทึก/แบบวิเคราะห์ แบบทดสอบ/แบบวัด แบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกต/แบบสำรวจ

3.10 สถิติที่ใช้ในการวิจัย หมายถึง สถิติที่ถูกใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในวิทยานิพนธ์ ดังนี้

3.10.1 สถิติพรรณนา เป็นสถิติที่วิเคราะห์ข้อมูลแล้วพรรณนาหรือบรรยายให้เห็น ลักษณะหรือสมบัติของสิ่งที่ศึกษาได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย/ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มัธยฐาน ฐานนิยม ความแปรปรวน และส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์

3.10.2 สถิติอ้างอิง เป็นสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาจากกลุ่มตัวอย่าง นำค่าสถิติที่ได้ไปอ้างอิงลักษณะประชากรทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างนั้นเป็นตัวแทน ได้แก่ การทดสอบค่า t-test / Z-test การทดสอบค่า F-test การหาค่าสหสัมพันธ์ การวิเคราะห์การถดถอย และการทดสอบค่า Chi-square

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวิจัย
 - 1.1 ความหมายของการวิจัย
 - 1.2 ประเภทของการวิจัย
 - 1.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
 - 1.4 วิธีการสุ่มตัวอย่าง
 - 1.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 1.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย
2. การวิเคราะห์เนื้อหาการวิจัย
 - 2.1 ความหมายของการวิเคราะห์เนื้อหา
 - 2.2 ประเภทของการวิเคราะห์เนื้อหา
 - 2.3 กระบวนการวิเคราะห์เนื้อหา
3. โครงสร้างหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทย
 - 3.1 ชื่อหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์
 - 3.2 แผนการเรียนหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์
 - 3.3 รายวิชาหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์
4. การวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์
 - 4.1 ประวัติความเป็นมา
 - 4.2 ขอบเขตการวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ต่างประเทศ
 - 4.3 ขอบเขตการวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทย
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวิจัย

ความหมายของการวิจัย

คำว่า “การวิจัย” หรือคำภาษาอังกฤษ “Research” เป็นคำที่มีความหมายกว้างและมีผู้ให้ความหมายหลากหลาย ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546: 1072) ได้ให้ความหมายว่า การค้นคว้าเพื่อหาข้อมูลอย่างถี่ถ้วนตามหลักวิชา

เคอร์ลิงเจอร์และลี (Kerlinger; & Lee. 2000: 14) อธิบายความหมายของการวิจัย หมายถึง กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการค้นคว้า วิเคราะห์ และตีความอย่างเป็นระบบเพื่อได้ความรู้และความจริง

เบสท์ (Best. 1993: 20) ได้อธิบายความหมายของการวิจัย หมายถึง เป็นกระบวนการที่มีระบบและแบบแผนแน่นอนในการแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้

เกียรตีสุดา ศรีสุข (2548: 1) ได้อธิบายความหมายของการวิจัย หมายถึง กระบวนการแสวงหาความรู้และความจริงที่มีจุดมุ่งหมายแน่นอนเพื่อให้ได้องค์ความรู้ใหม่ด้วยวิธีที่มีระบบระเบียบเชื่อถือได้

กล่าวโดยสรุปการวิจัย หมายถึง กระบวนการแสวงหาความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในสิ่งที่ต้องการศึกษา โดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่น่าเชื่อถือในค้นคว้าตามหลักวิชาการ ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ซึ่งเป็นความก้าวหน้าทางวิทยาการ

ประเภทของการวิจัย

การวิจัยมีพัฒนาการที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ที่ต้องการแสวงหาความจริงหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เมื่อมนุษย์ได้ตระหนักว่าการหาคำตอบหรือความรู้จากสามัญสำนึกนั้นเป็นสิ่งไม่ถูกต้องหรือน่าเชื่อถือ (Whitehead. 1992: 157) จึงมีการคิดค้นหาวิธีที่แน่นอนและเป็นระบบหรือเป็นที่มีของวิธีการวิจัย การวิจัยมีหลากหลายประเภทซึ่งสามารถแบ่งได้ตามปรัชญาพื้นฐาน (จิตวิทยา กุณฑลบุตร. 2550: 56-60) ดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) เป็นการวิจัยที่นำเอาข้อมูลเชิงปริมาณมาวิเคราะห์ กล่าวคือ ใช้ตัวเลขประกอบการวิเคราะห์ สรุปผล และการเสนอผลการวิจัยก็ออกมาเป็นตัวเลขเช่นเดียวกัน ดังนั้น การวิจัยประเภทนี้จึงมุ่งที่จะอธิบายเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยอาศัยตัวเลขยืนยันแสดงปริมาณมากน้อยแทนที่จะใช้ข้อความบรรยายให้เหตุผล การวิจัยที่ดีนั้นไม่ควรใช้แบบใดแบบหนึ่งโดยเฉพาะ เพราะจะทำให้ผลที่ได้ไม่แจ่มชัดเท่าที่ควร ดังนั้นในการปฏิบัติมักจะประยุกต์การวิจัยทั้ง 2 ประเภทนี้เข้าด้วยกัน เพื่อให้ผลการวิจัยมีทั้งเหตุและผลและมีตัวเลขสนับสนุนอันจะทำให้ผลการวิจัยน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น การวิจัยเชิงปริมาณสามารถทำการวิจัยได้อย่างกว้างขวาง ดังนี้

1.1 การวิจัยเชิงทดลอง เป็นการวิจัยถึงความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผล ของตัวแปร โดยมีการจัดกระทำกับตัวแปรที่เป็นเหตุแล้วสังเกตดูว่าผลจะเป็นอย่างไร และมีการควบคุมสภาพการณ์บางอย่างตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์

1.2 การวิจัยแบบกึ่งทดลอง เป็นการวิจัยที่คล้ายกับการทดลอง แต่มีการควบคุมตัวแปรได้บางส่วน

1.3 การวิจัยเชิงสำรวจ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรที่ต้องการศึกษา สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับข้อเท็จจริงได้อย่างกว้างขวาง ครอบคลุมพื้นที่ทำการวิจัยได้มาก เช่น อายุ การศึกษา เป็นต้น

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เป็นการวิจัยที่มุ่งทำความเข้าใจให้ความหมายและตีความแก่ปรากฏการณ์ที่ศึกษา โดยมีวิธีการเก็บข้อมูลหลายวิธี ได้แก่ การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participant observation) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interviews) และการอภิปรายกลุ่ม (Focus groups) (Family Health International. n.d.: Online) ข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลที่ไม่เป็นตัวเลขแต่จะเป็นข้อความบรรยายลักษณะสภาพเหตุการณ์ของสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และการเสนอผลการวิจัยก็จะออกมาในรูปของข้อความที่ไม่มีตัวเลขทางสถิติสนับสนุนเช่นเดียวกัน การวิจัยประเภทนี้จึงมุ่งบรรยายหรืออธิบายเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยอาศัยความคิดวิเคราะห์ เพื่อประเมินผลหรือสรุปผล การวิจัยเชิงคุณภาพใช้ได้กับทางสังคมศาสตร์หลายสาขาวิชา แบ่งลักษณะการศึกษาเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

2.1 การวิจัยแบบเฉพาะกรณี เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กหรือบุคคล แต่เก็บรายละเอียดทั้งหมดที่เกิดขึ้นเป็นการศึกษาแบบเจาะลึก

2.2 การวิจัยเกี่ยวกับชาติพันธุ์ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของกลุ่มคนในสภาพที่เป็นธรรมชาติเป็นระยะเวลายาวนาน

2.3 การวิจัยประเมินผล เป็นการศึกษาซึ่งเน้นการศึกษากระบวนการเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากกว่าผลลัพธ์ การวิจัยเชิงคุณภาพมีความเหมาะสมเป็นอย่างมากในการศึกษากระบวนการ เพราะว่าการแสดงให้เห็นกระบวนการมีความแตกต่างกัน

3. การวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed methods research) เป็นการนำเทคนิควิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเทคนิควิธีการวิจัยเชิงคุณภาพมาผสมผสานกันในการทำวิจัยเรื่องเดียวกันหรือการวิจัยที่แบ่งเป็นหลายระยะ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อดีของแต่ละวิธีวิจัยมาใช้ในการตอบคำถามการวิจัยได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น (Bban. 2008: 339) ทั้งนี้วิธีการผสมผสานอาจกระทำได้หลายวิธี ได้แก่ การศึกษาแบบคู่ขนาน (Parallel/ simultaneous studies) แบบลำดับ (Sequential studies) แบบเปลี่ยนแปลง (Conversion) แบบหลายระยะ (Multi-phased) และแบบบูรณาการ (Integration) (Teddlie; &

Tashakkori. 2009: 146 ; Leech; Onwuegbuzie. 2009: 273) ซึ่งการวิจัยแบบผสมผสานสามารถแบ่งได้ 4 ประเภท ดังนี้

3.1 การวิจัยแบบผสมผสานเชิงยืนยัน เป็นการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพคู่ขนานในช่วงเวลาเดียวกันเพื่อวิเคราะห์และผนวกข้อค้นพบในการตอบคำถามเดียวกัน

3.2 การวิจัยแบบผสมผสานเชิงฝังในขยายความ เป็นการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพคู่ขนานในช่วงเวลาเดียวกันโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยวิธีใดวิธีหนึ่งเป็นแนวทางหลักและใช้ระเบียบวิธีวิจัยอีกวิธีหนึ่งเป็นตัวเสริม เพื่อตอบข้อคำถามที่แตกต่างกัน

3.3 การวิจัยแบบผสมผสานเชิงอธิบายขยายความ เป็นการวิจัยที่แยกระเบียบวิธีวิจัยออกเป็นสองระยะ โดยระยะแรกเป็นการรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณแล้วตามด้วยการรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยให้ความสำคัญที่ข้อมูลเชิงปริมาณ

3.4 การวิจัยแบบผสมผสานเชิงสำรวจเพิ่มเสริมข้อมูล เป็นการวิจัยที่แยกการใช้ระเบียบวิธีวิจัยเป็นสองระยะ โดยระยะแรกเป็นการรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพแล้วตามด้วยข้อมูลเชิงปริมาณ โดยให้ความสำคัญที่ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ในการวิจัย นักวิจัยจำเป็นต้องเข้าใจความหมายของประชากรและกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัย ประชากร (Population) หมายถึง หน่วยที่เราจะศึกษาข้อมูลทั้งหมด ซึ่งอาจเป็นคน สิ่งมีชีวิตหรือสิ่งไม่มีชีวิต เช่น จำนวนประชากรทั้งจังหวัดหรือทั้งประเทศ เป็นต้น ทั้งนี้ในการวิจัยหากศึกษาข้อมูลจากประชากรหรือจากจำนวนประชากรทั้งหมด มีข้อจำกัดดังนี้

1. การสิ้นเปลืองเวลามาก ในกรณีที่จำนวนประชากรมีมาก ทำให้ต้องสิ้นเปลืองเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. เสียค่าใช้จ่ายสูง ในการเก็บข้อมูลมีค่าใช้จ่าย ซึ่งอาจจะมากหรือน้อยขึ้นกับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล หากจำนวนประชากรมีมากย่อมทำให้ค่าใช้จ่ายในการเก็บข้อมูลสูงตามด้วย
3. ใช้ทรัพยากรบุคคลมาก การเก็บข้อมูลต้องใช้บุคลากรดำเนินการ รวมทั้งเมื่อได้ข้อมูลมาแล้วก็ต้องจัดกระทำข้อมูลซึ่งอาจต้องใช้ทรัพยากรบุคคลเพิ่มมากขึ้นตามจำนวนข้อมูล
4. ข้อมูลผิดพลาดเนื่องจากมีจำนวนมาก
5. ข้อมูลไม่ลึกซึ้ง อันเนื่องมาจากมีประชากรจำนวนมากแต่มีเวลาจำกัด
6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลไม่ทันต่อการใช้ประโยชน์ เนื่องจากต้องใช้เวลา ทรัพยากรบุคคล และค่าใช้จ่ายจำนวนมากในการวิเคราะห์ผลข้อมูล จึงอาจไม่ทันการณ์ต่อการใช้งาน

จากข้อจำกัดของการศึกษาข้อมูลจากประชากรดังกล่าว ทำให้การวิจัยบางเรื่องนักวิจัยเลือกใช้การศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง (Sample) แทน กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง บางส่วนหรือกลุ่มย่อยของประชากรที่เราต้องการศึกษาข้อมูล ซึ่งข้อดีของการศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง (Beiley. 1987: 83-84) มีดังนี้

1. มีความถูกต้องแม่นยำสูงมาก เพราะข้อมูลมีจำนวนไม่มากทำให้การตรวจสอบและความรอบคอบในการจัดกระทำข้อมูลได้ดีกว่า
2. เป็นการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายมากกว่าการศึกษาจากประชากร
3. ผู้ตอบแบบสอบถามหรือแบบสัมภาษณ์จะให้ความร่วมมือมากและให้ข้อมูลที่ถูกต้อง โดยเฉพาะคำถามที่มีความอ่อนไหวหรือเปราะบาง
4. ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้ง มีความคลาดเคลื่อนน้อย
5. นำผลการวิเคราะห์มาใช้ประโยชน์ได้ทันต่อเหตุการณ์
6. สามารถสรุปผลอ้างอิงไปสู่อุณหภูมิประชากรได้

ดังนั้นจึงมีนักวิจัยคิดวิธีสำหรับกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง วิธีที่เป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในงานวิจัยต่าง ๆ ได้แก่ ตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) และยามาเน่ (Yamane)

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างที่ดีจะส่งผลต่อความถูกต้องและน่าเชื่อถือของผลลัพธ์ที่สามารถนำไปอนุมานได้ ในการวิจัยมีเทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบ่งได้ 2 ประเภท คือ การสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยความน่าจะเป็น และการสุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็น (เกียรติสุดา ศรีสุข. ม.ป.ป.: 77-88; สีน พันธุ์พินิจ. 2549: 118-129) ดังนี้

1. การสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยความน่าจะเป็น (Probability sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยสามารถกำหนดได้ว่าหน่วยตัวอย่างในประชากรแต่ละหน่วยว่าจะมีโอกาสเท่าใดที่จะได้รับเลือกไปเป็นตัวอย่าง เช่น หน่วยตัวอย่างขนาดใหญ่หรือสำคัญกว่า อาจมีโอกาสถูกเลือกเป็นตัวอย่างมากกว่าหน่วยตัวอย่างที่มีขนาดเล็กกว่าหรือสำคัญน้อยกว่า เป็นต้น การสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยความน่าจะเป็นมีหลายแบบ ดังนี้

- 1.1 การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบเปิดโอกาสให้หน่วยตัวอย่างได้มีโอกาสถูกเลือกเป็นตัวอย่างเท่าๆกัน วิธีการสุ่มตัวอย่างนี้ใช้วิธีสุ่มหน่วยตัวอย่างทีละหน่วยจากประชากรทั้งหมดโดยไม่ได้แบ่งประชากรเป็นกลุ่มย่อย การสุ่มนี้ทำได้ 2 วิธีคือการจับสลากและการใช้ตารางเลขสุ่ม

1.2 การสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic random sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างที่หน่วยตัวอย่างของกลุ่มประชากรมีการจัดเรียงไว้แบบสุ่มอยู่แล้ว การสุ่มตัวอย่างวิธีนี้เหมาะสำหรับประชากรที่มีการจัดเรียงลำดับไว้แล้วอย่างเป็นระบบ เช่น เลขที่บ้าน รายชื่อนักศึกษาที่เรียงตามลำดับอักษร เป็นต้น

1.3 การสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างที่แบ่งประชากรออกเป็นกลุ่มย่อยโดยให้ประชากรที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันมีลักษณะที่หลากหลายหรือมีลักษณะที่แตกต่างกันมากที่สุด และให้ประชากรระหว่างกลุ่มมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันมากที่สุด วิธีการสุ่มแบบนี้ใช้ในกรณีที่ประชากรอยู่อย่างกระจัดกระจาย หรือไม่มีกรอบของประชากรอย่างชัดเจน การเลือกตัวอย่างแต่ละหน่วยจึงไม่สามารถกระทำได้ง่าย ดังนั้นจึงใช้วิธีการแบ่งประชากรที่ศึกษาออกเป็นกลุ่ม เช่น แบ่งตามเขตพื้นที่หรือสภาพภูมิศาสตร์ โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องมีความแปรปรวนภายในกลุ่มมากที่สุดและให้มีความแปรปรวนระหว่างกลุ่มน้อยที่สุด เป็นต้น การเลือกตัวอย่างอาจจะสุ่มเลือกแต่บางกลุ่มย่อยเท่านั้น การสุ่มตัวอย่างวิธีการนี้มีประโยชน์ตรงที่ถ้าการสุ่มตัวอย่างในแต่ละหน่วยมีค่าใช้จ่ายสูง วิธีนี้จะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการเก็บข้อมูล

1.4 การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยการแบ่งหน่วยต่าง ๆ ในประชากรออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามลักษณะบางอย่าง เช่น เพศ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา เป็นต้น หลักในการสุ่มตัวอย่างแบบนี้จะพยายามแบ่งให้แต่ละชั้นภูมิประกอบด้วยหน่วยที่มีความคล้ายคลึงกับภายในกลุ่มมากที่สุดและมีความแตกต่างระหว่างกลุ่มมากที่สุด

1.5 การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) การสุ่มตัวอย่างแบบนี้เหมาะสำหรับประชากรที่ศึกษามีจำนวนมากและขอบเขตกว้างขวางไม่สามารถทำกรอบของประชากรได้ทุกหน่วย เนื่องจากสิ้นเปลืองเวลาและเสียค่าใช้จ่ายสูง วิธีการสุ่มตัวอย่างเริ่มต้นที่การแบ่งประชากรเป็นกลุ่มใหญ่แล้วจึงแบ่งเป็นกลุ่มย่อยไปเรื่อย ๆ จากนั้นทำการสุ่มเป็นกลุ่มโดยสุ่มจากกลุ่มใหญ่ไปหากกลุ่มย่อย เมื่อได้กลุ่มย่อยแล้วก็ทำการสุ่มหน่วยตัวอย่างจากกลุ่มย่อยที่สุ่มได้ โดยวิธีสุ่มแบบใดก็ได้

2. การสุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Nonprobability sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยไม่ทราบโอกาสที่แต่ละหน่วยจะถูกเลือกขึ้นมาเป็นตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่างนี้ใช้ในกรณีไม่สามารถจะกำหนดขอบเขตของประชากรได้แน่นอน จึงมีผลทำให้ไม่สามารถวัดความถูกต้องหรือเชื่อถือได้ของค่าประมาณจากตัวอย่างนั้น ๆ ซึ่งเหมาะกับการวิจัยเรื่องกว้าง ๆ ไม่ลึกซึ้ง การสุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็นมี 5 แบบ ดังนี้

2.1 การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) เป็นการเลือกที่ไม่มีหลักเกณฑ์ใด ๆ ทั้งสิ้น เก็บข้อมูลจากตัวอย่างที่พบจนครบตามจำนวนที่ต้องการ

2.2 การสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota sampling) การสุ่มตัวอย่างนี้จะกำหนดสัดส่วนและจำนวนหน่วยตัวอย่างที่ต้องการจะเก็บข้อมูล โดยจำแนกออกเป็นกลุ่มย่อยตามองค์ประกอบที่ต้องการศึกษา เช่น เพศ อายุ การศึกษา เป็นต้น

2.3 การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยกำหนดเกณฑ์ให้เหมาะสมกับชนิดของงานวิจัย

2.4 การสุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวก (Convenience sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ถือเอาความสะดวกและง่ายต่อการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นหลัก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความสำคัญอย่างยิ่ง การสร้างเครื่องมือวิจัยนั้นเพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้วิจัยมีหลายประเภท (สิน พันธุ์พินิจ. 2549: 161-171) ดังนี้

1. แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือวัดที่ประกอบด้วยชุดคำถามที่เตรียมไว้เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างตอบ สำหรับเก็บข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ ความเชื่อ ข้อเท็จจริง พฤติกรรมของบุคคล และข้อมูลอื่นๆ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ วัด และประเมินค่าของสิ่งที่ศึกษา ประโยชน์ของแบบสอบถามทำให้เก็บข้อมูลจากประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างได้กว้างขวาง เสียค่าใช้จ่ายและแรงงานต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับการสัมภาษณ์และการสังเกต สามารถส่งทางไปรษณีย์ได้ ผู้ตอบแบบสอบถามมีอิสระในการตอบและมีเวลาทบทวนก่อนจะตอบ แบบสอบถามมีข้อจำกัดบางประการ คำถามแต่ละข้ออาจสั้นทำให้ผู้ตอบไม่เข้าใจจึงไม่ได้ตอบคำถามทุกข้อ ทำให้แบบสอบถามไม่สมบูรณ์ และการส่งคืนแบบสอบถามมักจะไม่ครบ นักวิจัยต้องติดตามกลับคืนมาให้ครบ การสร้างแบบสอบถามเพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลหรือคำตอบได้ถูกต้องแม่นยำน่าเชื่อถือนั้นจะต้องมีความรู้และทักษะในการออกแบบสอบถาม การเลือกใช้ประเภทคำถาม การจัดโครงสร้างแบบสอบถามให้เหมาะสมและการเลือกใช้มาตรวัดให้ถูกต้อง

2. แบบบันทึก คือ แบบที่สร้างขึ้นเพื่อกรอกข้อมูลของสิ่งที่ต้องการศึกษาเชิงวิเคราะห์ และเมื่อบันทึกในแบบบันทึกแล้ว บางกรณีต้องสร้างแบบวิเคราะห์อีก 1 ฉบับ เพื่อนำข้อมูลจากแบบบันทึกมากรอกลงเพื่อแจกแจงนับความถี่อีกต่อหนึ่ง แล้วนำไปคำนวณค่าสถิติที่ต้องการต่อไป แบบบันทึกมีใช้มากในการวิจัยเชิงประวัติ การวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิเคราะห์เนื้อหา การกำหนดรายการในแบบบันทึกผู้วิจัยต้องพิจารณาจากความมุ่งหมายของการวิจัย

3. แบบทดสอบ เป็นเครื่องมือวัดความรู้ ความสามารถ ความถนัด และความสนใจ เป็นชุดของคำถามที่ใช้วัดพฤติกรรมของคน โดยอาจใช้วัดด้านสมอง ด้านอารมณ์ ด้านสมรรถนะความเคลื่อนไหวของร่างกายและด้านทักษะ แบบทดสอบมีทั้งแบบบรรยายหรือข้อสอบอัตนัย และแบบข้อสอบปรนัย แบ่งได้ 3 ประเภทคือ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบความถนัด และแบบทดสอบบุคคลกับสังคม

4. แบบสัมภาษณ์ เป็นชุดของคำถามที่ให้ผู้สัมภาษณ์ (interviewer) ใช้ถามและจดบันทึกคำตอบของผู้ให้สัมภาษณ์ (interviewee) ผู้สัมภาษณ์จะเป็นผู้อ่านข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ให้ผู้ตอบฟัง ถ้าหากผู้ตอบหรือผู้ให้สัมภาษณ์ฟังคำถามไม่เข้าใจก็สามารถซักถามจนเข้าใจได้

5. แบบสังเกต เป็นเทคนิคการเก็บข้อมูลที่ต้องใช้ตัวบุคคลทำหน้าที่คอยเฝ้าดูพฤติกรรมของคนหรือกลุ่มคนที่ทำการวิจัยโดยใช้ตาและหูเป็นเครื่องมือ เพื่อให้การสังเกตมีความถูกต้อง ไม่ลำเอียง และสามารถเก็บข้อมูลได้ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย จึงต้องมีแบบสังเกตที่มีโครงสร้างเป็นแบบแผนซึ่งโดยทั่วไปแล้วนักวิจัยจะใช้แบบตรวจรายการเป็นเครื่องมือในการสังเกต รวมทั้งใช้ประกอบการสัมภาษณ์และแบบสอบถาม

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติเป็นแขนงหนึ่งของวิชาคณิตศาสตร์และวิธีการทางวิทยาศาสตร์ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเก็บข้อมูลปฐมภูมิ ทฤษฎีภูมิ การจัดระบบข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การแปลความและการนำเสนอข้อมูลในแง่ของการวิจัย สถิติจะเป็นหลักการสำหรับอธิบายและตัดสินใจเกี่ยวกับลักษณะของประชากรจากข้อมูลที่เก็บมา สถิติแบ่งออกเป็น 2 ประเภท (ลิน พันธุ์พินิจ. 2549: 240-241) ดังนี้

1. สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) เป็นกลุ่มสถิติที่วิเคราะห์ข้อมูลแล้วพรรณนาหรือบรรยายให้เห็นลักษณะหรือสมบัติของสิ่งที่ศึกษา หรือปรากฏการณ์ของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะซึ่งอาจเป็นประชากรกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มเล็กก็ได้ ผลที่ได้จากการศึกษาจะบอกได้เพียงเฉพาะลักษณะของกลุ่มที่ศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำผลสรุปที่ได้ไปอ้างอิงหรือไปทำนายค่าของกลุ่มอื่นได้ สถิติพรรณนาที่ใช้สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลมี 3 กลุ่ม ดังนี้

1.1 การวัดแนวโน้มสู่ส่วนกลาง (Central tendency) เป็นการหาค่ากลางหรือตัวแทนของข้อมูลแต่ละชุดเพื่อให้ทราบค่าตัวแทนของข้อมูล ได้แก่ มัชฌิมเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย (Mean) มัชฌิมฐาน (Medium) เป็นค่ากึ่งกลางของข้อมูลแต่ละชนิด ฐานนิยม (mode) เป็นค่าที่ซ้ำกันมากที่สุด

1.2 การวัดการกระจาย (Variability) เป็นการหาค่าความใกล้เคียงกันหรือความมากน้อยของการกระจายข้อมูล ถ้าหากข้อมูลมีการกระจายมากแสดงว่าข้อมูลแต่ละตัวมีความแตกต่างกันมาก ถ้าหากข้อมูลกระจายน้อยแสดงว่าข้อมูลแต่ละตัวมีค่าใกล้เคียงกัน สถิติที่ใช้วัดการกระจาย ได้แก่ พิสัย (Rang) ค่าเบี่ยงเบนควอร์ไทล์ (Quartile deviation, QD) ค่าเบี่ยงเบนเฉลี่ย (Mean deviation, MD) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation, SD)

1.3 สหสัมพันธ์ (Correlation) เป็นการหาความสัมพันธ์ของตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไปว่ามีความสัมพันธ์กัน ในทางบวกหรือทางลบ และสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด สถิติสหสัมพันธ์ที่นิยมใช้กัน ได้แก่ สหสัมพันธ์โมเมนต์ผลคูณเพียร์สัน (Pearson product moment correlation, PPMC) และ สหสัมพันธ์ลำดับที่สเปียร์แมน (Spearman rank correlation, SRC)

2. สถิติอ้างอิงหรือสถิติอนุมาน (Inferential statistics) สถิติพรรณนาเป็นการสรุปข้อมูลและอธิบายข้อมูลแก่นักวิจัยทำให้มองเห็นภาพรวมของข้อมูลเบื้องต้นได้ชัดเจนก่อนที่จะวิเคราะห์หาค่าสถิติในเชิงอนุมานต่อไป ซึ่งสถิติอนุมานเป็นสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาจากกลุ่มตัวอย่าง นำค่าสถิติที่ได้ไปอ้างอิงลักษณะประชากรทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างนั้นเป็นตัวแทน แตกต่างจากสถิติพรรณนาที่เกี่ยวข้องกับการสรุปและการอธิบายข้อมูล สถิติอ้างอิงมี 2 แบบคือ สถิติอิงพารามิเตอร์ (Parametric statistics) และสถิติไม่อิงพารามิเตอร์ (Non-Parametric statistics)

การวิเคราะห์เนื้อหาการวิจัย

การวิเคราะห์เนื้อหา มาจากคำภาษาอังกฤษว่า “Content analysis” ใช้ในการศึกษาเนื้อหาของเอกสารหรือวรรณกรรม ซึ่งมีผู้ให้ความหมาย ดังนี้

ประภาวดี สืบสนธิ (2530: 111) ได้ให้ความหมายของการวิเคราะห์เนื้อหาว่า เป็นเทคนิคที่ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์บันทึก เอกสาร ข่าวสารอย่างมีระบบ และมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงปริมาณ การเน้น หรือความถี่ในการสื่อสารความหมาย อาจทำโดยพิจารณาสัดส่วนว่าเอกสารนั้นเน้นเรื่องต่างๆ เป็นปริมาณเท่าใด โดยผู้วิจัยจะแยกเนื้อหาออกเป็นกลุ่มและประเมินเนื้อหาตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดขึ้น การวิเคราะห์เนื้อหาถือได้ว่าเป็นการวิเคราะห์ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ เป็นวิธีการที่จะแสวงหาข้อมูลเช่นเดียวกับวิธีการสำรวจโดยการสัมภาษณ์หรือการตอบแบบสอบถาม

เบอเรลสัน (Berelson. 1971: 18) ได้ให้ความหมายของการวิเคราะห์เนื้อหาว่า การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นเทคนิคการวิจัยอย่างหนึ่ง เพื่ออธิบายเนื้อหาสาระของการสื่อสารอย่างมีหลักเกณฑ์มีระบบ และสามารถอธิบายในเชิงปริมาณได้ด้วย

คิลิเพินดอร์ฟ (Krippendorff. 2004: 18) ได้ให้ความหมายของการวิเคราะห์เนื้อหาว่า การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นเทคนิควิธีการวิจัยที่สร้างเนื้อหาหรือข้อมูลให้มีความน่าเชื่อถือและมีข้อสรุปที่มีความเที่ยงตรงจากเนื้อหาไปสู่บริบทของเนื้อหาที่นำมาวิเคราะห์

รีทซ์ (Reitz. 2004: 173) ได้ให้ความหมายของการวิเคราะห์เนื้อหาในพจนานุกรมบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ว่า เป็นวิธีการวิเคราะห์สารที่มีความชัดเจนและความแน่นอนทั้งกระบวนการดำเนินงานและตัวเนื้อหาในการสื่อสารตลอดจนการจัดประเภทกลุ่ม และการประเมินคุณค่าความสำคัญของแนวคิด สัญลักษณ์ และแก่นของเรื่องด้วยการตรวจสอบจากวัตถุประสงค์และรายละเอียดจากหลักฐานที่มีอยู่

โดยสรุปความหมายของการวิเคราะห์เนื้อหา เป็นเทคนิคหรือวิธีการวิจัยอย่างหนึ่งในการศึกษาเอกสารอย่างเป็นระบบ โดยการแยกเนื้อหาที่ได้จากเอกสารออกเป็นกลุ่มและประเมินหรืออธิบายเนื้อหาสาระที่ได้นั้นอย่างมีหลักเกณฑ์และสามารถอธิบายได้ในเชิงปริมาณ

ประเภทของการวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์เนื้อหาของวรรณกรรม สามารถแบ่งประเภทออกเป็น 6 ประเภท (Krippendorff, 2004: 11) ดังนี้

1. วิเคราะห์เนื้อหาาระบบ เป็นการวิเคราะห์เนื้อหาโดยคำนึงว่าเนื้อหาสาระที่มุ่งวิเคราะห์นั้น มีองค์ประกอบอะไรบ้าง องค์ประกอบดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันอย่างไร และมีการแปลงรูปแบบ ออกมาในรูปความสัมพันธ์อื่นได้บ้างหรือไม่
2. วิเคราะห์เพื่อหามาตรฐาน เป็นการวิเคราะห์เพื่อประเมินคุณค่าของสาระเนื้อหาว่ามี คุณค่ามากน้อยเพียงไร หรือเพื่อวิเคราะห์ว่าเนื้อหาสาระแตกต่างไปจากมาตรฐานมากน้อยเพียงใด
3. วิเคราะห์เนื้อหาทัศน์ เป็นการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อบ่งชี้ความหมายใดความหมายหนึ่ง เช่น ความถี่ของคำ สัญลักษณ์ที่แสดงให้เห็นแรงจูงใจของผู้เขียน หรือหาทัศน์เพื่อชี้ให้เห็นความรู้สึก พอใจ ไม่พอใจต่อเหตุการณ์บางอย่าง เป็นต้น
4. วิเคราะห์เนื้อหาเพื่อหากลุ่มคำที่สัมพันธ์กัน เช่น การอ้างอิงถึงนายกรัฐมนตรี อาจทำได้ โดยใช้ตำแหน่ง ยศ ปี สถานที่ ชื่อ เป็นต้น
5. วิเคราะห์เนื้อหาเพื่อหาความหมาย เช่น การสรุปประเด็น การหาเหตุและผล การอธิบาย พฤติกรรม เป็นต้น
6. วิเคราะห์เนื้อหาเพื่อหากระบวนการภายใน เช่น การวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับสภาวะ แวดล้อม ทำให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับการปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณี เป็นต้น

กระบวนการวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์เนื้อหาที่ดีจะต้องดำเนินการอย่างมีระบบ มีความเป็นปรนัย มีกรอบแนวคิดและ ทฤษฎีสนับสนุนสำหรับสร้างข้อสรุป ซึ่งกระบวนการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน (สิน พันธุ์พินิจ, 2549: 290) ดังนี้

1. การให้คำนิยามลักษณะเฉพาะของเนื้อหาที่น่าสนใจ พร้อมกับพิจารณาจำแนกประเภท ของเนื้อหาหรือประเด็นบนพื้นฐานของทฤษฎี
2. การกำหนดกฎเกณฑ์สำหรับคัดเลือกและการบันทึกลักษณะของเนื้อหา
3. การเลือกหน่วยวิเคราะห์ซึ่งอาจเป็นกิจกรรม ถ้อยคำ ข้อความ เนื้อหาแต่ละตอน หรือแต่ ละย่อหน้า
4. การอ่านข้อมูลและบันทึกความถี่ของประเด็นในเนื้อหา มีความแตกต่างกัน 2 ลักษณะ คือ การนับจำนวนของประเด็นที่มีหรือประเด็นที่ไม่มีซึ่งทำให้ทราบอัตราของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และการ นับจำนวนเวลาที่เกิดขึ้นของประเด็นจะช่วยให้เราทราบถึงความหนักแน่นหรือความสำคัญของประเด็น

โครงสร้างหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทย

ชื่อหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์

ปัจจุบันประเทศไทยมีการเปิดสอนหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในหลายสถาบันทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก โครงสร้างหลักสูตรของแต่ละสถาบันอาจมีความแตกต่างกัน ได้แก่ การกำหนดรายชื่อบัณฑิตและรายวิชาเลือก แตกต่างกันทั้งขอบเขตเนื้อหาวิชาและจำนวนหน่วยกิต การกำหนดให้ทำวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์หรือรายงาน การศึกษาอิสระแตกต่างกัน รวมทั้งชื่อหลักสูตรที่แตกต่างกันเนื่องจากการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทมากขึ้น หลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ระดับปริญญาโทในประเทศไทยได้มีการเปิดสอนจำนวน 10 สถาบัน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิไล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ซึ่งแต่ละสถาบันมีการปรับปรุงหลักสูตรเป็นระยะตามข้อกำหนดของทบวงมหาวิทยาลัยเดิมหรือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ในปัจจุบัน ปัจจุบันสถาบันที่เปิดสอนหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ได้ปรับเปลี่ยนชื่อหลักสูตรจากเดิมซึ่งงานวิจัยของฐานฉัตร สุขศรี (2544) ได้ศึกษาไว้และผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากเว็บไซต์ของภาควิชา/สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ และเว็บไซต์ของบัณฑิตวิทยาลัยของทุกสถาบัน ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ชื่อหลักสูตรสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ระดับปริญญาโทในประเทศไทย

สถาบัน	หลักสูตร (เดิม) (สาขาวิชา)	หลักสูตร (ปัจจุบัน) (สาขาวิชา)	ปีที่ปรับปรุงหลักสูตร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	อักษรศาสตรมหาบัณฑิต (อ.ม.) บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์	อักษรศาสตรมหาบัณฑิต (อ.ม.) บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์	2551
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) การจัดการสารนิเทศ	2548
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สารนิเทศศึกษา	2548
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์	2529
มหาวิทยาลัยบูรพา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์	2549
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) การจัดการแหล่งการเรียนรู้	2547

ตาราง 2 (ต่อ)

สถาบัน	หลักสูตร (เดิม) (สาขาวิชา)	หลักสูตร (ปัจจุบัน) (สาขาวิชา)	ปีที่ปรับปรุงหลักสูตร
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์	2549
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์	2546
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) การจัดการสารสนเทศ	2551
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) แขนงวิชาสารสนเทศศาสตร์	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) แขนงวิชาสารสนเทศศาสตร์	2551

แผนการเรียนหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์

การเรียนการสอนสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ระดับปริญญาโท มีการเรียนการสอนแบบภาคปกติ และภาคพิเศษ(นอกเวลาราชการ) เพื่อให้ผู้ที่ต้องการศึกษาสามารถเลือกเวลาที่เหมาะสม และเพื่อให้ผู้ที่ทำงานแล้วได้มีโอกาสศึกษาต่อในสาขาวิชานี้เพิ่มมากขึ้น ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2548 ระดับปริญญาโท ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาเป็น 2 แผน คือ

1. แผน ก เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ดังนี้

แบบ ก 1 ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด

แบบ ก 2 ทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

2. แผน ข เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษางานรายวิชา โดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องมีการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต และไม่เกิน 6 หน่วยกิต (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 . 2548: 16)

จากการสำรวจเว็บไซต์ของภาควิชา/สาขามหาวิทยาลัยและสารสนเทศศาสตร์ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ พบว่า ปัจจุบันหลักสูตรการเรียนการสอนสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ มีการเปิดหลักสูตรการเรียนการสอน 2 แผน คือ แผน ก และแผน ข สถาบันที่เปิดหลักสูตรการเรียนการสอนเฉพาะแผน ก คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ส่วนสถาบันที่เปิดสอนทั้งแผน ก และ แผน ข คือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยมหาสารคามมหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช จำนวนหน่วยกิตที่ต้องศึกษาจะอยู่ระหว่าง 36-42 หน่วยกิต ขึ้นอยู่กับหลักสูตรของแต่ละสถาบัน โดยแผน ก กำหนดให้ทำวิทยานิพนธ์จำนวน 12 หน่วยกิต แผน ข กำหนดให้ทำรายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ/สารนิพนธ์ จำนวน 6 หน่วยกิต ยกเว้นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่กำหนดให้ทำวิทยานิพนธ์จำนวน 9 หน่วยกิต และแผน ข ของมหาวิทยาลัยบูรพา กำหนดให้เรียนหมวดวิชาอื่น ๆ แทนวิทยานิพนธ์ จำนวน 12 หน่วย และหลักสูตรปัจจุบันมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์กำหนดให้ทำวิทยานิพนธ์ 18 หน่วยกิต ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แผนการเรียนหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ระดับปริญญาโทในประเทศไทย

สถาบัน	หลักสูตร	จำนวนหน่วยกิต	วิชาบังคับ/		การศึกษาอิสระ		อื่น ๆ
			วิชาแกน	วิชาเลือก	วิทยานิพนธ์	/สารนิพนธ์	
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	-	39	12	15	12	-	-
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	แผน ก แบบ ก	ไม่น้อยกว่า 39	ไม่น้อยกว่า 18	ไม่น้อยกว่า 9	12	-	-
	แผน ข	ไม่น้อยกว่า 39	ไม่น้อยกว่า 18	ไม่น้อยกว่า 18	-	3	-
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	แผน ก แบบ ก	ไม่น้อยกว่า 36	15	ไม่น้อยกว่า 9	12	-	-
	แผน ข	ไม่น้อยกว่า 36	15	15	-	6	-
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	-	42	18	15	9	-	-
มหาวิทยาลัยบูรพา	แผน ก แบบ ก 2	39	18	9	12	-	-
	แผน ข	39	18	9	-	-	หมวดวิชาแทน วิทยานิพนธ์ 12
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	แผน ก แบบ ก 2	41	25	ไม่น้อยกว่า 4	12	-	-
	แผน ข	41	25	ไม่น้อยกว่า 10	-	6	-
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	แผน ก 2	42	18	12	12	-	-
	แผน ข	42	18	18	-	6	-

ตาราง 3 (ต่อ)

สถาบัน	หลักสูตร	จำนวนหน่วยกิต	วิชาบังคับ/			การศึกษาอิสระ		อื่น ๆ
			วิชาแกน	วิชาเลือก	วิทยานิพนธ์	/สารนิพนธ์		
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	แผน ก (2)	42	21	9	12	-	-	
	แผน ข	42	21	15	-	6	-	
มหาวิทยาลัยสงขลลา	แผน ก แบบ ก 2	36	9	9	18	-	-	
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	แผน ก แบบ ก 2	36	18	6	12	-	-	
	แผน ข	36	24	6	-	6	-	

รายวิชาหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์

การเรียนการสอนหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ เป็นหลักสูตรที่เปิด การศึกษามาอย่างต่อเนื่อง มีการประเมินหลักสูตรและปรับปรุงแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ ยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทและผลกระทบทั้งในการปฏิบัติงานและการดำเนินชีวิตเพื่อผลิต บัณฑิตที่มีความรู้ทางวิชาการและเทคโนโลยีที่ทันสมัย สามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนไป ใช้ในการจัดการสารสนเทศ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสามารถทำวิจัยด้าน บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการศึกษาของฐานจักร สุขศรี (2544) ศึกษาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ระดับ มหาบัณฑิตและจากการสำรวจเว็บไซต์ของภาควิชา/สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ พบว่า แต่ละสถาบันเปิดสอนรายวิชาที่เป็นวิชาบังคับหรือวิชาแกน ดังแสดง ในตาราง 4

ตาราง 4 รายวิชาบังคับ/วิชาแกน หลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ระดับปริญญาโทในประเทศไทย

สถาบัน	วิชาบังคับ/วิชาแกน(หลักสูตรเดิม)	วิชาบังคับ/วิชาแกน(หลักสูตรปัจจุบัน)
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	<p>การทำบัตรรายการและจัดหมวดหมู่ขั้นสูง</p> <p>การบริหารงานห้องสมุดและศูนย์สารนิเทศขั้นสูง</p> <p>การวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์</p> <p>สารนิเทศศาสตร์เบื้องต้น</p> <p>เทคโนโลยีสารนิเทศ</p>	<p>มิติโลกในบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์</p> <p>การบริหารห้องสมุดและศูนย์สารนิเทศขั้นสูง</p> <p>การวิจัยในสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์</p> <p>เทคโนโลยีสำหรับบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์</p>
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	<p>การวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์</p> <p>การจัดการห้องสมุดและศูนย์สารสนเทศ</p> <p>บริการอ้างอิง ซีเนาะและบริการสารสนเทศ</p> <p>การพัฒนาและจัดระบบทรัพยากรสารสนเทศ</p> <p>การออกแบบและพัฒนาระบบสารสนเทศ</p> <p>เทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>คอมพิวเตอร์สำหรับงานห้องสมุดและศูนย์สารสนเทศ</p> <p>สัมมนาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์</p>	<p>เทคโนโลยีสารสนเทศในสังคมเชิงความรู้</p> <p>ระเบียบวิธีวิจัยและสถิติเพื่อการจัดการสารสนเทศ</p> <p>การจัดการองค์ความรู้และสารสนเทศ</p> <p>การพัฒนาและจัดระบบสารสนเทศ</p> <p>การเข้าถึงและเครื่องมือการเข้าถึงสารสนเทศ</p> <p>การจัดการบริการสารสนเทศ</p>

ตาราง 4 (ต่อ)

สถาบัน	วิชาบังคับ/วิชาแกน(หลักสูตรเดิม)	วิชาบังคับ/วิชาแกน(หลักสูตรปัจจุบัน)
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	การจัดการชั้นสูงสำหรับห้องสมุดและศูนย์สารนิเทศ ทรัพยากรและบริการสารนิเทศชั้นสูง เทคโนโลยีสารนิเทศสำหรับห้องสมุดและศูนย์สารนิเทศ การวิเคราะห์และควบคุมบรรณานุกรม การประมวลผลข้อมูลสำหรับงานห้องสมุดและศูนย์สารนิเทศ สัมมนาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์	การจัดการสารสนเทศและความรู้ เทคโนโลยีและระบบสารสนเทศสำหรับการจัดการสารสนเทศ บริการสารสนเทศ การจัดระเบียบสารสนเทศ ระเบียบวิธีวิจัยทางสารสนเทศศึกษา สัมมนาทางสารสนเทศศึกษา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	เทคโนโลยีสารนิเทศ บริการสารนิเทศ การจัดหมวดหมู่และทำรายการชั้นสูง การบริหารงานห้องสมุดและศูนย์สารนิเทศชั้นสูง การวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ การประมวลผลสำหรับงานห้องสมุดและศูนย์สารนิเทศ	เทคโนโลยีสารนิเทศ บริการสารนิเทศ การจัดหมวดหมู่และทำรายการชั้นสูง การบริหารห้องสมุดและศูนย์สารนิเทศชั้นสูง การวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ การประมวลผลสำหรับงานห้องสมุดและศูนย์สารนิเทศ

ตาราง 4 (ต่อ)

สถาบัน	วิชาบังคับ/วิชาแกน(หลักสูตรเดิม)	วิชาบังคับ/วิชาแกน(หลักสูตรปัจจุบัน)
มหาวิทยาลัยบูรพา	สารนิเทศศาสตร์ การวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ สถิติทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ การวิเคราะห์และจัดหมวดหมู่สารนิเทศขั้นสูง การบริหารงานห้องสมุดอัตโนมัติ การประมวลผลข้อมูลสำหรับบริการสารนิเทศ การดำเนินงานห้องสมุดด้วยระบบคอมพิวเตอร์บูรณาการ	การวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ สถิติทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ การบริหารงานสถาบันบริการสารสนเทศ การจัดการสารสนเทศ การค้นคืนสารสนเทศ ห้องสมุดดิจิทัล
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	การวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ การบริหารห้องสมุดและศูนย์สารสนเทศขั้นสูง การสัมมนาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ภาษาอังกฤษสำหรับนักสารสนเทศศาสตร์ สารสนเทศกับสังคม บริการสารสนเทศขั้นสูง การจัดเก็บและการค้นคืนสารสนเทศ	สารสนเทศกับสังคม แหล่งสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต การจัดระบบทรัพยากรการเรียนรู้ในแหล่งการเรียนรู้ บริการและกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ในแหล่งการเรียนรู้ การบริหารแหล่งการเรียนรู้ กฎหมายและจริยธรรมวิชาชีพสารสนเทศ การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในแหล่งการเรียนรู้ สัมมนาประเด็นคัดสรรเกี่ยวกับการจัดการแหล่งการเรียนรู้

ตาราง 4 (ต่อ)

สถาบัน	วิชาบังคับ/วิชาแกน(หลักสูตรเดิม)	วิชาบังคับ/วิชาแกน(หลักสูตรปัจจุบัน)
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	1. มิติใหม่ทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ 2. การบริหารงานห้องสมุดและศูนย์สารนิเทศขั้นสูง 3. การจัดการวัสดุสารนิเทศขั้นสูง 4. แหล่งทรัพยากรและบริการสารนิเทศ 5. การค้นคืนสารนิเทศ 6. การวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์	1. มิติใหม่ทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ 2. การจัดการห้องสมุดและศูนย์สารสนเทศ 3. การจัดการวัสดุสารสนเทศขั้นสูง 4. แหล่งทรัพยากรและบริการสารสนเทศ 5. การค้นคืนสารสนเทศ 6. การวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	1. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ 2. จริยธรรมวิชาชีพบรรณารักษ์ 3. การวิเคราะห์และการจัดหมวดหมู่สารนิเทศ 4. การบริหารงานห้องสมุดและศูนย์สารนิเทศขั้นสูง 5. การประมวลผลข้อมูลสำหรับบริการสารนิเทศ 6. สารนิเทศศาสตร์เบื้องต้น 7. สัมมนาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์	1. สารสนเทศกับสังคม 2. เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการจัดการสารสนเทศ 3. การจัดระบบทรัพยากรสารสนเทศ 4. การจัดการทรัพยากรสารสนเทศ 5. แหล่งสารสนเทศและบริการ 6. หลักการบริหารสำหรับนักวิชาชีพสารสนเทศ 7. วิจัยวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์

ตาราง 4 (ต่อ)

สถาบัน	วิชาบังคับ/วิชาแกน(หลักสูตรเดิม)	วิชาบังคับ/วิชาแกน(หลักสูตรปัจจุบัน)
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	สาหรณืเทศศาสตร์และสังคม การบริหารงานห้องสมุดและศูนย์สาหรณืเทศชั้นสูง การวิเคราะห์หมวดหมู่และการทำรายการชั้นสูง การบริการสาหรณืเทศ การวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสาหรณืเทศศาสตร์ สาหรณืเทศเพื่อการพัฒนาชุมชน คอมพิวเตอร์กับบริการสาหรณืเทศ	การจัดการสารสนเทศ วิทยวิทยาการวิจัยและสถิติ การสัมมนาการจัดการสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	การจัดการชั้นสูงสำหรับสถาบันบริการสารสนเทศ การวิจัยทางสารสนเทศศาสตร์ การจัดเก็บและการค้นคืนสารสนเทศ	การจัดการชั้นสูงสำหรับองค์การสารสนเทศ การวิจัยและสถิติประยุกต์ทางสารสนเทศศาสตร์ การจัดโครงสร้างสารสนเทศและการค้นคืน เทคโนโลยีเพื่อการจัดการสารสนเทศ

ขอบเขตและเนื้อหาของรายวิชาหลักสูตรการเรียนการสอนสาขาบรรณารักษศาสตร์และ
สารสนเทศศาสตร์ ครอบคลุมในงานบริการห้องสมุด ทรัพยากรสารสนเทศและแหล่งสารสนเทศ
การศึกษาผู้ใช้ งานเทคโนโลยีสารสนเทศ งานบริหารงานห้องสมุด งานเทคนิคห้องสมุด การศึกษาทาง
บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ และอื่น ๆ ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 เปรียบเทียบรายวิชาบังคับ/วิชาแกนกับขอบเขตเนื้อหาทางบรรณารักษศาสตร์และ
สารสนเทศศาสตร์

ขอบเขตเนื้อหา	จพ	มข	มช	มธ	มบ	มมส	มร	มศว	มอ	มสธ
1.งานบริการห้องสมุด		01	1	01	01	01	01	01	0	01
2.ทรัพยากรสารสนเทศและ แหล่งสารสนเทศ การศึกษาผู้ใช้		1	0			1	01	1		
3.งานเทคโนโลยีสารสนเทศ	01	01	01	01		1		1	0	1
4.งานบริหารงานห้องสมุด	01	0	0	01	01	01	01	01	0	1
5.งานเทคนิคห้องสมุด	0	0		01	01		01	01	01	0
6. การศึกษาทางบรรณารักษศาสตร์ และสารสนเทศศาสตร์	01	01	01	01	01	01	01	01	01	01
7.อื่น ๆ		1	1			0		0		

*0 หลักสูตรเดิม (ปี 2529-2540)

*1 หลักสูตรปัจจุบัน (ปี 2546-2551)

การวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์

ประวัติความเป็นมา

การวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทยเริ่มต้นและพัฒนา
จากการศึกษาค้นคว้าเรื่องราวเกี่ยวกับห้องสมุด ไม่ใช่การวิจัยอย่างเป็นแบบแผนได้มีการดำเนินการ
ก่อนเปิดสอนวิชาบรรณารักษศาสตร์อย่างเป็นแบบแผน ในอดีตส่วนมากเป็นการวิจัยเชิงประวัติซึ่ง
รวบรวมข้อมูลจากการทำงานไม่มีเชิงอรรถและบรรณานุกรมที่อ้างอิง (สุทธิลักษณ์ อัมพันวงษ์. 2518:
150) การวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์อย่างเป็นทางการเริ่มต้นเมื่อมีการจัดตั้งแผนกวิชา
บรรณารักษศาสตร์ ในสังกัดคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ.2498 และเปิดสอน

วิชาบรรณารักษศาสตร์ระดับอนุปริญญา 2 ปี การศึกษาเกือบทุกวิชากำหนดให้นิสิตเขียนรายงานประจำภาคโดยทำการศึกษาค้นคว้า หาข้อมูลในแง่มุมต่างๆของวิชาบรรณารักษศาสตร์โดยใช้วิธีการและเทคนิคการวิจัย รายงานหลายเล่มจึงมีคุณค่า ดังนั้นเพื่อส่งเสริมการค้นคว้าวิจัยของนิสิตและอาจารย์ แผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์จึงจัดทำเป็นเอกสารบรรณารักษศาสตร์ (Library Science Papers) เผยแพร่เริ่มตั้งแต่ปีพ.ศ. 2508 เป็นต้นมา โดยคัดเลือกภาคนิพนธ์ผลงานการค้นคว้าวิจัยของนิสิตฉบับที่เขียนได้ดีหรือมีประโยชน์กับงานห้องสมุดและบรรณารักษศาสตร์ รวมทั้งงานเขียนของอาจารย์พิมพ์เผยแพร่ ต่อมาเมื่อมีการเปิดสอนวิชาบรรณารักษศาสตร์ในระดับปริญญาโทครั้งแรกในประเทศไทยที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อพ.ศ.2507 หลักสูตรระดับปริญญาโท กำหนดให้การเขียนวิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต ปริมาณวิทยานิพนธ์ทางบรรณารักษศาสตร์ของไทยขยายขอบเขตตามการปรับหลักสูตรโดยครอบคลุมบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากการเปิดสอนในระดับปริญญาโททางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในสถาบันการศึกษาอื่นๆ นอกจากวิทยานิพนธ์และงานวิจัยในมหาวิทยาลัยแล้ว ยังมีงานวิจัยของบรรณารักษ์และนักวิชาชีพด้วย

การขยายขอบเขตของบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์และความเป็นสหวิทยาการเกี่ยวข้องกับศาสตร์หลายสาขา ทำให้ขอบเขตการวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ขยายกว้างขวางขึ้น แต่เดิมสมาชิกร่วมชาติจัดกลุ่มการวิจัยในสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ไว้ในสาขาปรัชญา ต่อมาเมื่อมีการปรับปรุงเนื้อหาของวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ให้เหมาะสมกับความก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการ การวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์จึงถูกจัดรวมอยู่ในกลุ่มสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์ นอกจากนี้การแบ่งกลุ่มการวิจัยสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในแต่ละสถาบันอาจมีความแตกต่างกันไป หลายสถาบันจัดอยู่ในกลุ่มวิจัยทางมนุษยศาสตร์ หรือกลุ่มการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เนื่องจากการจัดการศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ส่วนใหญ่อยู่ในสังกัดคณะอักษรศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และคณะสังคมศาสตร์ บางสถาบันจัดอยู่ในกลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นอกจากนี้องค์การศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) จัดกลุ่มวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ไว้ในสาขาสังคมศาสตร์ ซึ่งการแบ่งสาขาวิทยาการดังกล่าวเป็นเพียงกรอบของขอบเขตการวิจัย เพราะในปัจจุบันแนวโน้มการวิจัยมีลักษณะเป็นสหวิทยาการมากขึ้น โดยมีการเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับแนวคิด ทฤษฎี วิธีการตลอดจนความรู้สาขาอื่นๆ เข้าด้วยกัน ดังนั้นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสารสนเทศจึงสามารถบูรณาการได้กับการวิจัยในทุกศาสตร์ (ชุตินันท์ สัจจามันท์. 2546: 45-47)

ขอบเขตการวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในต่างประเทศ

การศึกษาวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ได้มีผู้ศึกษา วิเคราะห์ ขอบเขตเนื้อหาของการวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์มาตลอด โดยปรากฏในรูปแบบสิ่งพิมพ์ วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย บทความในวารสาร และเอกสารต่าง ๆ มีการแบ่งเนื้อหาแตกต่างกันไปตามทัศนะของนักวิจัย ดังนี้

แดนตัน (Danton. 1959: 435-453) ศึกษาวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางบรรณารักษศาสตร์ระดับปริญญาเอกของสหรัฐอเมริกา ได้กำหนดขอบเขตเนื้อหาการวิจัยดังนี้

1. ภูมิหลัง

1.1 ปรัชญา

1.2 ประวัติห้องสมุดและบรรณารักษ์

1.2.1 เรื่องทั่วไปและเรื่องของประเทศอื่น

1.2.2 สหรัฐอเมริกา

1.3 ประวัติหนังสือและการพิมพ์

1.3.1 เรื่องทั่วไปและเรื่องของประเทศอื่น

1.3.2 สหรัฐอเมริกา

1.4 ภูมิหลังร่วมสมัย หนังสือและการพิมพ์ และสื่อต่าง ๆ

2. การจัดองค์กรและการบริหาร

2.1 สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร เช่น กฎหมาย การสนับสนุนด้านการเมืองและการเงิน เป็นต้น

2.2 การจัดองค์กรภายใน การบริหาร และการวิเคราะห์การจัดการ

3. ทรัพยากรห้องสมุด

3.1 นโยบายและการปฏิบัติในการจัดหาและการเลือกซื้อ

3.2 การสำรวจหนังสือและวัสดุการอ่าน

3.3 การประเมินค่าหนังสือและวัสดุการอ่าน

3.4 การรวบรวมบรรณานุกรมและข้อมูล

3.5 การยืมระหว่างห้องสมุดและการถ่ายสำเนาเอกสาร

4. การบริการผู้อ่าน

4.1 บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้าและบริการสารสนเทศ

4.2 บริการแนะแนวและให้คำปรึกษาแก่ผู้อ่าน

4.3 กิจกรรมการศึกษาสำหรับผู้ใหญ่

- 4.4 การวิเคราะห์การบริการจ่ายรับ
5. งานเทคนิคและงานเอกสาร
 - 5.1 การทำบัตรรายการหนังสือ
 - 5.2 การจัดหมวดหมู่หนังสือ
 - 5.3 การกำหนดหัวเรื่อง
 - 5.4 งานเทคนิคแบบศูนย์รวม
 - 5.5 การทำดัชนีและสาระสังเขป
 - 5.6 การใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดเก็บและค้นคืน
 - 5.7 งานเอกสาร
6. บุคลากรและการศึกษา
 - 6.1 การจัดการและการบริหารงานบุคคล
 - 6.2 การฝึกอบรมงานห้องสมุด
 - 6.3 การศึกษาของบรรณารักษ์
7. บรรณารักษศาสตร์เปรียบเทียบ
8. วิจัยและประเมินค่า มาตรฐาน สำรวจ

เดนนิสัน (Dennison. 1962: 100-101) วิเคราะห์งานวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์เสนอในวารสาร Library Research in Progress ซึ่งจัดพิมพ์โดย สำนักงานการศึกษา ประเทศสหรัฐอเมริกา (United State Office of Education) เป็นการแบ่งขอบเขตเนื้อหาเป็น 8 หัวข้อเช่นเดียวกันกับการแบ่งของแดนตัน

ซิค (Schick. 1963: 280-291) ได้ศึกษาเรื่อง Library science research ได้แบ่งขอบเขตเนื้อหาได้ 8 หัวข้อ ได้แก่ เรื่องทั่วไป งานเทคนิค บุคลากรห้องสมุดและอัตรากำลัง การศึกษา บรรณารักษศาสตร์และการฝึกอบรม ห้องสมุดประชาชน ห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ห้องสมุดเฉพาะ

วอลเกอร์ (Walker. 1963: 264-279) จำแนกเนื้อหาวิทยานิพนธ์ทางด้านบรรณารักษศาสตร์ระดับปริญญาโท ที่ดำเนินการระหว่าง ค.ศ. 1949 -1958 โดยใช้แนวคิดของแดนตัน และได้เพิ่มขอบเขตเนื้อหาอีก 3 หัวข้อ รวมเป็น 11 หัวข้อ ดังนี้

1. ภูมิหลัง
2. การจัดองค์กรและการบริหาร
3. ทรัพยากรห้องสมุด
4. การบริการผู้อ่าน

5. งานเทคนิคและงานเอกสาร
6. บุคลากรและการศึกษา
7. บรรณารักษศาสตร์เปรียบเทียบ
8. วิธีวิจัยและประเมินค่า มาตรฐาน สำรวจ
9. วัสดุและบริการสำหรับเด็กและเยาวชน
10. อาคารและเครื่องมืออุปกรณ์
11. บรรณานุกรมและเบ็ดเตล็ด

นิวเบอริ (Newberry. 1978: 203-207) วิเคราะห์ขอบเขตเนื้อหาวิทยานิพนธ์สาขาวิชา

บรรณารักษศาสตร์ต่อจากแดนต้น โดยศึกษาตั้งแต่ ค.ศ.1930 ถึง ค.ศ. 1978 และได้กำหนดขอบเขตวิทยานิพนธ์ทางบรรณารักษศาสตร์ไว้กว้างๆ 4 หัวข้อ ดังนี้

1. สถาบันทางวิชาชีพ
2. งานสารสนเทศของห้องสมุด
3. วิชาชีพบรรณารักษศาสตร์
4. เรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบรรณารักษศาสตร์

สุบรามานีเยม (Subramanyam. 1986: 166-167) ได้จำแนกขอบเขตเนื้อหาแยกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มวิชาทางบรรณารักษศาสตร์ และกลุ่มวิชาทางสารสนเทศศาสตร์ โดยแบ่งขอบเขตเนื้อหาย่อยของแต่ละกลุ่มวิชาด้วย ดังนี้

1. กลุ่มวิชาทางบรรณารักษศาสตร์ แบ่งตามลักษณะการปฏิบัติงานห้องสมุดได้ 8 หมวดวิชา ดังนี้

- 1.1 บรรณารักษศาสตร์เบื้องต้น
- 1.2 ระบบของห้องสมุด
- 1.3 การบริหารและการจัดการห้องสมุด
- 1.4 การจัดการทรัพยากรห้องสมุด
- 1.5 การศึกษาผู้อ่าน/ผู้ใช้
- 1.6 การบริการ
- 1.7 แหล่งของห้องสมุด
- 1.8 เครื่องมือที่ช่วยในการค้นคว้า เครื่องมือทางบรรณานุกรม

2. กลุ่มวิชาทางสารสนเทศศาสตร์ แบ่งตามรายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ดังนี้

- 2.1 ความรู้เบื้องต้นทางคอมพิวเตอร์

- 2.2 การสืบค้นข้อมูลด้วยระบบออนไลน์
- 2.3 การออกแบบและการจัดการฐานข้อมูล
- 2.4 การออกแบบ การวิเคราะห์และการประเมินผลระบบ
- 2.5 เทคโนโลยีประยุกต์ในห้องสมุด
- 2.6 โปรแกรมคอมพิวเตอร์
- 2.7 ช่างงานและการจัดช่างงาน
- 2.8 สารสนเทศศาสตร์
- 2.9 ปรัชญา สังคมวิทยา และเศรษฐศาสตร์ของสารสนเทศศาสตร์
- 2.10 คอมพิวเตอร์
- 2.11 คณิตศาสตร์และสถิติสำหรับสารสนเทศศาสตร์

อัลด์ (Auld. 1988: 862) ศึกษาเนื้อหาของบทความที่ตีพิมพ์ในวารสาร Library Trend ตั้งแต่ปีพิมพ์ที่ 1-34 (July 1952 - Summer 1986) จำนวน 136 ฉบับ จัดแบ่งขอบเขตเนื้อหาได้ 24 หัวข้อ ได้แก่ ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา การเข้าถึงทรัพยากร การจัดหา การบริหาร ระบบอัตโนมัติ บรรณมิติ การวิเคราะห์หมวดหมู่และทำรายการ การพัฒนาทรัพยากรและการประเมินค่า การเก็บรักษาและการนำเสนอ ดิจิทัลและสิทธิการยืม การศึกษาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ รัฐบาลและห้องสมุดแห่งชาติ สมาคมห้องสมุด สื่อ บุคลากร ห้องสมุดประชาชน สิ่งพิมพ์ หนังสือหายาก บริการอ้างอิง การวิจัย ห้องสมุดโรงเรียน บริการพิเศษ วัสดุพิเศษและบริการ และมาตรฐาน

จาร์เวลินและแวกการี (Jarvelin; & Vakkari. 1990: 395-421) ศึกษาวิเคราะห์บทความวิจัยทางด้านบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ จำนวน 833 บทความ จากวารสารหลักทางด้านบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ซึ่งจัดพิมพ์ในปี 1985 จำนวน 37 ชื่อเรื่อง แบ่งขอบเขตเนื้อหา เป็น 9 หัวข้อใหญ่ ดังนี้

1. วิชาชีพ
2. ประวัติห้องสมุด
3. การพิมพ์และประวัติหนังสือ
4. การศึกษาทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์
5. วิธีการวิจัย
6. การวิเคราะห์ทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์
7. กิจกรรมทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์
8. การบริการ

9. ระบบสารสนเทศและการค้นคืน ซึ่งรวมเรื่องการทำรายการ การจัดหมวดหมู่และทำ
ดรรชนี และระบบฐานข้อมูล

10. การค้นหาสารสนเทศ ซึ่งรวมเรื่องการเผยแพร่สารสนเทศ การเข้าถึงสารสนเทศและ
การศึกษาผู้ใช้

11. งานวิจัยและวิชาชีพ

โรเชสเตอร์ (Rochester. 1995: 163-170) วิเคราะห์บทความในวารสาร The Australian
Library Journal และ Australian Academic & Research Libraries ในช่วงค.ศ. 1985-1994 โดย
แบ่งขอบเขตเนื้อหาเหมือนกับจาร์เวลินและแวกกาารี (Jarvelin and Vakkari. 1990)

ฮวนเวน (Huanwen. 1996: 30-45) วิเคราะห์บทความในวารสารทางด้าน
บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่จัดพิมพ์ในประเทศจีน ตั้งแต่ ค.ศ. 1985 ถึง ค.ศ.1994 แบ่ง
ขอบเขตเนื้อหาตามแนวทางการศึกษาของจาร์เวลินและแวกกาารี แต่มีการแบ่งขอบเขตเนื้อหาที่
แตกต่างกันบ้าง ซึ่งได้แก่ ทฤษฎีพื้นฐานทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ห้องสมุดและ
สารสนเทศ การศึกษาทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ การจัดเก็บสารสนเทศและการ
ดูแลรักษา กระบวนการสารสนเทศ บริการสารสนเทศ สาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เนื้อหาทาง
บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์อื่น ๆ และการศึกษาอื่น ๆ หรือสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

สหพันธ์สมาคมระหว่างประเทศว่าด้วยสมาคมห้องสมุดและสถาบัน (Daneil; Lazinger;
Susan; & Harbo. 2000: 2-3) แบ่งองค์ประกอบหลักของเนื้อหาของวิทยาการสาขานี้ไว้ ดังนี้

1. สิ่งแวดล้อมทางด้านสารสนเทศ นโยบายและจริยธรรมสารสนเทศ ประวัติความเป็นมา
2. การผลิต การสื่อสาร และการใช้สารสนเทศ
3. การประเมินความต้องการสารสนเทศและการออกแบบการบริการที่ตอบสนองของ
ความต้องการของผู้ใช้

4. กระบวนการถ่ายทอดสารสนเทศ

5. การจัดเก็บ การค้นคืน การสงวนรักษา และการอนุรักษ์สารสนเทศ

6. การวิจัย การวิเคราะห์ และการสังเคราะห์สารสนเทศ

7. การประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสารกับผลิตภัณฑ์และบริการห้องสมุดและ

สารสนเทศ

8. การจัดการทรัพยากรสารสนเทศและการจัดการความรู้

9. การจัดการหน่วยงานหรือสถาบันบริการสารสนเทศ

10. การประเมินเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ผลผลิตจากการใช้สารสนเทศและห้องสมุด

กล่าวโดยสรุปขอบเขตการวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในต่างประเทศ เริ่มจากแนวคิดของแดนตัน ใน ค.ศ. 1959 ซึ่งแบ่งเป็น 8 หัวข้อใหญ่ ต่อมามีการขยายขอบเขตให้ เฉพาะเจาะจงมากขึ้น โดยแบ่งตามประเภทของห้องสมุด ประเภทของงาน ประเภทของทรัพยากร สารสนเทศ เมื่อเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทในห้องสมุดมากขึ้น ใน ค.ศ. 1986 สุบรามันยัน ได้แบ่งเนื้อหาเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ กลุ่มวิชาทางบรรณารักษศาสตร์และกลุ่มวิชาทางสารสนเทศ ศาสตร์ซึ่งเน้นด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ต่อมาวิทยาการก้าวหน้ามากขึ้นทำให้ความเป็นสห วิทยาการมีมากขึ้น จึงมีการคำนึงถึงการแบ่งกลุ่มหัวข้อที่เกี่ยวกับสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องและการบูร ณาการบรรณารักษศาสตร์กับสาขาวิชาอื่น

ขอบเขตการวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทย

การแบ่งขอบเขตเนื้อหาทางงานวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทย ปรากฏในงานวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหาวิทยานิพนธ์และงานวิจัย ดังนี้

สุทธิลักษณ์ อำพันวงศ์ (2518: 152-160) ได้เสนอขอบเขตการวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์ เป็น 8 หัวข้อ โดยดัดแปลงจากการแบ่งของซิค (Schick. 1963) ให้เหมาะสมกับการวิจัยในประเทศไทย ดังนี้

1. ภูมิหลัง
2. การจัดองค์กรและบริหารงาน
3. ทรัพยากร (หนังสือและวัสดุอ่าน)
4. บริการแก่ผู้อ่าน
5. งานเทคนิค รวมงานด้านข่าวสาร
6. บุคลากรและการศึกษาอบรมวิชาบรรณารักษศาสตร์
7. บรรณารักษศาสตร์สากล บรรณารักษศาสตร์เปรียบเทียบ บรรณารักษศาสตร์ในประเทศไทย

อื่น

8. วิธีวิจัยและประเมินค่า

ภรณ์ ศิริโชติ (2521) วิเคราะห์เนื้อหาวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2508-2519 โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 10 สาขาตามแนวทางการ แบ่งเนื้อหาของแดนตัน (Danton: 1959) แต่แยกเนื้อหาเรื่องการศึกษาบรรณารักษศาสตร์ และเพิ่ม หัวข้อเรื่องอื่นๆ เช่น สมาคมห้องสมุด งานจดหมายเหตุ ศูนย์วิชาการ รวมทั้งการแบ่งเนื้อหา วิทยานิพนธ์ตามประเภทห้องสมุด ดังนี้ ภูมิหลัง การจัดองค์กรและบริหารงาน ทรัพยากรสารสนเทศ บริการผู้อ่าน งานเทคนิครวมงานด้านข่าวสาร บุคลากร การศึกษาบรรณารักษศาสตร์ บรรณารักษศาสตร์สากล บรรณารักษศาสตร์เปรียบเทียบและบรรณารักษศาสตร์ประเทศอื่น วิธีการ

วิจัย และเรื่องอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ สมาคมห้องสมุด งานจดหมายเหตุ และศูนย์วิชาการ นอกจากนี้ยังได้วิเคราะห์เนื้อหาโดยแบ่งตามประเภทของห้องสมุด ได้แก่ หอสมุดแห่งชาติ ห้องสมุดประชาชน ห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ห้องสมุดเฉพาะ ห้องสมุดมากกว่า 1 ประเภท และไม่ใช่ห้องสมุดประเภทหนึ่งประเภทใด

นางลักษณะ ไม่นายกิจ (2529: 16) วิเคราะห์วิทยานิพนธ์บรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2508-2528 จำนวน 243 ชื่อเรื่อง และวิทยานิพนธ์ที่อยู่ระหว่างการเรียบเรียง 53 ชื่อเรื่อง โดยจำแนกเนื้อหาตามสาขาวิชาย่อยหรือรายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์ ของภาคีวิชาบรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 8 สาขา ดังนี้ พื้นฐานวิชาชีพและเรื่องที่เกี่ยวข้อง งานเทคนิค งานบริการ ทรัพยากรสารสนเทศ การบริหาร การวิจัย ประสพการณ์ห้องสมุด ไลตทัศน์วัสดุและการสื่อสาร และสารนิเทศศาสตร์

ประภาวดี สืบสนธิ (2533) วิเคราะห์วิทยานิพนธ์บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ตั้งแต่ พ.ศ. 2509-2532 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 576 ชื่อเรื่อง โดยแบ่งขอบเขตเนื้อหาวิทยานิพนธ์ เป็น 12 กลุ่ม ได้แก่ ห้องสมุดและบรรณารักษ์ งานเทคนิค ชีวประวัติและผลงาน การศึกษามหาวิทยาลัย การอ่านและความสนใจในการอ่าน การใช้ห้องสมุดและทรัพยากรประเภทต่างๆ การศึกษาผู้ใช้ บริการ ทรัพยากร เทคโนโลยีสารสนเทศ การบริหารงาน และเบ็ดเตล็ด นอกจากนี้ยังได้วิเคราะห์งานวิจัยโดยแยกตามโครงสร้างที่ว่าห้องสมุดเป็นตัวกลางระหว่างทรัพยากรสารสนเทศและผู้ใช้ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ สารนิเทศและผู้ผลิต ห้องสมุด การปฏิบัติงานของบรรณารักษ์ และผู้ใช้

ชุตินา สัจจามันท์ (2537: 161) ศึกษาสภาพงานวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ในประเทศไทย บทบาทและผลกระทบของทิศทางของงานวิจัย โดยกำหนดขอบเขตการศึกษาเฉพาะงานวิจัยที่ดำเนินการโดยนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ และผู้ประกอบการวิชาชีพ ในระหว่าง พ.ศ.2507-2535 โดยแบ่งขอบเขตเนื้อหา ดังนี้ การบริหาร ทรัพยากรสารสนเทศและแหล่งสารสนเทศ งานเทคนิค งานบริการ การอ่าน ผู้ใช้ การใช้สารนิเทศ ห้องสมุดและบริการ เทคโนโลยีสารสนเทศ บุคลากรและวิชาชีพทรัพยากรสารสนเทศ การศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ และภูมิหลัง

จรรยาลักษณะ ทัพโยธา (2538: 40-45) ศึกษาการกระจายเนื้อหาปริญญาานิพนธ์ทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ซึ่งจัดพิมพ์ตั้งแต่ พ.ศ.2529 ถึง พ.ศ.2536 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม

และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รวม 371 ชื่อเรื่อง โดยแบ่งเนื้อหาการศึกษาเป็น 2 ด้าน คือ บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ โดยมีเนื้อหาหลักดังนี้

1. เนื้อหาทางด้านบรรณารักษศาสตร์
 - 1.1 การบริหารและการจัดการห้องสมุด
 - 1.2 งานบริการและกิจกรรมของห้องสมุด
 - 1.3 งานเทคนิคหรือกระบวนการทางเทคนิค
 - 1.4 ทรัพยากรห้องสมุด
 - 1.5 การศึกษาทางบรรณารักษศาสตร์
 - 1.6 เบ็ดเตล็ด
2. เนื้อหาทางด้านสารนิเทศศาสตร์
 - 2.1 ความรู้และการสื่อสารความรู้
 - 2.2 แหล่งสารนิเทศ สถาบันบริการสารนิเทศ
 - 2.3 การจัดเก็บและค้นคืนสารนิเทศ
 - 2.4 การบริการสารนิเทศ
 - 2.5 การกระจายสารนิเทศ
 - 2.6 การบริหารและประเมินผลระบบสารนิเทศ
 - 2.7 เทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้
 - 2.8 ทักษะอื่นๆ ที่ใช้ในงานสารนิเทศ
 - 2.9 เรื่องอื่นๆ

เพ็ญสุภา นาทอง (2543: 41-44) วิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ในประเทศไทยที่เผยแพร่ระหว่างปี 2537-2541 โดยได้แบ่งการวิเคราะห์เนื้อหาเป็น 3 ประเด็น คือ การวิเคราะห์เนื้อหาวิทยานิพนธ์ตามขอบเขตเนื้อหาสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ตามประเภทของห้องสมุดของเรื่องที่ศึกษา การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ตามเขตภูมิศาสตร์ของเรื่องที่ศึกษา โดยมีรายละเอียดแต่ละประเด็น ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหาวิทยานิพนธ์ตามขอบเขตเนื้อหาสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ โดยแบ่งขอบเขตเนื้อหา ดังนี้

1. การบริหาร
2. กระบวนการทางเทคนิค
3. การบริการ
4. ทรัพยากรสารสนเทศและแหล่งสารสนเทศ

5. การศึกษาทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์
6. เทคโนโลยีสารสนเทศและการประยุกต์ใช้
7. ผู้ใช้ การใช้สารสนเทศ ทรัพยากรและบริการ
8. เบ็ดเตล็ด

นอกจากนี้ยังได้วิเคราะห์เนื้อหาวิทยานิพนธ์ แบ่งตามประเภทของห้องสมุด ได้แก่ ห้องสมุดวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดประชาชน ห้องสมุดเฉพาะ หอสมุดแห่งชาติ ห้องสมุดมากกว่า 1 ประเภท และไม่ระบุประเภทของห้องสมุด และแบ่งการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ตามเขตภูมิศาสตร์ของเรื่องที่ศึกษา โดยแบ่งเขตภูมิศาสตร์ดังนี้ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคใต้ ครอบคลุมทั่วประเทศ ต่างประเทศ และไม่ระบุเขตภูมิศาสตร์

ภรณ์ ศิริโชติ (2544: 86-98) วิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2539-2544 วิเคราะห์วิทยานิพนธ์จำนวน 48 ชื่อเรื่อง รายงานการศึกษาอิสระจำนวน 11 เรื่อง รวมทั้งสิ้น 59 เรื่อง ซึ่งใช้แนวทางการแบ่งขอบเขตเนื้อหาตามที่เพ็ญสุภา นาทอง ได้จัดไว้โดยได้ปรับปรุงเรื่องย่อยที่อยู่ภายใต้หัวข้อใหญ่ทั้ง 8 หัวข้อ ให้มีความชัดเจนขึ้น

อัจฉรา ด้านพิทักษ์ (2547: 20-21) วิเคราะห์เนื้อหาปริญญาวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2512-2545 แบ่งขอบเขตเนื้อหาโดยยึดแนวคิดของเพ็ญสุภา นาทอง เช่นเดียวกัน

สุพัตรา ศิริวัฒน์ (2547: 42-43) วิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เผยแพร่ระหว่างพ.ศ. 2540 ถึง 2546 ซึ่งได้วิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหา ด้านบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ แบ่งเป็น 13 หัวข้อใหญ่ ดังนี้

1. วิชาชีพ
2. ประวัติห้องสมุด
3. การพิมพ์ (รวมถึงประวัติหนังสือ)
4. การศึกษาด้านบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์
5. อุตสาหกรรมสารสนเทศ
6. งานบริการสารสนเทศ
7. การจัดเก็บและค้นคืนสารสนเทศ
8. การแสวงหาสารสนเทศ
9. การจัดการทรัพยากรสารสนเทศ
10. การจัดการและการบริหารงานห้องสมุด/ศูนย์สารสนเทศ
11. เทคโนโลยีสารสนเทศในงานห้องสมุด/ศูนย์สารสนเทศ

12. บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์อื่นๆ

13. อื่น ๆ

สิริพันธ์ รุ่งวิชานีวัฒน์ (2552: 5-6) วิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ.2533-2550 ใช้แนวทางการแบ่งขอบเขตเนื้อหาตามแบบของภรณ์ ศิริโชติ (2544) แต่นำมาใช้ในการวิเคราะห์เพียง 7 หัวข้อ โดยตัดหัวข้อ ที่ 8 เบ็ดเตล็ด ออก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

แดนตัน (Danton. 1959) วิเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางบรรณารักษศาสตร์ ระดับปริญญาเอกของมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 129 ชื่อเรื่อง พบว่า วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่มีขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับภูมิหลังร้อยละ 69 รองลงมาคือทรัพยากรสารสนเทศ การจัดองค์การและกระบวนการทางเทคนิค

เดนนิสัน (Dennison. 1962) วิเคราะห์งานวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์ที่เสนอในวารสาร Library Research in Progress ซึ่งจัดพิมพ์โดยสำนักงานการศึกษา ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยแบ่งขอบเขตเนื้อหาตามแนวทางของแดนตัน ผลการวิเคราะห์พบว่า งานวิจัยด้านการจัดองค์การและการบริหารมีเป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ งานเทคนิคและเอกสารสนเทศ และเรื่องภูมิหลัง ตามลำดับ ซึ่งต่างจาก Danton ที่เป็นการศึกษาเรื่องภูมิหลังมากที่สุด

ชิค (Schick. 1962) วิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรณารักษศาสตร์ ระหว่าง ค.ศ.1958-1961 จำนวน 398 ชื่อเรื่อง โดยใช้รายชื่อจาก Statistics of Libraries: An Annotated Bibliography และ Library Research on Progress (LRIP) เล่ม 1-6 ศึกษาในด้านผู้รับผิดชอบงานวิจัยและด้านขอบเขตเนื้อหาของงานวิจัย พบว่ากระทรวงศึกษาธิการรับผิดชอบงานวิจัยเป็นส่วนใหญ่ ด้านขอบเขตเนื้อหาที่วิจัย อันดับแรกเกี่ยวกับการจัดองค์การ อันดับสองคือกระบวนการทางเทคนิคและอันดับสามเป็นเรื่องภูมิหลัง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเดนนิสัน

วอลเกอร์ (Walker. 1963) จำแนกเนื้อหาวิทยานิพนธ์ทางด้านบรรณารักษศาสตร์ ระดับปริญญาโทของโรงเรียนบรรณารักษศาสตร์ที่เปิดสอนในระดับปริญญาเอก จำนวน 693 ชื่อเรื่อง ระหว่างปี ค.ศ. 1949 ถึง ค.ศ. 1958 พบว่าเนื้อหาที่วิจัยส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับภูมิหลัง ทรัพยากรบริการ และวัสดุสำหรับเด็กและเยาวชน

นิวเบอร์รี่ (Newberry. 1978) วิเคราะห์วิทยานิพนธ์ที่พิมพ์ระหว่าง ค.ศ. 1930-1975 จำนวน 667 เล่ม เพื่อศึกษาความเปลี่ยนแปลงของสาขาวิชาที่มีการศึกษากันในแต่ละช่วงปี จากการศึกษา

พบว่ามีการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับเรื่องหน้าที่งานสารสนเทศของห้องสมุดมากที่สุด รองลงมาได้แก่เรื่องสถาบันทางวิชาชีพ ส่วนเรื่องวิชาชีพบรรณารักษะมีการศึกษาน้อยที่สุด

นูร์ (Nour. 1985) ศึกษาวิเคราะห์เชิงปริมาณบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารหลักทางบรรณารักษศาสตร์ จำนวน 343 ชื่อเรื่อง จากวารสารหลัก 41 ชื่อ ในค.ศ. 1980 พบว่าบทความส่วนใหญ่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการบริหารห้องสมุดมากที่สุด รองลงมาคือบริการห้องสมุดและงานเทคนิค

อัลด์ (Auld. 1988: 862) วิเคราะห์เนื้อหาของบทความที่ตีพิมพ์ในวารสาร Library trend ตั้งแต่ฉบับปีที่ 1-34 (ฉบับกรกฎาคม ค.ศ.1952 – ฉบับฤดูร้อน ค.ศ.1986) จำนวน 136 ฉบับ โดยวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบเนื้อหาของบทความ 2 ช่วงคือ ฉบับปีที่ 1-5 และฉบับปีที่ 30-34 พบว่าฉบับปีที่ 1-5 มีเนื้อหาแบ่งได้ 9 หัวข้อ ได้แก่ การเข้าถึงวัสดุ การจัดหา ระบบอัตโนมัติ การวิเคราะห์และทำรายการ หอสมุดแห่งชาติ สมาคมบรรณารักษศาสตร์ ห้องสมุดประชาชน หนังสือหายาก และห้องสมุดโรงเรียน ฉบับปีที่ 30-34 มีเนื้อหาแบ่งได้ 9 หัวข้อ ได้แก่ บรรณมิติ งานพัฒนาทรัพยากรและการประเมินค่า ลิขสิทธิ์และสิทธิการยืม การศึกษาทางด้านบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ สื่อ บุคลากร บริการอ้างอิง วิจัย และมาตรฐาน ซึ่งหัวข้อเหล่านี้มีจำนวนไม่แตกต่างกัน

จาร์เวลินและแวกการี (Jarvelin; & Vakkari. 1990: 395-421) ศึกษาวิเคราะห์บทความวิจัยทางด้านบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ จำนวน 833 บทความ จากวารสารหลักทางด้านบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ซึ่งจัดพิมพ์ใน ค.ศ. 1985 จำนวน 37 ชื่อเรื่อง พบว่ามีบทความด้านวิชาการมากกว่าบทความวิจัย ส่วนใหญ่มีเนื้อหาหลักทางด้านงานบริการห้องสมุดและสารสนเทศมากที่สุด รองลงมาคือด้านการค้นคืนและการจัดเก็บสารสนเทศ

ฮวนเวน (Huanwen. 1996: 30-45) วิเคราะห์บทความในวารสารทางด้านบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่จัดพิมพ์ในประเทศจีน ตั้งแต่ค.ศ. 1985 ถึง ค.ศ. 1994 แบ่งขอบเขตเนื้อหาตามแนวทางการศึกษาของจาร์เวลินและแวกการี แต่ได้มีการปรับหัวข้อให้เข้ากับสถานะของประเทศจีน ผลการศึกษาพบว่า บทความส่วนใหญ่เป็นบทความวิจัยมากกว่าบทความทางวิชาการและใช้วิธีการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ ขอบเขตเนื้อหาส่วนใหญ่เกี่ยวกับพื้นฐานทางบรรณารักษศาสตร์ รองลงมาคือบริการสารสนเทศ และหัวข้ออื่นๆทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์

บัตตรา (Buttlar. 1999) วิเคราะห์เนื้อหาวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ จำนวน 61 ชื่อเรื่อง ซึ่งคัดเลือกจากสารระสังเขปใน Dissertations Abstracts International ในหัวข้อเรื่อง บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ เพื่อศึกษาการอ้างอิงของวิทยานิพนธ์เหล่านั้น ในด้านเพศของผู้แต่งที่ใช้ในการอ้างอิง ประเภทของทรัพยากรสารสนเทศที่ใช้อ้างอิง ชื่อวารสารที่ใช้อ้างอิง สาขาวิชาที่ใช้อ้างอิง ประเทศที่ตีพิมพ์ และความเป็นปัจจุบันของเอกสารอ้างอิง ผลการ

วิเคราะห์พบว่าวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่มีผู้วิจัยเพียงคนเดียว ร้อยละ 80 ผู้แต่งที่เป็นเพศชายพบมากใน วิทยานิพนธ์เกี่ยวกับห้องสมุดโรงเรียนและห้องสมุดประชาชน ผู้แต่งที่เป็นเพศหญิงพบมากใน วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาและห้องสมุดเฉพาะ พบว่ามีการอ้างอิงบทความ วารสารมากกว่าหนังสือ รายงานการประชุม วิทยานิพนธ์และทรัพยากรสารสนเทศอื่น วารสารที่ถูกอ้าง ถึงมากที่สุด ได้แก่ College & Research Libraries และ Journal of the American Society for Information Science และเอกสารที่ใช้อ้างอิงส่วนใหญ่ตีพิมพ์ไม่เกิน 10 ปี นอกจากนี้ยังพบว่า วิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์มีความเป็นสหสาขาวิชาโดยมีการวิจัย สัมพันธ์กับสาขาวิชาอื่น ได้แก่ การศึกษาขั้นต้น คอมพิวเตอร์ศาสตร์ สุขภาพ/การแพทย์ จิตวิทยา การสื่อสาร และธุรกิจ

แมคนิโคล และนาคิวเวลล์ (McNicol; & Nankivell. 2002) ศึกษาขอบเขตเนื้อหาของ งานวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ใน 2 ช่วง คือ ช่วงอดีต ค.ศ. 1997-2002 และ ช่วงอนาคต ค.ศ. 2002-2005 เพื่อดูภาพรวมในอดีตและแนวโน้มในอนาคต ในด้านแนวโน้มการวิจัย ความจำเป็นเร่งด่วนของการวิจัย และแหล่งทุนวิจัย ซึ่งงานวิจัยในช่วงอดีต ศึกษาจากเอกสารและ รายงานเกี่ยวกับการวิจัยในสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ และเอกสารรายงาน เกี่ยวกับการอนุมัติทุนการวิจัยของสถาบันการศึกษาขั้นสูง (Higher Education Institutions: HEIs) การศึกษางานวิจัยช่วงอนาคต ศึกษาจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคคลหรือหน่วยงานที่ให้ทุน สนับสนุนการวิจัย โดยสำรวจ 3 ด้าน ได้แก่ งานวิจัยที่ให้การสนับสนุนทุน ความคิดเห็นเกี่ยวกับ งานวิจัยที่เป็นความจำเป็นเร่งด่วน และความคิดเห็นเกี่ยวกับการอนุมัติทุน ผลการวิจัยพบว่า ในช่วง อดีตงานวิจัยเกี่ยวกับการบริการอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic services) ได้รับความนิยมนสูงสุด รองลงมา ได้แก่ การเรียนรู้และการศึกษา (Learning and education) ความคิดเห็นของแหล่งทุนเกี่ยวกับ งานวิจัยในช่วงอนาคต พบว่าหัวข้อด้านการบริการอิเล็กทรอนิกส์ นโยบายสารสนเทศ การศึกษา และ สารสนเทศทางธุรกิจ เป็นหัวข้อที่แหล่งทุนสนใจมากที่สุด ความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อวิจัยที่เป็นความ จำเป็นเร่งด่วน ได้แก่ การบริการสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ การจัดการสารสนเทศและห้องสมุด การ พัฒนาบุคลากร ความต้องการของผู้ใช้ ผู้ไม่ใช้ห้องสมุด(Non-users) ทักษะสารสนเทศและการเรียนรู้ ผลกระทบต่อการบริการห้องสมุดและสารสนเทศ การยกเว้นทางสังคม การทำงานข้ามสายงานและ เครือข่าย และสารสนเทศด้านสุขภาพ

โรเชสเตอร์และแวกการี (Rochester; & Vakkari. 2003: 1-54) วิเคราะห์บทความวิจัยใน วารสารที่พิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ ในช่วง ค.ศ.1965 ค.ศ.1975 ค.ศ.1985 และค.ศ.1995 โดย ศึกษาบทความทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ระดับนานาชาติและในประเทศฟินแลนด์ สเปน ออสเตรเลีย จีน สหราชอาณาจักร และตุรกี ผลการศึกษาพบว่า ในการวิเคราะห์บทความวิจัย

ในวารสารที่พิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ ในช่วง ค.ศ.1965 ค.ศ.1975 และค.ศ.1985 มีขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดเก็บและการค้นคืนสารสนเทศมากที่สุด รองลงมาคือเรื่องบริการห้องสมุดและสารสนเทศ ในช่วง ค.ศ.1965 ขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับการแสวงหาสารสนเทศมีจำนวนน้อยที่สุด ประเทศออสเตรเลียมีขอบเขตเนื้อหาทางด้านงานวิจัยสูงสุดเกี่ยวข้องกับบริการห้องสมุดและสารสนเทศ ประเทศจีนมีขอบเขตเนื้อหาทางด้านหลักบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์สูงสุด รองลงมาคือบริการห้องสมุดและสารสนเทศ ประเทศฟินแลนด์และสเปนในช่วงค.ศ. 1995 มีขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดเก็บและการค้นคืนสารสนเทศมากที่สุด สหราชอาณาจักรและประเทศตุรกีมีขอบเขตเนื้อหาการบริการห้องสมุดและสารสนเทศมากที่สุด

อโกสโต มา และ บุย (Agosto; Ma; & Bui. 2007) ศึกษาแนวโน้มการใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพในการวิจัยสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ตั้งแต่ ค.ศ. 2002-2006 เนื่องจากมีนักทฤษฎีชี้ให้เห็นว่าการใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพในสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์เพิ่มขึ้นในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา จึงมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาปริมาณการใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพและขอบเขตเนื้อหาของงานวิจัยที่ใช้วิธีวิจัยดังกล่าว ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บทความวิจัยที่เผยแพร่ในวารสารด้านบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่ติดอันดับ 5 ลำดับแรก ซึ่งระบุโดยนิซองเกอร์และเดวิส (Nisonger; & Davis. 2005 อ้างถึงใน Agosto; Ma; & Bui. 2007) ได้แก่ Journal of the American Society of Information Science & Technology, Library Quarterly, Annual Review of Library & Information Science Technology, Library & Information Science Research และ Journal of Documentation ผู้วิจัยใช้ Web of Science (<http://scientific.thomson.com/products/wos>) ในการค้นบทความของบทความ และได้พัฒนาโปรแกรมสำหรับค้นหาคำสำคัญที่แสดงให้เห็นว่างานวิจัยนั้นใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้คำสำคัญ 14 คำจากงานของกอร์แมนและเคลตัน (Gorman; & Clayton. 2004 อ้างถึงใน Agosto; Ma; & Bui. 2007) ซึ่งได้แก่ (Case study/Case studies, Constant comparative method/Coding/Coded, Content analysis, Discourse analysis, Ethnography/Ethnographic, Field notes/Fieldwork, Focus groups/Group discussion, Grounded theory, Historical investigation, Inductive/Analytic induction, Interviews, Nominal group technique, Observation และ Qualitative และสำรวจด้วยตนเองอีกครั้งสำหรับบทความที่โปรแกรมไม่พบคำสำคัญดังกล่าว ผลการสำรวจพบว่าจำนวนบทความที่ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพที่ตีพิมพ์ในวารสาร 4 ฉบับ มีแนวโน้มเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี ยกเว้นวารสาร Library Quarterly ที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นมาตลอดแต่ลดลงใน ค.ศ. 2006

นูลูบ (Ngulube. 2010) ศึกษาเกี่ยวกับวิธีวิจัยแบบผสมผสานที่ใช้ในการวิจัยสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในกลุ่มประเทศ จำนวน 48 ประเทศ ที่ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของ

ทะเลทรายซาฮาราในทวีปแอฟริกา หรือที่เรียกว่า กึ่งสะฮาราแอฟริกา (Sub-Saharan Africa) ในช่วง ค.ศ. 2004-2008 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ บทความวิจัยในวารสารทางด้าน บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่มีผู้ทรงคุณวุฒิอ่านบทความ (Peer review) 16 ชื่อเรื่อง มีจำนวนทั้งสิ้น 685 บทความ ผลการวิจัยพบว่าวิธีวิจัยแบบผสมผสานถูกนำมาใช้น้อยที่สุด คือมีจำนวน 48 บทความหรือร้อยละ 7.00 ซึ่ง การวิจัยส่วนใหญ่ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ จำนวน 365 บทความหรือ ร้อยละ 53.28 และวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ จำนวน 272 บทความหรือร้อยละ 39.72 เหตุผลในการใช้วิธี วิจัยแบบผสมผสาน คือ เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของผลการวิจัย โดยการใช่วิธีเก็บข้อมูลหลายวิธี ได้แก่ แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกตการณ์และการใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เพื่อเพิ่ม ความเชื่อมั่นของผลการวิจัย ข้อจำกัดของการวิจัยครั้งนี้ คือ ในบทความวิจัยไม่ได้ระบุขั้นตอนการทำ วิจัยอย่างชัดเจนทำให้ไม่สามารถวิเคราะห์ได้ถึงระดับการใช่วิธีวิจัยเชิงปริมาณและวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ว่ามีมากน้อยเพียงใด

รานา (Rana. 2011) ศึกษาวิจัยระดับปริญญาเอกสาขาบรรณารักษศาสตร์และ สารสนเทศศาสตร์ในประเทศอินเดีย 5 ทศวรรษ ตั้งแต่ ค.ศ. 1957- ค.ศ. 2009 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ หาแนวโน้มและรูปแบบการทำวิจัยในระดับปริญญาเอกทั้งในระดับชาติและกรณีศึกษาของ มหาวิทยาลัยปัญจาบ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากวารสารและหนังสือบรรณานุกรมที่ตีพิมพ์และ รวบรวมงานวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกสาขาบรรณารักษศาสตร์ของมหาวิทยาลัยที่เปิด สอนสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ทั่วประเทศ จำนวน 70 สถาบัน จำนวนทั้งสิ้น 623 ชื่อเรื่อง ผลการวิจัยพบว่า ขอบเขตเนื้อหาที่มีการทำวิจัยมากที่สุด ได้แก่ การใช้ห้องสมุดและ การศึกษาผู้ใช้ (Library use and user studies) รองลงมา ได้แก่ ห้องสมุดมหาวิทยาลัย (University libraries) ห้องสมุดประชาชน (Public libraries) การจัดเก็บและค้นคืนสารสนเทศ (Information storage and retrieval) งานบุคคล(Personnel) บรรณมาตร (Bibliometrics) การศึกษาและการสอน (Study and teaching) เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information technology) ระบบสารสนเทศและ เครือข่ายห้องสมุด (Library network and information system) ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา (Academic libraries) ห้องสมุดวิทยาลัย (College libraries) การจัดหมวดหมู่ (Classification) ห้องสมุดเฉพาะ (Special libraries) การทำดัชนี (Subject indexing) การบริหารและการจัด องค์กร (Organization and management) ระบบอัตโนมัติ (Automation) แหล่งสารสนเทศและ แหล่งอ้างอิง (Reference and information source) การวิเคราะห์และควบคุมบรรณานุกรม (Bibliographic control and analysis) ตามลำดับ เมื่อศึกษาเฉพาะกรณีของมหาวิทยาลัยปัญจาบ พบว่าขอบเขตเนื้อหางานวิจัยระดับปริญญาเอกของมหาวิทยาลัยเป็นเช่นเดียวกับผลการศึกษาใน ระดับชาติ คือ ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ห้องสมุดและการศึกษาผู้ใช้มากที่สุด และไม่เคยมีการวิจัยเกี่ยวกับ

แหล่งสารสนเทศวิชาการแบบเสรี (Open access) และแหล่งสารสนเทศวิชาการสถาบัน (Repository systems) นอกจากนี้ขอบเขตเนื้อหาที่ไม่มีการศึกษาทั้งในระดับชาติและมหาวิทยาลัยปัญจาบ ได้แก่ ปรัชญาและทฤษฎี

นาเซียร์และมาห์มูด (Naseer; & Mahmood. 2009) วิเคราะห์งานวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศปากีสถาน ระหว่าง ค.ศ. 1998 – ค.ศ. 2007 โดยศึกษาจากวารสารชื่อ Pakistan Library & Information Science Journal ซึ่งเป็นวารสารทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์เพียงฉบับเดียวในปากีสถาน จำนวนบทความวิจัยที่ศึกษาทั้งสิ้น 236 บทความ ซึ่งจำแนกตามขอบเขตเนื้อหา การกระจายทางภูมิศาสตร์ของผู้เขียน ประเทศดั้งเดิมของผู้เขียน ความร่วมมือระหว่างผู้เขียน และเพศของผู้เขียน ขอบเขตเนื้อหาที่ศึกษา ได้จัดแบ่งตามระบบการจัดหมวดหมู่ JITA (Jose Manuel Barrueco Cruz, Imma Subirats Coll, Thomas Krichel and Antonella DeRobbio) ซึ่งเป็นการจัดหมวดหมู่เฉพาะของทรัพยากรสารสนเทศสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า ขอบเขตเนื้อหาที่นิยมทำวิจัยมากที่สุด ได้แก่ อุตสาหกรรม การประกอบอาชีพและการศึกษา (Industry, profession and education) ขอบเขตเนื้อหาที่นิยมทำวิจัยในระดับมากรองลงมา ได้แก่ ทรัพยากรสารสนเทศ เทคโนโลยีห้องสมุด และเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้ใช้และการอ่าน แหล่งสารสนเทศ งานเทคนิคห้องสมุด และการบริการสารสนเทศ ขอบเขตเนื้อหาที่นิยมทำวิจัยในระดับน้อย ได้แก่ การจัดการ ประเด็นทางกฎหมายและการพิมพ์ การใช้สารสนเทศ และเทคโนโลยีอาคารห้องสมุด ผู้เขียนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อาศัยอยู่ในประเทศแถบเอเชียและเป็นชาวปากีสถานโดยกำเนิด ผลงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเดี่ยว ประเภทของงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา รองลงมา ได้แก่ การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ การวิจัยเชิงประจักษ์ และการวิจัยกรณีศึกษา ตามลำดับ ภาษาที่ใช้ตีพิมพ์ ส่วนใหญ่ได้แก่ ภาษาอังกฤษ รองลงมาคือ ภาษาอูรดู ซึ่งเป็นภาษาประจำชาติของปากีสถาน

สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์วรรณกรรมทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในต่างประเทศ ศึกษาใน 2 ประเด็นหลัก คือ ด้านขอบเขตเนื้อหาของงานวิจัย และวิธีวิจัย ผลการวิจัยด้านขอบเขตเนื้อหา มีความหลากหลาย เนื่องจากการจัดกลุ่มหัวข้อแตกต่างกัน ซึ่งหากแบ่งผลงานเป็นยุคแรก ดังกล่าวในยุคแรกส่วนใหญ่มุ่งเน้นศึกษาเกี่ยวกับภูมิหลังหรือความเป็นมาของห้องสมุด ต่อมาจึงมีการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการห้องสมุด งานเทคนิคห้องสมุดและการบริการเพิ่มมากขึ้น งานวิจัยในต่างประเทศส่วนใหญ่เน้นกลุ่มวิชาทางบรรณารักษศาสตร์ สำหรับกลุ่มวิชาทางสารสนเทศศาสตร์หัวข้อที่ศึกษามากที่สุด คือ การจัดเก็บและค้นคืน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย

ภรณ์ ศิริโชติ (2521) วิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2508-2519 จำนวน 70 เรื่อง แบ่งเนื้อหาออกเป็น 10 สาขาตามแนวทางการแบ่งเนื้อหาของแดนตัน (Danton. 1959) แต่แยกเนื้อหาเรื่องการศึกษามหาวิทยาลัย และเพิ่มหัวข้อเรื่องอื่นๆ ได้แก่ ภูมิหลัง การจัดองค์กรและบริหารงานทรัพยากร (หนังสืออ่าน) บริการผู้อ่าน งานเทคนิครวมงานด้านข่าวสาร บุคลากร การศึกษามหาวิทยาลัย บรรณารักษศาสตร์สากล บรรณารักษศาสตร์เปรียบเทียบและบรรณารักษศาสตร์ประเทศอื่น วิธีการวิจัย เรื่องอื่นๆ (สมาคมห้องสมุด งานจดหมายเหตุ ศูนย์วิชาการ) ผลการวิจัยพบว่า ขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับภูมิหลังและการบริการผู้อ่านมีจำนวนเท่ากับ ร้อยละ 22.86 รองลงมา คือ ทรัพยากรห้องสมุด ร้อยละ 21.43 การแบ่งขอบเขตเนื้อหาของวิทยานิพนธ์ตามประเภทห้องสมุด วิทยานิพนธ์ส่วนมากมีขอบเขตเนื้อหาไม่เฉพาะเจาะจงห้องสมุดประเภทใดประเภทหนึ่ง ร้อยละ 54.28 รองลงมา คือ เนื้อหาเกี่ยวกับห้องสมุดวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ร้อยละ 24.28

นงลักษณ์ ไม่น่ายากิจ (2529) วิเคราะห์วิทยานิพนธ์ของนิสิตบรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2508-2528 จำนวน 243 ชื่อเรื่อง และวิทยานิพนธ์ที่อยู่ระหว่างการเรียบเรียง 53 เรื่อง พบว่าเป็นเนื้อหาที่วิจัยส่วนใหญ่เกี่ยวกับทรัพยากรสารสนเทศมีจำนวนสูงสุด วิธีการที่ใช้มากที่สุดคือ วิธีการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม และประชากรที่ใช้ในการวิจัยมากที่สุด คือ บุคลากรในห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา

ประภาวดี สืบสนธิ์ (2530) ศึกษาสถานะงานวิจัยบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในปีการศึกษา 2508-2528 พบว่ามีงานวิจัยบรรณารักษศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 255 เรื่อง งานวิจัยบรรณารักษศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 183 เรื่อง วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีขอบเขตเนื้อหาเน้นเกี่ยวกับห้องสมุด การปฏิบัติงานและบรรณารักษและการศึกษาผู้ใช้ ปริญญาานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เน้นเรื่องห้องสมุดและการปฏิบัติงานและบรรณารักษ นอกจากนี้ยังพบว่างานวิจัยของทั้งสองสถาบันศึกษาไม่เฉพาะเจาะจงห้องสมุดประเภทใดประเภทหนึ่ง เมื่อวิเคราะห์ประเภทห้องสมุดที่ศึกษา พบว่ามี การศึกษาห้องสมุดสถาบันศึกษามากที่สุด คือ ห้องสมุดวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย และห้องสมุดโรงเรียน วิจัยที่ใช้มากที่สุดคือการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม

ประภาวดี สืบสนธิ์ (2536) ศึกษาในเรื่องนี้ต่อ โดยเปรียบเทียบวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2508-2528 กับวิทยานิพนธ์ในช่วงปีการศึกษา 2528-2535 ซึ่งวิเคราะห์เนื้อหา 3 ประเด็น คือ เรื่องที่มี

การศึกษาขึ้นมาใหม่ ความเปลี่ยนแปลง และจำแนกวิทยานิพนธ์ตามประเภทห้องสมุด พบว่า วิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2508-2528 ที่เคยศึกษาไว้เดิม มีเนื้อหา 3 อันดับแรก ได้แก่ ทรัพยากร การใช้ห้องสมุด และการบริหารงาน ส่วนวิทยานิพนธ์ในช่วงปีการศึกษา 2528-2535 นิยมศึกษาเกี่ยวกับห้องสมุดและบรรณารักษ์ ทรัพยากร และการใช้ห้องสมุด โดยเรื่องที่มีการทำวิจัยลดลง ได้แก่ การบริหารงาน การบริการ การศึกษาทางบรรณารักษศาสตร์ และเบ็ดเตล็ด เรื่องที่มีการทำวิจัยเพิ่มขึ้น ได้แก่ การอ่านและความสนใจในการอ่าน ห้องสมุดและบรรณารักษ์ การศึกษาผู้ใช้และเทคโนโลยี เนื้อหาของวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับชีวิตและผลงาน ซึ่งเคยได้รับความนิยมในอดีตในระยะเวลาหลังไม่มีการศึกษาเลย

ชุติมา สัจจามันท์ (2537) ศึกษาสถานภาพงานวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ในประเทศไทย รวมทั้งศึกษาบทบาทและผลกระทบของทิศทางการงานวิจัย โดยศึกษาเฉพาะงานวิจัยที่ดำเนินการโดยนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ และผู้ประกอบการวิชาชีพ ที่ดำเนินการวิจัยและเผยแพร่ในระหว่าง พ.ศ. 2507- พ.ศ. 2535 ผลการวิจัยพบว่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันที่ผลิตวิทยานิพนธ์โดยนิสิตนักศึกษามากที่สุด ส่วนมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นสถาบันที่ผลิตงานวิจัยมากที่สุดโดยผู้ประกอบการวิชาชีพมากที่สุดและพบว่า พ.ศ. 2534 เป็นปีที่มีการผลิตงานวิจัยเป็นจำนวนสูงสุด งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจโดยแบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่เป็นบรรณารักษ์ และนิสิตนักศึกษาเป็นจำนวนสูงสุด งานวิจัยส่วนใหญ่ไม่ใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์หรือจัดกระทำกับข้อมูล สถิติส่วนใหญ่ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไม่ใช้สถิติทดสอบนัยสำคัญและนำเสนอผลการวิจัยโดยใช้ตารางประกอบการบรรยาย ขอบเขตเนื้อหางานวิจัยที่ศึกษาจำนวนสูงสุด คือ ผู้ใช้ การใช้สารนิเทศ ทรัพยากรสารนิเทศ ห้องสมุดและบริการ โดยศึกษาข้อมูลจากห้องสมุดวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ด้านบทบาทและผลกระทบของงานวิจัยต่อวงวิชาการวิชาชีพและสังคมพบว่ามีค่อนข้างน้อย ผู้วิจัยได้เสนอแนะทิศทางของงานวิจัยว่าควรครอบคลุมทุกด้านในวิชาชีพ โดยเน้นเรื่องเทคโนโลยีสารนิเทศ ธุรกิจสารนิเทศ และการวิจัยเชิงสหวิทยาการ

จรรยาลักษณ์ ทพยโยธา (2538) ศึกษาวิเคราะห์การกระจายเนื้อหาปริญญาานิพนธ์ทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ในประเทศไทย ซึ่งจัดพิมพ์ตั้งแต่ พ.ศ. 2529 ถึง พ.ศ. 2536 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 371 ชื่อเรื่อง แบ่งขอบเขตเนื้อหาการศึกษาออกเป็น 2 ด้าน คือ บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ พบว่าอัตราส่วนระหว่างจำนวนปริญญาานิพนธ์ทางด้านบรรณารักษศาสตร์กับด้านสารนิเทศศาสตร์ เท่ากับ 3 ต่อ 1 เนื้อหาหลักทางบรรณารักษศาสตร์ที่มี

จำนวนปริญญาโทมากที่สุด คือ การบริหารและการจัดการห้องสมุด รองลงมา คือ ทรัพยากรที่เป็นสิ่งพิมพ์ สำหรับเนื้อหาหลักทางสาขานิติศาสตร์ที่มีจำนวนปริญญาโทมากที่สุด คือ ความรู้และการสื่อสารความรู้ รองลงมา คือ ความต้องการและการใช้สารสนเทศ

เพ็ญสุภา นาทอง (2543) วิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทยที่เผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2537 ถึง พ.ศ. 2541 ในด้านสถาบัน ปีที่พิมพ์ ขอบเขตเนื้อหาของการวิจัย ประเภทของห้องสมุดที่ศึกษา เขตภูมิศาสตร์ของเรื่องที่ศึกษา ประเภท/วิธีการวิจัย ประชากร/กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย วิธีการสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 242 ชื่อเรื่อง ผลการศึกษาพบว่า สถาบันที่มีวิทยานิพนธ์เผยแพร่มากที่สุดคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่มีวิทยานิพนธ์เผยแพร่จำนวนสูงสุดคือปี 2539 วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่มีขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับผู้ใช้ การใช้สารสนเทศ ทรัพยากร และการบริการ เนื้อหาที่มีการศึกษาน้อยที่สุด คือ การศึกษาด้านบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ประเภทของห้องสมุดที่ศึกษาเป็นส่วนใหญ่ คือ ห้องสมุดวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย เขตภูมิศาสตร์ที่ศึกษาเป็นส่วนใหญ่ คือ ภาคกลาง ประเภทการวิจัยวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงสำรวจและใช้วิธีการวิจัยประยุกต์มากที่สุด ประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นบรรณารักษ์ เจ้าหน้าที่ห้องสมุด และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้มากที่สุดในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นวิธีที่ใช้มากที่สุด สถิติที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่ มี 2 ประเภท คือ สถิติพรรณนา และสถิติอ้างอิง

ภรณ์ ศิริโชติ (2544: 86-98) วิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.2539-2544 จำนวน 59 เรื่อง ประกอบด้วยวิทยานิพนธ์จำนวน 48 เรื่อง และรายงานการศึกษาอิสระจำนวน 11 เรื่อง ผลการวิจัยพบว่า พ.ศ.2543 มีวิทยานิพนธ์และรายงานการศึกษาอิสระจำนวนมากที่สุดคือ 17 เล่มหรือร้อยละ 28.82 วิทยานิพนธ์และรายงานการศึกษาอิสระส่วนใหญ่มีขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับ ผู้ใช้ การใช้สารสนเทศ การใช้ทรัพยากรและบริการ จำนวน 27 เล่มหรือร้อยละ 45.47 และพบว่าไม่มีวิทยานิพนธ์และรายงานการศึกษาอิสระที่มีขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ศึกษาเกี่ยวกับห้องสมุด สถาบันอุดมศึกษามากที่สุด จำนวน 14 เล่มหรือร้อยละ 63.64 และไม่มีเล่มใดศึกษาเกี่ยวกับหอสมุดแห่งชาติ การวิจัยประยุกต์ร้อยละ 100 การวิจัยจำแนกตามวิธีการเก็บข้อมูลพบว่าใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจจำนวน 53 เล่มหรือร้อยละ 89.83 ประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่ ได้แก่ ผู้บริหาร ครูอาจารย์ และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลมากที่สุด การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ร้อยละ 100 สถิติที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่ใช้สถิติพรรณนาร้อยละ 72.88

อัจฉรา ด้านพิทักษ์ (2547) วิเคราะห์เนื้อหาปริญญาานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2512-2545 ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ปีการศึกษาที่จบ ขอบเขตเนื้อหาปริญญาานิพนธ์ ประเภทของการวิจัย หน่วยวิจัย วิธีการสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และสถิติที่ใช้ในการวิจัย จำนวนปริญญาานิพนธ์ที่ศึกษาทั้งสิ้น 393 ชื่อเรื่อง โดยแบ่งเป็น 2 ช่วง ได้แก่ ปริญญาานิพนธ์หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์ (กศ.ม.) ปีการศึกษา 2512-2538 จำนวน 298 ชื่อเรื่อง ปริญญาานิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ (ศศ.ม.) ปีการศึกษา 2531-2545 จำนวน 94 ชื่อเรื่อง เครื่องมือวิจัยที่ใช้ คือ แบบบันทึกข้อมูลปริญญาานิพนธ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ คือ ร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ปริญญาานิพนธ์ส่วนใหญ่มีเนื้อหาเกี่ยวกับทรัพยากรและแหล่งสารสนเทศ วิธีการวิจัยเป็นแบบวิจัยเชิงสำรวจมากที่สุด หน่วยวิจัยที่มีผู้ศึกษาสูงสุด ได้แก่ นิสิตและนักศึกษา บัณฑิตและมหาบัณฑิต การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอนมากที่สุด เรื่องมือการวิจัยที่ใช้มากที่สุดคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัยประเภทสถิติบรรยาย มีการใช้ค่าเฉลี่ย/ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุด สถิติอ้างอิงส่วนใหญ่ใช้การทดสอบค่า t-test/z-test เมื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะของปริญญาานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ระหว่างช่วงปีการศึกษา 2512-2530 กับช่วงปีการศึกษา 2531-2545 พบความเปลี่ยนแปลงของปริญญาานิพนธ์ในช่วงหลังดังนี้ ด้านขอบเขตเนื้อหาพบว่า เนื้อหาที่มีผู้วิจัยมากขึ้น ได้แก่ เรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศและการประยุกต์ใช้ โดยเฉพาะเรื่องการพัฒนาาระบบสารสนเทศ หน่วยวิจัยที่ใช้ในการวิจัยเพิ่มขึ้น คือ นิสิตและนักศึกษา และบัณฑิตและมหาบัณฑิต วิธีการสุ่มตัวอย่างที่ใช้มากขึ้น ได้แก่ การสุ่มแบบหลายขั้นตอน ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีการใช้แบบบันทึกและแบบวิเคราะห์ลดลง สถิติบรรยายหรือสถิติพรรณนาที่มีการใช้มากขึ้น ได้แก่ ค่าเฉลี่ย/ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปรปรวน ส่วนสถิติอ้างอิงหรือสถิติอนุมานที่มีการใช้มากขึ้น ได้แก่ ทดสอบค่า F-test และการทดสอบค่า Chi-square

สุพัตรา ศิริวัฒน์ (2547) วิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2540 ถึง พ.ศ. 2546 จำนวน 123 เล่ม ในด้านลักษณะเนื้อหา วิธีดำเนินการวิจัยและการอ้างอิงที่ใช้ในวิทยานิพนธ์ ผลการวิจัยพบว่า เนื้อหาวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ศึกษาเกี่ยวกับการแสวงหาสารสนเทศ ร้อยละ 44.72 โดยศึกษาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารสนเทศมากที่สุด วิธีดำเนินการวิจัยส่วนใหญ่ใช้วิธีเชิงสำรวจร้อยละ 83.74 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่ห้องสมุด ร้อยละ 24.80 วิธีการสุ่มตัวอย่างที่ใช้มากที่สุด คือ การสุ่มแบบระดับชั้น ร้อยละ 41.50 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนใหญ่คือแบบสอบถาม ร้อยละ 80.34 สถิติที่ใช้มากที่สุดในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติพรรณนาหรือสถิติ

บรรยาย ร้อยละ 60.75 การอ้างอิงส่วนใหญ่ใช้ทรัพยากรสารสนเทศประเภทหนังสือภาษาไทย ร้อยละ 28.10

สิริพันธ์ รุ่งวิชานีวัฒน์ (2552) วิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ.2533-2550 จำนวน 46 ชื่อเรื่อง ศึกษาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ขอบเขตเนื้อหา ปีที่จัดพิมพ์ ประเภทของห้องสมุดที่ศึกษา ประเภทหรือวิธีการวิจัยที่ใช้ วิธีการรวบรวมข้อมูล ประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้แบบวิเคราะห์วิทยานิพนธ์เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่มีเนื้อหาเกี่ยวกับผู้ใช้ การใช้สารสนเทศ การใช้ทรัพยากรและบริการในห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้เป็นส่วนใหญ่ คือ แบบสอบถาม วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติทั้งเชิงพรรณนาและเชิงอ้างอิง และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์งานวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์ในประเทศไทย พบว่า ส่วนใหญ่ศึกษาจากการสำรวจและวิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์จากสถาบันอุดมศึกษาทั้งในภาพรวมและแยกตามสถาบัน ยกเว้นงานวิจัยของชุตินา สัจจามันท์ (2537) ที่ศึกษาทั้งวิทยานิพนธ์ของสถาบันการศึกษาและผู้ประกอบวิชาชีพบรรณารักษศาสตร์ที่ศึกษาไม่แตกต่างกัน ขอบเขตด้านเนื้อหาของงานวิจัยที่ศึกษาเน้นเกี่ยวกับงานห้องสมุดหรือทางบรรณารักษศาสตร์มากกว่าด้านสารนิเทศศาสตร์ โดยมีการศึกษาเกี่ยวกับผู้ใช้ การใช้สารสนเทศ ทรัพยากรสารสนเทศ ห้องสมุดและบริการ มากที่สุด งานวิจัยส่วนใหญ่เกี่ยวกับห้องสมุด สถาบันอุดมศึกษา ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่ คือบรรณารักษ์และนักศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่ คือ แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ส่วนใหญ่ คือ สถิติพรรณนา

สรุปงานวิจัยและวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ในประเทศไทย ดังนี้

1. การศึกษาเป็นรายสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่

1.1 งานวิจัยของภรณ์ ศิริโชติ (2521) ศึกษาวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เผยแพร่ในช่วง พ.ศ. 2508-2519 ผลการวิจัยพบว่าขอบเขตเนื้อหาที่ทำวิจัยมากที่สุด คือ ภูมิหลัง การจัดองค์กรและบริหารงาน

1.2 งานวิจัยของนงลักษณ์ ไม่นายกิจ (2529) ศึกษาวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เผยแพร่ในช่วง พ.ศ. 2508-2528 ผลการวิจัยพบว่าขอบเขตเนื้อหาที่ทำวิจัยมากที่สุด คือ ทรัพยากรสารสนเทศ

1.3 งานวิจัยของประภาวดี สืบสนธิ (2530; 2534) ศึกษาและเปรียบเทียบวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เผยแพร่ในช่วง พ.ศ. 2508-2528 จำนวน 438 เรื่อง และ พ.ศ. 2528-2535 ผลการวิจัยพบว่าขอบเขตเนื้อหาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ทำวิจัยมากที่สุด คือ ห้องสมุด การปฏิบัติงานและบรรณารักษ์ และการศึกษาผู้ใช้ ส่วนขอบเขตเนื้อหาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ทำวิจัยมากที่สุด คือ ห้องสมุด และการปฏิบัติงานและบรรณารักษ์

1.4 งานวิจัยของภรณ์ ศิริโชติ (2544) ศึกษาวิทยานิพนธ์และรายงานการศึกษาอิสระของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่เผยแพร่ในช่วง พ.ศ. 2539-2544 จำนวน 70 เรื่อง ผลการวิจัยพบว่าขอบเขตเนื้อหาที่ทำวิจัยมากที่สุด คือ ผู้ใช้ การใช้สารสนเทศ และการใช้ทรัพยากรและบริการ

1.5 อัจฉรา ด้านพิทักษ์ (2547) ศึกษาและเปรียบเทียบปริญญาานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน 2 ช่วง ได้แก่ ช่วง พ.ศ.2512-2538 จำนวน 298 เรื่อง และช่วง พ.ศ. 2531-2545 ผลการวิจัยพบว่าขอบเขตเนื้อหาที่ทำวิจัยมากที่สุดทั้งสองช่วง คือ ทรัพยากรและแหล่งสารสนเทศ เมื่อเปรียบเทียบทั้งสองช่วง พบว่าขอบเขตเนื้อหาที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการประยุกต์ใช้ โดยเฉพาะการพัฒนาระบบสารสนเทศมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น

1.6 สุพัตรา ศิริวัฒน์ (2547) ศึกษาวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในช่วง พ.ศ. 2540-2546 จำนวน 123 เรื่อง ผลการวิจัยพบว่าขอบเขตเนื้อหาที่ทำวิจัยมากที่สุด คือ การแสวงหาสารสนเทศ

1.7 สิริพันธ์ รุ่งวิชานีวัฒน์ (2552) ศึกษาวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่เผยแพร่ในช่วง พ.ศ. 2533-2550 จำนวน 46 ชื่อเรื่อง ผลการวิจัยพบว่าขอบเขตเนื้อหาที่ทำวิจัยมากที่สุด คือ ผู้ใช้ การใช้สารสนเทศ การใช้ทรัพยากร และบริการห้องสมุด

2. การศึกษาจากทุกสถาบันทั่วประเทศ ได้แก่

2.1 ชูติมา สัจจามันท์ (2537) ศึกษางานวิจัยที่เผยแพร่ในช่วง พ.ศ. 2507-2535 ผลการวิจัยพบว่าจุฬาลงกรณ์เป็นสถาบันที่ผลิตวิทยานิพนธ์มากที่สุด ส่วนมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นสถาบันที่ผลิตงานวิจัยจากบรรณารักษ์มากที่สุด และ พ.ศ. 2534 เป็นปีที่มีการผลิตงานวิจัยสูงสุด ขอบเขตเนื้อหาการวิจัยที่มีการทำวิจัยมากที่สุด ได้แก่ ผู้ใช้ การใช้สารสนเทศ ทรัพยากรสารสนเทศ และห้องสมุดและบริการ

2.2 จรูญลักษณ์ ทพยโยธา (2538) ศึกษางานวิจัยที่เผยแพร่ในช่วง พ.ศ. 2529-2536 ผลการวิจัยพบว่าขอบเขตเนื้อหาที่ทำวิจัยมากที่สุด คือ การบริหารและการจัดการห้องสมุด ทรัพยากรสารสนเทศ ความรู้และการสื่อสารความรู้ และความต้องการและการใช้สารสนเทศ

2.3 เพ็ญสุภา นาทอง (2543) ศึกษางานวิจัยที่เผยแพร่ในช่วง พ.ศ. 2537-2541

ผลการวิจัยพบว่าขอบเขตเนื้อหาที่ทำวิจัยมากที่สุด คือ การใช้สารสนเทศ ทรัพยากรและการบริการ
เนื้อหาที่มีการศึกษาน้อยที่สุด คือ การศึกษาวรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยกำหนดขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขา
บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทยที่เผยแพร่ระหว่าง พ.ศ.2542-2551 ของ
สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอน จำนวน 10 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช รวมจำนวนทั้งสิ้น 614 ชื่อเรื่อง ดังตาราง 6

ตาราง 6 จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามสถาบันอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษา	จำนวนวิทยานิพนธ์ (ชื่อเรื่อง)
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	118
2. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	72
3. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	1
4. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	16
5. มหาวิทยาลัยบูรพา	48
6. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	42
7. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	157
8. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	67
9. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	27
10. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	66
รวม	614

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ หลักการ วิธีวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยและสร้างแบบบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์

2. สร้างแบบบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์นำเสนอต่อประธานและกรรมการที่ปรึกษาปริญญา นิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบถามถูกต้องเชิงโครงสร้างและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3. นำแบบบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์ที่แก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้แก่ บรรณารักษ์/ บรรณารักษ์ชำนาญการปฏิบัติงานในฝ่ายวิเคราะห์และทำรายการทรัพยากรสารสนเทศ ของห้องสมุด สถาบันอุดมศึกษา จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบแบบบันทึกและให้คำแนะนำในการแก้ไข ปรับปรุงแบบบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์ให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดให้ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการกำหนดหัวข้อของขอบเขตเนื้อหาวิทยานิพนธ์

4. ทดสอบความเที่ยงของแบบบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน วิเคราะห์ วิทยานิพนธ์จากตัวเล่มจริง จำนวน 10 ชื่อเรื่อง และบันทึกลงในแบบบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์ โดย กำหนดผลการทดสอบต้องมีความสอดคล้องกับที่ผู้วิจัยได้บันทึกไว้ ร้อยละ 75 ขึ้นไป จึงจะถือว่าแบบ บันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์หรือเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้มีความน่าเชื่อถือ การวิเคราะห์ผลการบันทึก ข้อมูลวิทยานิพนธ์ของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน แสดงดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการทดสอบความเที่ยงของแบบบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์

เนื้อหาของแบบบันทึกวิทยานิพนธ์	จำนวนข้อที่ผู้ร่วมประเมินบันทึกลงในแบบบันทึก			
	สอดคล้องกับผู้วิจัย		ไม่สอดคล้องกับผู้วิจัย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขอบเขตเนื้อหา	26	10.83	4	1.67
ประเภทของห้องสมุดที่ศึกษา	30	12.50	-	-
เขตภูมิศาสตร์	30	12.50	-	-
วิธีวิจัย	28	11.67	2	0.83
ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	27	11.25	3	1.25
วิธีการสุ่มตัวอย่าง	25	10.42	5	2.08
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	30	12.50	-	-

ตาราง 7 (ต่อ)

เนื้อหาของแบบบันทึกวิทยานิพนธ์	จำนวนข้อที่ผู้ร่วมประเมินบันทึกลงในแบบบันทึก			
	สอดคล้องกับผู้วิจัย		ไม่สอดคล้องกับผู้วิจัย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	30	12.50	-	-
รวม	226	94.17	14	5.83

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า การทดสอบแบบบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์ทั้งหมด 240 ข้อ มีจำนวนข้อที่ผู้เชี่ยวชาญบันทึกสอดคล้องกับผู้วิจัยจำนวน 226 ข้อ (ร้อยละ 94.17) และจำนวนข้อที่ผู้เชี่ยวชาญบันทึกไม่สอดคล้องกับผู้วิจัย จำนวน 14 ข้อ (ร้อยละ 5.83) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน ซึ่งมีจำนวน 30 ข้อ พบว่า ขอบเขตเนื้อหาที่มีจำนวนข้อที่สอดคล้องกับผู้วิจัย จำนวน 26 ข้อ (ร้อยละ 10.83) และขอบเขตเนื้อหาไม่สอดคล้องจำนวน 4 ข้อ (ร้อยละ 1.67) ประเภทของห้องสมุดที่ศึกษามีจำนวนข้อที่สอดคล้องกับผู้วิจัย จำนวน 30 ข้อ (ร้อยละ 12.50) เขตภูมิศาสตร์ที่ศึกษามีจำนวนข้อที่สอดคล้องกับผู้วิจัย จำนวน 30 ข้อ (ร้อยละ 12.50) วิธีวิจัยมีจำนวนข้อที่สอดคล้องกับผู้วิจัย จำนวน 28 ข้อ (ร้อยละ 11.67) และวิธีวิจัยมีจำนวนข้อที่ไม่สอดคล้องกับผู้วิจัย จำนวน 2 ข้อ (ร้อยละ 0.83) ประชากร/กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนข้อที่สอดคล้องกับผู้วิจัย จำนวน 27 ข้อ (ร้อยละ 11.25) และประชากร/กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนข้อที่ไม่สอดคล้องกับผู้วิจัย จำนวน 3 ข้อ (ร้อยละ 1.25) วิธีการสุ่มตัวอย่างในการวิจัยจำนวนข้อที่สอดคล้องกับผู้วิจัย จำนวน 25 ข้อ (ร้อยละ 10.42) และวิธีการสุ่มตัวอย่างในการวิจัยจำนวนข้อที่ไม่สอดคล้องกับผู้วิจัย จำนวน 5 ข้อ (ร้อยละ 2.08) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวนข้อที่สอดคล้องกับผู้วิจัย จำนวน 30 ข้อ (ร้อยละ 12.50) และสถิติที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวนข้อที่สอดคล้องกับผู้วิจัย จำนวน 30 ข้อ (ร้อยละ 12.50)

เมื่อนำผลการทดสอบแบบบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ผลการประเมินแบบบันทึกต้องบันทึกสอดคล้องกับผู้วิจัย ร้อยละ 75 ขึ้นไป พบว่า จำนวนข้อที่ผู้เชี่ยวชาญบันทึกสอดคล้องกับผู้วิจัยคิดเป็นร้อยละ 94.17 ถือว่าแบบบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์ ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้มีความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปเก็บข้อมูลได้

5. นำแบบบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์ที่ทดสอบความเที่ยงแล้วไปบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์ทั้งหมด 614 ข้อเรื่อง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือถึงบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอหนังสือความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัยของสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ เพื่อขอรายชื่อวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ที่มีการเผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2542-2551

2. ผู้วิจัยนำรายชื่อวิทยานิพนธ์ที่ได้รับไปสืบค้นเพื่อหาตัวเล่มวิทยานิพนธ์จากฐานข้อมูลทรัพยากรสารสนเทศดิจิทัลไทย (Thai Digital Collection: TDC) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในโครงการพัฒนาเครือข่ายห้องสมุดมหาวิทยาลัยไทย (Thailand Library Integrated System - ThaiLIS) ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทยของศูนย์บริการความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และฐานข้อมูลห้องสมุดของแต่ละมหาวิทยาลัย

3. ดำเนินการวิเคราะห์เนื้อหาวิทยานิพนธ์ตามแบบบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์ ตามหัวข้อดังนี้

3.1 สถาบัน มหาวิทยาลัยที่วิทยานิพนธ์สังกัด ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

3.2 ปีที่พิมพ์ ปีที่เผยแพร่วิทยานิพนธ์ ตั้งแต่ พ.ศ. 2542 ถึง พ.ศ. 2551

3.3 ขอบเขตของเนื้อหา ได้แก่

3.3.1 งานบริการห้องสมุด ครอบคลุมเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการบริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า การบริการยืมคืน การบริการยืมระหว่างห้องสมุด การบริการห้องสมุดในภาพรวม การสืบค้นทรัพยากรสารสนเทศและการค้นคืน การส่งเสริมการใช้ห้องสมุดและการรู้สารสนเทศ การส่งเสริมการอ่าน กิจกรรมห้องสมุด การบริการสารสนเทศ และการใช้ห้องสมุด

3.3.2 ทรัพยากรสารสนเทศและแหล่งสารสนเทศ การศึกษาผู้ใช้ ครอบคลุมเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ ความต้องการและการใช้สารสนเทศ แหล่งการเรียนรู้ การวิเคราะห์เนื้อหาและการอ้างอิงทรัพยากรสารสนเทศ การประเมินค่าทรัพยากรสารสนเทศ การแสวงหาสารสนเทศ และการศึกษาผู้ใช้

3.3.3 งานเทคโนโลยีสารสนเทศ ครอบคลุมเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ ระบบฐานข้อมูล/ระบบสารสนเทศ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การใช้คอมพิวเตอร์/การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบห้องสมุดอัตโนมัติ เว็บไซต์ และการเรียนรู้ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning)/สื่อการสอน

3.3.4 งานบริหารงานห้องสมุด ครอบคลุมเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานห้องสมุดทั่วไป การบริหารงานบุคคล อาคารสถานที่ห้องสมุด มาตรฐานและการประเมินคุณภาพห้องสมุด ความร่วมมือระหว่างห้องสมุด การประชาสัมพันธ์และการตลาด การจัดการห้องสมุดสมัยใหม่ ความผูกพันต่อองค์กร วัฒนธรรมองค์กร และคุณลักษณะของบรรณารักษ์

3.3.5 งานเทคนิคห้องสมุด ครอบคลุมเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ การวิเคราะห์หมวดหมู่ทรัพยากรสารสนเทศ การทำดรรชนีและสาระสังเขป การทำรายการทรัพยากรสารสนเทศ หัวเรื่องและการกำหนดหัวเรื่อง การจัดการทรัพยากรสารสนเทศ ลิขสิทธิ์

3.3.6 การศึกษาทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ครอบคลุมเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การเรียนการสอน การผลิตงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ การฝึกอบรมทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ และการติดตามและสถานภาพการทำงานของบัณฑิต

3.3.7 เรื่องอื่น ๆ ได้แก่ การจัดการความรู้ การบำบัดด้วยหนังสือ คำนิยมต่อการประกอบอาชีพ การผลิตข้อมูลสถิติ และการสื่อสารในห้องสมุด

3.4 ประเภทของห้องสมุด ได้แก่ ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา ห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดประชาชน ห้องสมุดเฉพาะหรือศูนย์สารสนเทศ หอสมุดแห่งชาติ ห้องสมุดสถานศึกษาเพื่อการศึกษาและเทคโนโลยี ห้องสมุดมากกว่า 1 ประเภท และไม่ระบุประเภทห้องสมุด

3.5 เขตภูมิศาสตร์ ได้แก่ กรุงเทพฯและปริมณฑล ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคกลาง และภาคใต้ ทั้งประเทศ ต่างประเทศ และไม่ระบุเขตภูมิศาสตร์

3.6 ประเภทการวิจัย ได้แก่ การวิจัยเชิงทดลอง การวิจัยเชิงสำรวจ การวิจัยเชิงคุณภาพ การวิจัยแบบผสมผสาน

3.7 ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บรรณารักษ์ ครู/อาจารย์ ประชาชนทั่วไป นิสิต/นักศึกษา เอกสาร/หนังสือ และอื่นๆ

3.8 วิธีการสุ่มตัวอย่าง ได้แก่ การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย การสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ การสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ การสุ่มตัวอย่างแบบโควตา การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง การสุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวก และเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด

3.9 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม/แบบประเมิน แบบบันทึก/แบบวิเคราะห์ แบบทดสอบ/แบบวัด แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต/และแบบสำรวจ

3.10 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

3.10.1 สถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย/ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มัธยฐาน ฐานนิยม ความแปรปรวน และส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์

3.10.2 สถิติอ้างอิง ได้แก่ การทดสอบค่า t-test / Z-test การทดสอบค่า F-test การหาค่าสหสัมพันธ์ การวิเคราะห์การถดถอย และการทดสอบค่า Chi-square

การวัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติความถี่และร้อยละ และนำเสนอข้อมูล

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมและวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทและปริญญาตรี สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ในประเทศไทยที่เผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2542-2551 มีจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งสิ้น 614 ชื่อเรื่อง สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดให้อักษรย่อแทนชื่อสถาบันหรือมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ดังนี้

จพ	แทน	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มข	แทน	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
มช	แทน	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
มธ	แทน	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มบ	แทน	มหาวิทยาลัยบูรพา
มมส	แทน	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
มร	แทน	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
มศว	แทน	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มอ	แทน	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
มสธ	แทน	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามสถาบันและปีที่พิมพ์
2. จำแนกวิทยานิพนธ์ตามขอบเขตเนื้อหาและปีที่พิมพ์
3. จำแนกวิทยานิพนธ์ตามขอบเขตเนื้อหาและสถาบัน
4. จำแนกวิทยานิพนธ์ตามประเภทของห้องสมุดที่ศึกษาและสถาบัน
5. จำแนกวิทยานิพนธ์ตามเขตภูมิศาสตร์และสถาบัน
6. จำแนกวิทยานิพนธ์ตามวิธีวิจัยและสถาบัน
7. จำแนกวิทยานิพนธ์ตามประชากร/กลุ่มตัวอย่างและสถาบัน

8. จำแนกวิทยานิพนธ์ตามวิธีการสุ่มตัวอย่างและสถาบัน
9. จำแนกวิทยานิพนธ์ตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและสถาบัน
10. จำแนกวิทยานิพนธ์ตามสถิติที่ใช้ในการวิจัยและสถาบัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

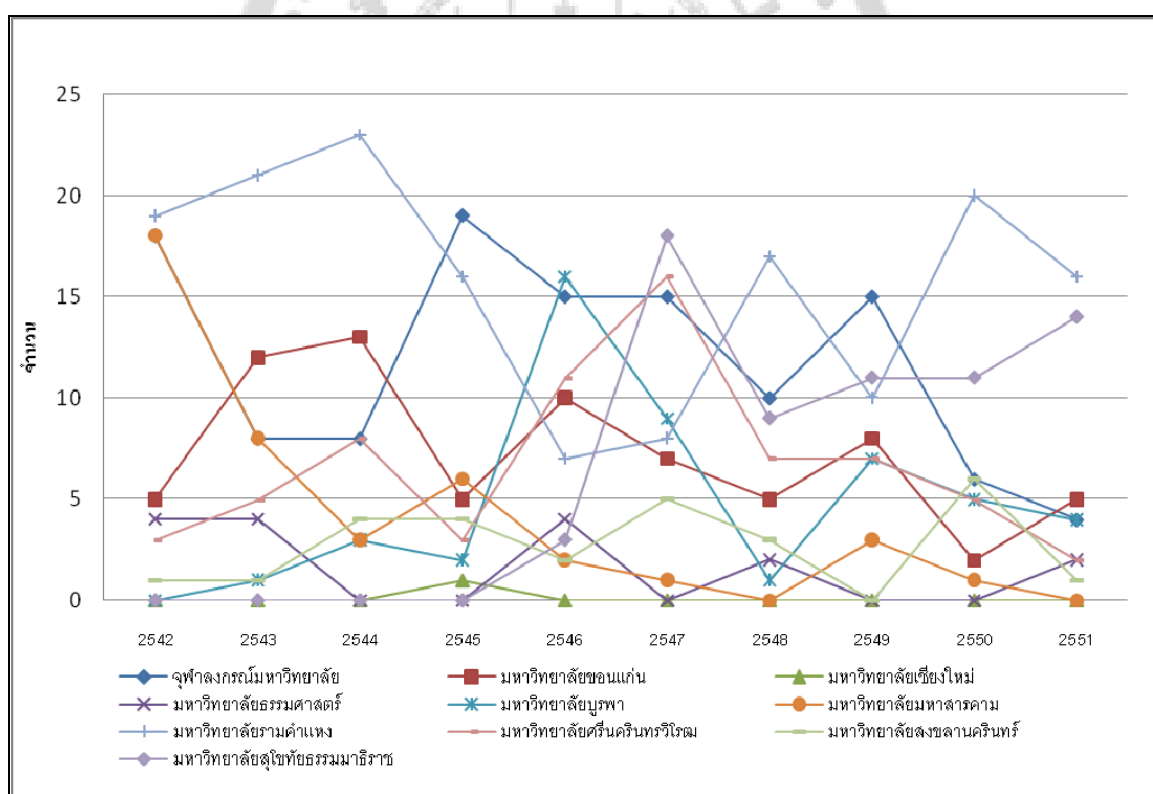
1. จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามสถาบันและปีที่พิมพ์ ดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามสถาบันและปีที่พิมพ์ในประเทศไทย

สถาบัน	ปีที่พิมพ์										รวม
	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	
จพ	18 (2.93)	8 (1.30)	8 (1.30)	19 (3.09)	15 (2.44)	15 (2.44)	10 (1.63)	15 (2.44)	6 (0.98)	4 (0.65)	118 (19.22)
มข	5 (0.81)	12 (1.95)	13 (2.12)	5 (0.81)	10 (1.63)	7 (1.14)	5 (0.81)	8 (1.30)	2 (0.33)	5 (0.81)	72 (11.73)
มช	-	-	-	1 (0.16)	-	-	-	-	-	-	1 (0.16)
มธ	4 (0.65)	4 (0.65)	-	-	4 (0.65)	-	2 (0.33)	-	-	2 (0.33)	16 (2.61)
มป	-	1 (0.16)	3 (0.49)	2 (0.33)	16 (2.61)	9 (1.47)	1 (0.16)	7 (1.14)	5 (0.81)	4 (0.65)	48 (7.82)
มมส	18 (2.93)	8 (1.30)	3 (0.49)	6 (0.98)	2 (0.33)	1 (0.16)	-	3 (0.49)	1 (0.16)	-	42 (6.84)
มร	19 (3.09)	21 (3.42)	23 (3.75)	16 (2.61)	7 (1.14)	8 (1.30)	17 (2.77)	10 (1.63)	20 (3.26)	16 (2.61)	157 (25.57)
มศว	3 (0.49)	5 (0.81)	8 (1.30)	3 (0.49)	11 (1.79)	16 (2.61)	7 (1.14)	7 (1.14)	5 (0.81)	2 (0.33)	67 (10.91)
มอ	1 (0.16)	1 (0.16)	4 (0.65)	4 (0.65)	2 (0.33)	5 (0.81)	3 (0.49)	-	6 (0.98)	1 (0.16)	27 (4.40)
มสธ	-	-	-	-	3 (0.49)	18 (2.93)	9 (1.47)	11 (1.79)	11 (1.79)	14 (2.28)	66 (10.75)
รวม	68 (11.07)	60 (9.77)	62 (10.10)	56 (9.12)	70 (11.40)	79 (12.87)	54 (8.79)	61 (9.93)	56 (9.12)	48 (7.82)	614 (100.00)

จากตารางที่ 8 วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทยที่เผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2542 - 2551 พบว่ามีจำนวนวิทยานิพนธ์ 614 ชื่อเรื่อง จากมหาวิทยาลัย 10 แห่ง เมื่อจำแนกตามสถาบัน พบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นสถาบันที่มีวิทยานิพนธ์จำนวนสูงสุด 157 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 25.57) รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 118 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 19.22) สถาบันที่มีจำนวนวิทยานิพนธ์น้อยที่สุดคือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 1 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.16)

ในด้านปีที่พิมพ์วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทยที่เผยแพร่ ระหว่าง พ.ศ. 2542 - 2551 พบว่า พ.ศ. 2547 มีจำนวนวิทยานิพนธ์สูงสุดจำนวน 79 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 12.87) รองลงมาคือ พ.ศ. 2546 จำนวน 70 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 11.40) และปีที่มีจำนวนวิทยานิพนธ์น้อยที่สุดคือ พ.ศ. 2551 จำนวน 48 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 7.82) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบตามสถาบันพบว่ามี ความแตกต่างกันมาก แต่เมื่อเปรียบเทียบตามปีที่พิมพ์พบว่าไม่แตกต่างกันมากนัก ดังแสดงในแผนภูมิ 1

แผนภูมิ 1 จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามสถาบันและปีที่พิมพ์

2. จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามขอบเขตเนื้อหาและปีที่พิมพ์ ดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามขอบเขตเนื้อหาและปีที่พิมพ์ในประเทศไทย

ขอบเขตเนื้อหา	ปีที่พิมพ์										รวม
	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	
1.งานบริการห้องสมุด											
1.1 การบริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า	2	-	-	-	-	-	1	1	-	-	4
											(0.65)
1.2 การบริการยืมคืน	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	2
											(0.33)
1.3 การบริการยืมระหว่างห้องสมุด	1	-	1	1	2	1	-	1	-	-	7
											(1.14)
1.4 การบริการห้องสมุดในภาพรวม	1	2	2	-	-	1	1	3	1	1	12
											(1.95)
1.5 การสืบค้นทรัพยากรสารสนเทศและการค้นคืน	2	4	6	2	5	4	-	-	-	2	25
											(4.07)
1.6 การส่งเสริมการใช้ห้องสมุดและการรู้สารสนเทศ	1	-	1	-	-	3	-	2	2	-	9
											(1.47)

ตาราง 9 (ต่อ)

ขอบเขตเนื้อหา	ปีพิมพ์										
	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	รวม
1.7 การส่งเสริมการอ่าน	-	-	-	-	1	-	2	-	3	-	6
											(0.98)
1.8 กิจกรรมห้องสมุด	-	-	1	-	1	-	-	-	-	-	2
											(0.33)
1.9 การบริการสารสนเทศ	3	9	2	4	-	6	1	2	2	1	30
											(4.89)
1.10 การใช้ห้องสมุด	1	3	1	1	2	4	1	3	1	1	18
											(2.93)
รวม	12	18	14	9	11	19	6	12	9	5	115
	(1.95)	(2.93)	(2.28)	(1.47)	(1.79)	(3.09)	(0.98)	(1.95)	(1.47)	(0.81)	(18.73)

ตาราง 9 (ต่อ)

ขอบเขตเนื้อหา	ปีพิมพ์										
	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	รวม
2. ทรัพยากรสารสนเทศและแหล่งสารสนเทศ											
การศึกษาผู้ใช้											
2.1 ความต้องการและการใช้สารสนเทศ	12	17	14	10	15	14	10	10	6	8	116
											(18.89)
2.2 แหล่งการเรียนรู้	2	1	-	-	3	1	-	1	1	-	9
											(1.47)
2.3 การวิเคราะห์เนื้อหาและการอ้างอิง ทรัพยากรสารสนเทศ	4	1	5	11	9	7	5	6	11	9	68
											(11.07)
2.4 การประเมินค่าทรัพยากรสารสนเทศ	3	1	1	-	-	2	-	2	-	-	9
											(1.47)
2.5 การแสวงหาสารสนเทศ	2	1	1	2	2	3	2	2	3	-	18
											(2.93)
2.6 การศึกษาผู้ใช้	-	-	1	-	-	1	-	-	-	3	5
											(0.81)
รวม	23	21	22	23	29	28	17	21	21	20	225
	(3.75)	(3.42)	(3.58)	(3.75)	(4.72)	(4.56)	(2.77)	(3.42)	(3.42)	(3.26)	(36.64)

ตาราง 9 (ต่อ)

ขอบเขตเนื้อหา	ปีที่พิมพ์										รวม
	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	
3.งานเทคโนโลยีสารสนเทศ											
3.1 ระบบฐานข้อมูล / ระบบสารสนเทศ	8	2	4	2	4	11	9	6	8	6	60
											(9.77)
3.2 ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์	3	3	2	6	3	4	3	1	1	1	27
											(4.40)
3.3 การใช้คอมพิวเตอร์/การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	4	3	2	-	2	1	3	2	1	-	18
											(2.93)
3.4 ระบบห้องสมุดอัตโนมัติ	2	1	4	1	1	-	1	-	1	-	11
											(1.79)
3.5 เว็บไซต์	1	-	-	-	4	-	1	1	1	-	8
											(1.30)
3.6 การเรียนรู้ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning)/สื่อการสอน	-	-	1	2	2	1	2	3	2	-	13
											(2.12)
รวม	18	9	13	11	16	17	19	13	14	7	137
	(2.93)	(1.47)	(2.12)	(1.79)	(2.61)	(2.77)	(3.09)	(2.12)	(2.28)	(1.14)	(22.31)

ตาราง 9 (ต่อ)

ขอบเขตเนื้อหา	ปีที่พิมพ์										รวม
	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	
4.งานบริหารงานห้องสมุด											
4.1 การบริหารงานห้องสมุดทั่วไป	4	3	4	5	2	5	5	4	1	2	35 (5.70)
4.2 การบริหารงานบุคคล	3	1	-	-	-	1	1	-	2	1	9 (1.47)
4.3 อาคารสถานที่ห้องสมุด	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	2 (0.33)
4.4 มาตรฐานและการประเมินคุณภาพห้องสมุด	-	-	3	1	3	2	1	1	1	2	14 (2.28)
4.5 ความร่วมมือระหว่างห้องสมุด	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1 (0.16)
4.6 การประชาสัมพันธ์และการตลาด	-	-	-	-	-	-	-	1	2	1	4 (0.65)

ตาราง 9 (ต่อ)

ขอบเขตเนื้อหา	ปีที่พิมพ์										รวม
	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	
4.7 การจัดการห้องสมุดสมัยใหม่	-	-	1	-	1	1	1	1	-	1	6
											(0.98)
4.8 ความผูกพันต่อองค์กร	-	-	2	-	-	-	-	-	1	-	3
											(0.49)
4.9 วัฒนธรรมองค์กร	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	1
											(0.16)
4.10 คุณลักษณะของบรรณารักษ์	1	2	-	2	-	1	2	-	-	-	8
											(1.30)
รวม	8	6	10	8	7	11	11	7	7	8	83
	(1.30)	(0.98)	(1.63)	(1.30)	(1.14)	(1.79)	(1.79)	(1.14)	(1.14)	(1.30)	(13.52)

ตาราง 9 (ต่อ)

ขอบเขตเนื้อหา	ปีที่พิมพ์										
	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	รวม
5.งานเทคนิคห้องสมุด											
5.1 การพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ	2	-	-	-	2	1	-	1	-	1	7 (1.14)
5.2 การวิเคราะห์หมวดหมู่ทรัพยากรสารสนเทศ	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	2 (0.33)
5.3 การทำดรรชนีและสาระสังเขป	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1 (0.16)
5.4 การทำรายการทรัพยากรสารสนเทศ	-	1	-	-	2	-	-	-	-	1	4 (0.65)
5.5 หัวเรื่องและการกำหนดหัวเรื่อง	-	-	-	1	1	-	1	3	4	-	10 (1.63)
5.6 การจัดการทรัพยากรสารสนเทศ	2	2	1	1	-	-	-	2	-	-	8 (1.30)
5.7 ลิขสิทธิ์	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1 (0.16)
รวม	5	4	1	2	6	1	1	6	5	2	33 (5.37)

ตาราง 9 (ต่อ)

ขอบเขตเนื้อหา	ปีที่พิมพ์										รวม
	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	
6.การศึกษาทางบรรณารักษศาสตร์และ สารสนเทศศาสตร์											
6.1 หลักสูตร การเรียนการสอน	-	-	1	1	1	1	-	1	-	2	7
											(1.14)
6.2 การผลิตงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1
											(0.16)
6.3 การฝึกอบรมทางบรรณารักษศาสตร์และ สารสนเทศศาสตร์	1	-	1	-	-	1	-	1	-	-	4
											(0.65)
6.4 การติดตามและสถานภาพการทำงานของบัณฑิต	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
											(0.16)
รวม	2	-	2	1	1	3	-	2	-	2	13
	(0.33)		(0.33)	(0.16)	(0.16)	(0.49)		(0.33)		(0.33)	(2.12)

ตาราง 9 (ต่อ)

ขอบเขตเนื้อหา	ปีพิมพ์										รวม
	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	
7.อื่นๆ											
7.1การจัดการความรู้	-	-	-	1	-	-	-	-	1	2	4
											(0.68)
7.2 การบำบัดด้วยหนังสือ	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	1
											(0.17)
7.3 คำนิยมต่อการประกอบอาชีพ	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1
											(0.17)
7.4 การผลิตข้อมูลบัณฑิต	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1
											(0.17)
7.5 การสื่อสารในห้องสมุด	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	1
											(0.17)
รวม	-	2	-	1	1	-	-	-	1	3	8
		(0.33)		(0.16)	(0.16)				(0.16)	(0.49)	(1.30)
รวมทั้งหมด	68	60	62	55	71	79	54	61	57	47	614
	(11.07)	(9.77)	(10.10)	(8.96)	(11.56)	(12.87)	(8.79)	(9.93)	(9.28)	(7.65)	(100.00)

จากตารางที่ 9 จำนวนวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ปีที่พิมพ์มากที่สุด คือ ปี 2547 จำนวน 79 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 12.87) รองลงมา คือ ปี 2546 จำนวน 71 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 11.56) รองลงมา คือ ปี 2542 จำนวน 68 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 11.07) ปีที่พิมพ์วิทยานิพนธ์ที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ปี 2547 จำนวน 47 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 7.65) เมื่อพิจารณาตามขอบเขตเนื้อหาและปีที่พิมพ์ พบผลการวิเคราะห์ ดังนี้

งานบริการห้องสมุด ปีที่มีการศึกษามากที่สุด คือ ปี 2547 จำนวน 19 ชื่อเรื่อง รองลงมา คือ ปี 2543 จำนวน 18 ชื่อเรื่อง ปีที่มีการศึกษาน้อยที่สุด คือ ปี 2551 จำนวน 5 ชื่อเรื่อง

ทรัพยากรสารสนเทศและแหล่งสารสนเทศ การศึกษาผู้ใช้ ปีที่มีการศึกษามากที่สุด คือ ปี 2546 จำนวน 29 ชื่อเรื่อง รองลงมา คือ ปี 2547 จำนวน 28 ชื่อเรื่อง ปีที่มีการศึกษาน้อยที่สุด คือ ปี 2548 จำนวน 17 ชื่อเรื่อง

งานเทคโนโลยีสารสนเทศ ปีที่มีการศึกษามากที่สุด คือ ปี 2548 จำนวน 19 ชื่อเรื่อง รองลงมา คือ ปี 2542 จำนวน 18 ชื่อเรื่อง ปีที่มีการศึกษาน้อยที่สุด คือ ปี 2551 จำนวน 7 ชื่อเรื่อง

งานบริหารงานห้องสมุด ปีที่มีการศึกษามากที่สุด คือ ปี 2547 และ ปี 2548 จำนวน 11 ชื่อเรื่อง รองลงมา คือ ปี 2544 จำนวน 10 ชื่อเรื่อง ปีที่มีการศึกษาน้อยที่สุด คือ ปี 2543 จำนวน 6 ชื่อเรื่อง

งานเทคนิคห้องสมุด ปีที่มีการศึกษามากที่สุด คือ ปี 2546 และปี 2549 จำนวน 6 ชื่อเรื่อง รองลงมา คือ ปี 2542 และปี 2550 จำนวน 5 ชื่อเรื่อง ปีที่มีการศึกษาน้อยที่สุด คือ ปี 2544 ปี 2547 และปี 2548 จำนวน 1 ชื่อเรื่อง

การศึกษาทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ปีที่มีการศึกษามากที่สุด คือ ปี 2547 จำนวน 3 ชื่อเรื่อง รองลงมา คือ ปี 2542 ปี 2544 ปี 2549 และปี 2551 จำนวน 2 ชื่อเรื่อง ส่วนในปี 2543 ปี 2548 และ ปี 2550 ไม่พบการศึกษาด้านนี้

ขอบเขตเนื้อหาอื่นๆ ปีที่มีการศึกษามากที่สุด คือ ปี 2551 จำนวน 3 ชื่อเรื่อง รองลงมา คือ ปี 2543 จำนวน 2 ชื่อเรื่อง ส่วนในปี 2542 ปี 2544 ปี 2547 ปี 2548 และปี 2549 ไม่พบการศึกษาขอบเขตเนื้อหาอื่นๆ

3. จำแนกวิทยานิพนธ์ตามขอบเขตเนื้อหาและเปรียบเทียบกับสถาบัน ดังแสดงในตาราง 10

ตาราง 10 จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามขอบเขตเนื้อหาและสถาบันในประเทศไทย

ขอบเขตเนื้อหา	สถาบัน										
	จฬ	มข	มช	มธ	มป	มมส	มร	มศว	มอ	มสธ	รวม
1.งานบริการห้องสมุด											
1.1 การบริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า	-	-	-	2	-	-	1	1	-	-	4
											(0.65)
1.2 การบริการยืมคืน	-	-	-	-	-	1	-	-	1	-	2
											(0.33)
1.3 การบริการยืมระหว่างห้องสมุด	3	-	-	-	1	1	1	1	-	-	7
											(1.14)
1.4 การบริการห้องสมุดในภาพรวม	2	-	-	-	-	1	6	-	-	3	12
											(1.95)
1.5 การสืบค้นทรัพยากรสารสนเทศและการค้นคืน	7	1	-	-	3	1	4	4	5	-	25
											(4.07)
1.6 การส่งเสริมการใช้ห้องสมุดและการรู้สารสนเทศ	1	1	-	-	1	2	-	2	2	-	9
											(1.47)

ตาราง 10 (ต่อ)

ขอบเขตเนื้อหา	สถาบัน										
	จพ	มข	มช	มธ	มบ	มมส	มร	มศว	มอ	มสธ	รวม
1.7 การส่งเสริมการอ่าน	2	-	-	-	-	-	2	1	-	1	6
											(0.98)
1.8 กิจกรรมห้องสมุด	-	-	-	-	-	-	-	2	-	-	2
											(0.33)
1.9 การบริการสารสนเทศ	5	3	-	1	5	1	8	2	3	2	30
											(4.89)
1.10 การใช้ห้องสมุด	3	6	-	-	-	-	1	7	-	1	18
											(2.93)
รวม	23	11	-	3	10	7	23	20	11	7	115
	(3.75)	(1.79)	-	(0.49)	(1.63)	(1.14)	(3.75)	(3.26)	(1.79)	(1.14)	(18.73)

ตาราง 10 (ต่อ)

ขอบเขตเนื้อหา	สถาบัน										รวม	
	จฬ	มช	มช	มธ	มป	มมส	มร	มศว	มอ	มสธ		
2. ทรัพยากรสารสนเทศและแหล่งสารสนเทศ												
การศึกษาผู้ใช้												
2.1 ความต้องการและการใช้สารสนเทศ	18	17	-	3	4	6	36	13	6	13	116	(18.89)
2.2 แหล่งการเรียนรู้	-	1	-	-	2	1	1	3	-	1	9	(1.47)
2.3 การวิเคราะห์เนื้อหาและการอ้างอิง ทรัพยากรสารสนเทศ	29	8	-	1	5	1	22	1	-	1	68	(11.07)
2.4 การประเมินค่าทรัพยากรสารสนเทศ	-	5	-	1	1	-	1	1	-	-	9	(1.47)
2.5 การแสวงหาสารสนเทศ	7	2	-	1	1	-	3	2	1	1	18	(2.93)
2.6 การศึกษาผู้ใช้	-	-	-	1	-	-	3	1	-	-	5	(0.81)
รวม	54	33	-	7	13	8	66	21	7	16	225	
	(8.79)	(5.37)		(1.14)	(2.12)	(1.30)	(10.75)	(3.42)	(1.14)	(2.61)	(36.64)	

ตาราง 10 (ต่อ)

ขอบเขตเนื้อหา	สถาบัน										รวม
	จฬ	มข	มช	มธ	มบ	มมส	มร	มศว	มอ	มสธ	
3.งานเทคโนโลยีสารสนเทศ											
3.1 ระบบฐานข้อมูล / ระบบสารสนเทศ	1	4	1	1	5	5	6	3	3	31	60 (9.77)
3.2 ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์	4	3	-	1	3	1	7	1	3	4	27 (4.40)
3.3 การใช้คอมพิวเตอร์/การใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ	-	5	-	-	2	3	6	1	1	-	18 (2.93)
3.4 ระบบห้องสมุดอัตโนมัติ	1	2	-	-	1	-	7	-	-	-	11 (1.79)
3.5 เว็บไซต์	1	1	-	1	1	1	2	1	-	-	8 (1.30)
3.6 การเรียนรู้ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning)/สื่อการสอน	1	-	-	-	1	1	5	4	-	1	13 (2.12)
รวม	8	15	1	3	13	11	33	10	7	36	137 (22.31)

ตาราง 10 (ต่อ)

ขอบเขตเนื้อหา	สถาบัน										
	จฬ	มช	มช	มธ	มบ	มมส	มร	มศว	มอ	มสธ	รวม
4.งานบริหารงานห้องสมุด											
4.1 การบริหารงานห้องสมุดทั่วไป	8	3	-	-	3	8	9	2	1	1	35
											(5.70)
4.2 การบริหารงานบุคคล	3	-	-	-	-	3	2	1	-	-	9
											(1.47)
4.3 อาคารสถานที่ห้องสมุด	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	2
											(0.33)
4.4 มาตรฐานและการประเมินคุณภาพห้องสมุด	1	7	-	1	-	-	2	3	-	-	14
											(2.28)
4.5 ความร่วมมือระหว่างห้องสมุด	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	1
											(0.16)
4.6 การประชาสัมพันธ์และการตลาด	-	-	-	-	1	-	-	-	1	2	4
											(0.65)

ตาราง 10 (ต่อ)

ขอบเขตเนื้อหา	สถาบัน										รวม
	จฬ	มช	มช	มธ	มบ	มมส	มร	มศว	มอ	มสธ	
4.7 การจัดการห้องสมุดสมัยใหม่	1	1	-	-	1	1	1	1	-	-	6
											(0.98)
4.8 ความผูกพันต่อองค์กร	-	-	-	-	1	1	-	1	-	-	3
											(0.49)
4.9 วัฒนธรรมองค์กร	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	1
											(0.16)
4.10 คุณลักษณะของบรรณารักษ์	1	-	-	-	-	1	2	2	-	2	8
											(1.30)
รวม	15	12	-	1	6	14	17	11	2	5	83
	(2.44)	(1.95)		(0.16)	(0.98)	(2.28)	(2.77)	(1.79)	(0.33)	(0.81)	(13.52)

ตาราง 10 (ต่อ)

ขอบเขตเนื้อหา	สถาบัน										
	จฬ	มช	มส	มธ	มป	มมส	มร	มศว	มอ	มสธ	รวม
5.งานเทคนิคห้องสมุด											
5.1 การพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ	4	-	-	-	2	-	1	-	-	-	7
											(1.14)
5.2 การวิเคราะห์หมวดหมู่ทรัพยากรสารสนเทศ	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	2
											(0.33)
5.3 การทำบรรณานุกรมและสาระสังเขป	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1
											(0.16)
5.4 การทำรายการทรัพยากรสารสนเทศ	1	-	-	-	-	-	1	2	-	-	4
											(0.65)
5.5 หัวเรื่องและการกำหนดหัวเรื่อง	2	-	-	1	-	-	7	-	-	-	10
											(1.63)
5.6 การจัดการทรัพยากรสารสนเทศ	4	-	-	-	1	1	1	1	-	-	8
											(1.30)
5.7 ลิขสิทธิ์	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	1
											(0.16)
รวม	12	-	-	2	4	1	11	3	-	-	33
	(1.95)			(0.33)	(0.65)	(0.16)	(1.79)	(0.49)			(5.37)

ตาราง 10 (ต่อ)

ขอบเขตเนื้อหา	สถาบัน										รวม
	จฬ	มข	มช	มธ	มบ	มมส	มร	มศว	มอ	มสธ	
6.การศึกษาทางบรรณารักษศาสตร์และ สารสนเทศศาสตร์											
6.1 หลักสูตร การเรียนการสอน	1	-	-	-	1	-	3	1	-	1	7
											(1.14)
6.2 การผลิตงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
											(0.16)
6.3 การฝึกอบรมทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศ ศาสตร์	2	1	-	-	-	-	1	-	-	-	4
											(0.65)
6.4 การติดตามและสถานภาพการทำงานของบัณฑิต	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
											(0.16)
รวม	5	1	-	-	1	-	4	1	-	1	13
	(0.81)	(0.16)			(0.16)		(0.65)	(0.16)		(0.16)	(2.12)

ตาราง 10 (ต่อ)

ขอบเขตเนื้อหา	สถาบัน										
	จฬ	มช	มธ	มอ	มบ	มมส	มร	มศว	มอ	มสธ	รวม
7.อื่นๆ											
7.1การจัดการความรู้	1	-	-	-	1	-	2	-	-	-	4
											(0.65)
7.2 การบำบัดด้วยหนังสือ	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1
											(0.16)
7.3 ค่านิยมต่อการประกอบอาชีพ	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	1
											(0.16)
7.4 การผลิตข้อมูลบัณฑิต	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1
											(0.16)
7.5 การสื่อสารในห้องสมุด	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	1
											(0.16)
รวม	1	-	-	-	1	1	3	1	-	1	8
	(0.16)				(0.16)	(0.16)	(0.49)	(0.16)		(0.16)	(1.30)
รวมทั้งหมด	118	72	1	16	48	42	157	67	27	66	614
	(19.22)	(11.73)	(0.16)	(2.61)	(7.82)	(6.84)	(25.57)	(10.91)	(4.40)	(10.70)	(100.00)

จากตาราง 10 แสดงว่า ขอบเขตเนื้อหาของวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่มีการศึกษามากที่สุด คือ ทรัพยากรสารสนเทศและแหล่งสารสนเทศ จำนวน 225 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 36.64) รองลงมาคือ งานเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 137 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 22.31) และงานบริการห้องสมุด จำนวน 115 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 18.73) ขอบเขตเนื้อหาวิทยานิพนธ์ที่มีการศึกษาน้อยที่สุด คือ ขอบเขตเนื้อหาอื่นๆ จำนวน 8 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 1.30) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบผลการวิเคราะห์ ดังนี้

งานบริการห้องสมุด หัวข้อย่อยที่มีการศึกษามากที่สุด คือ การบริการสารสนเทศ จำนวน 30 ชื่อเรื่อง รองลงมา คือ การสืบค้นทรัพยากรสารสนเทศและการค้นคืน จำนวน 25 ชื่อเรื่อง หัวข้อย่อยที่มีการศึกษาน้อยที่สุด คือ งานบริการยืมคืนและกิจกรรมห้องสมุด จำนวน 2 ชื่อเรื่อง เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีการศึกษาเกี่ยวกับงานบริการมากที่สุด จำนวน 23 ชื่อเรื่อง รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 20 ชื่อเรื่อง ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ไม่พบการศึกษาด้านนี้

ทรัพยากรสารสนเทศและแหล่งสารสนเทศ หัวข้อย่อยที่มีการศึกษามากที่สุด คือ ความต้องการและการใช้สารสนเทศ จำนวน 116 ชื่อเรื่อง รองลงมา คือ การวิเคราะห์เนื้อหาและการอ้างถึงทรัพยากรสารสนเทศ จำนวน 68 ชื่อเรื่อง หัวข้อย่อยที่มีการศึกษาน้อยที่สุด คือ การศึกษาผู้ใช้ จำนวน 5 ชื่อเรื่อง เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบัน พบว่ามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีการศึกษาเกี่ยวกับทรัพยากรสารสนเทศมากที่สุด จำนวน 66 ชื่อเรื่อง รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 54 ชื่อเรื่อง ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ไม่พบการศึกษาด้านนี้

งานเทคโนโลยีสารสนเทศ หัวข้อย่อยที่มีการศึกษามากที่สุด คือ ระบบฐานข้อมูล/ระบบสารสนเทศ จำนวน 60 ชื่อเรื่อง รองลงมา คือ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ จำนวน 27 ชื่อเรื่อง หัวข้อย่อยที่มีการศึกษาน้อยที่สุด คือ เว็บไซต์ จำนวน 8 ชื่อเรื่อง เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบัน พบว่า มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชมีการศึกษาเกี่ยวกับงานเทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุดคือ จำนวน 36 ชื่อเรื่อง รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 33 ชื่อเรื่อง สถาบันที่มีการศึกษาเกี่ยวกับงานเทคโนโลยีสารสนเทศน้อยที่สุด คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 1 ชื่อเรื่อง

งานบริหารงานห้องสมุด หัวข้อย่อยที่มีการศึกษามากที่สุด คือ การบริหารงานห้องสมุดทั่วไป จำนวน 35 ชื่อเรื่อง รองลงมา คือ มาตรฐานและการประเมินคุณภาพห้องสมุด จำนวน 14 ชื่อเรื่อง หัวข้อย่อยที่มีการศึกษาน้อยที่สุด คือ ความร่วมมือระหว่างห้องสมุดและวัฒนธรรมองค์กร ซึ่งมีเพียงจำนวน 1 ชื่อเรื่อง เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบัน พบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีการศึกษาเกี่ยวกับงานบริหารงานห้องสมุดมากที่สุด จำนวน 17 ชื่อเรื่อง รองลงมา คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 15 ชื่อเรื่อง ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ไม่พบการศึกษาด้านนี้

งานเทคนิคห้องสมุด หัวข้อย่อยที่มีการศึกษามากที่สุด คือ หัวเรื่องและการกำหนดหัวเรื่อง จำนวน 10 ชื่อเรื่อง รองลงมา คือ การจัดการทรัพยากรสารสนเทศ จำนวน 8 ชื่อเรื่อง หัวข้อย่อยที่มีการศึกษาน้อยที่สุด คือ การทำตวรรษนี้และสาระสังเขปและลิขสิทธิ์ จำนวน 1 ชื่อเรื่อง เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีการศึกษาเกี่ยวกับงานเทคนิคห้องสมุดมากที่สุด จำนวน 12 ชื่อเรื่อง รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 11 ชื่อเรื่อง ส่วนมหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชไม่พบการศึกษาด้านนี้

การศึกษาทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ หัวข้อย่อยที่มีการศึกษามากที่สุด คือ หลักสูตร การเรียนการสอน จำนวน 7 ชื่อเรื่อง รองลงมา คือ การฝึกอบรมทางบรรณารักษศาสตร์ และสารสนเทศศาสตร์ จำนวน 4 ชื่อเรื่อง เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีการศึกษาเกี่ยวกับด้านนี้มากที่สุด จำนวน 5 ชื่อเรื่อง รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 4 ชื่อเรื่อง ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ไม่พบการศึกษาด้านนี้

ขอบเขตเนื้อหาด้านอื่นๆ หัวข้อย่อยที่มีการศึกษามากที่สุด คือ การจัดการความรู้ จำนวน 4 ชื่อเรื่อง เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการศึกษาเกี่ยวกับด้านอื่นๆมากที่สุด จำนวน 3 ชื่อเรื่อง ส่วนมหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ไม่พบการศึกษาด้านนี้

4. จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกวิทยานิพนธ์ตามประเภทของห้องสมุดที่ศึกษาและสถาบัน

ตาราง 11 จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกวิทยานิพนธ์ตามประเภทของห้องสมุดที่ศึกษาและสถาบัน

ประเภทของห้องสมุดที่ศึกษา	สถาบัน										
	จฬ	มข	มช	มธ	มป	มมส	มร	มศว	มอ	มสธ	รวม
ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา	71 (11.56)	25 (4.07)	-	8 (1.30)	25 (4.07)	14 (2.28)	60 (9.77)	28 (4.56)	20 (3.26)	5 (0.81)	256 (41.69)
ห้องสมุดโรงเรียน	3 (0.49)	6 (0.98)	-	-	5 (0.81)	7 (1.14)	9 (1.47)	4 (0.65)	3 (0.49)	1 (0.16)	38 (6.19)
ห้องสมุดประชาชน	3 (0.49)	2 (0.33)	-	1 (0.16)	3 (0.49)	3 (0.49)	2 (0.33)	3 (0.49)	1 (0.16)	-	18 (2.93)
ห้องสมุดเฉพาะ/ศูนย์สารสนเทศ	9 (1.47)	6 (0.98)	-	3 (0.49)	1 (0.16)	2 (0.33)	15 (2.44)	1 (0.16)	-	2 (0.33)	39 (6.35)
หอสมุดแห่งชาติ	-	-	-	-	-	-	2 (0.33)	-	-	1 (0.16)	3 (0.49)
ห้องสมุดสถานศึกษาเพื่อการ อาชีวศึกษาและเทคโนโลยี	-	2 (0.33)	-	-	2 (0.33)	1 (0.16)	1 (0.16)	1 (0.16)	-	3 (0.49)	10 (1.63)

ตาราง 11 (ต่อ)

ประเภทของห้องสมุดที่ศึกษา (ต่อ)	สถาบัน										
	จฬ	มช	มท	มธ	มป	มมส	มจร	มศว	มอ	มสธ	รวม
ห้องสมุดมากกว่า 1 ประเภท	2	-	-	-	-	1	2	-	-	-	5
	(0.33)					(0.16)	(0.33)				(0.81)
ไม่ระบุประเภทห้องสมุด	30	31	1	4	12	14	66	30	3	54	245
	(4.89)	(5.05)	(0.16)	(0.65)	(1.95)	(2.28)	(10.75)	(4.89)	(0.49)	(8.79)	(39.90)
รวม	118	72	1	16	48	42	157	67	27	66	614
	(19.22)	(11.73)	(0.16)	(2.61)	(7.82)	(6.84)	(25.57)	(10.91)	(4.40)	(10.75)	(100.00)

จากตาราง 11 แสดงว่า ประเภทของห้องสมุดที่มีการศึกษามากที่สุด คือ ห้องสมุดระดับอุดมศึกษา จำนวน 256 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 41.69) รองลงมาคือ ไม่ระบุประเภทห้องสมุด จำนวน 245 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 39.90) ประเภทของห้องสมุดที่ศึกษาน้อยที่สุดคือ หอสมุดแห่งชาติ จำนวน 3 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.49) เมื่อพิจารณาตามประเภทของห้องสมุดที่ศึกษา พบผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเกี่ยวกับห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 256 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 41.69) สถาบันที่มีการศึกษามากที่สุด คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 71 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 11.56) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 60 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 9.77) ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ไม่พบการศึกษาเกี่ยวกับห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา

ห้องสมุดโรงเรียน มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเกี่ยวกับห้องสมุดโรงเรียน จำนวน 38 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 6.19) สถาบันที่มีการศึกษามากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 9 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 1.47) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 7 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 1.14) ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไม่พบการศึกษาเกี่ยวกับห้องสมุดโรงเรียน

ห้องสมุดประชาชน มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเกี่ยวกับห้องสมุดประชาชน จำนวน 18 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 2.93) สถาบันที่มีการศึกษามากที่สุด คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยมหาสารคามและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 3 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.49) รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยขอนแก่นและมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 2 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.33) ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชไม่พบการศึกษาเกี่ยวกับห้องสมุดประชาชน

ห้องสมุดเฉพาะ/ศูนย์สารสนเทศ มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเกี่ยวกับห้องสมุดเฉพาะ/ศูนย์สารสนเทศ จำนวน 39 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 6.35) สถาบันที่มีการศึกษามากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 15 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 2.44) รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 9 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 1.47) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 6 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.98) ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ไม่พบการศึกษาเกี่ยวกับห้องสมุดเฉพาะ/ศูนย์สารสนเทศ

หอสมุดแห่งชาติ มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเกี่ยวกับหอสมุดแห่งชาติ มีจำนวน 3 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.49) สถาบันที่มีการศึกษามากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 2 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.33) รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช จำนวน 1 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.17) ส่วนมหาวิทยาลัยอื่นไม่พบการศึกษาเกี่ยวกับหอสมุดแห่งชาติ

ห้องสมุดสถานศึกษาเพื่อการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเกี่ยวกับห้องสมุดสถานศึกษาเพื่อการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี มีจำนวน 10 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 1.63) สถาบันที่

มีการศึกษามากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จำนวน 3 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.49) รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยขอนแก่นและมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 2 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.33) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 1 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.16) ส่วนมหาวิทยาลัยอื่นไม่พบการศึกษาเกี่ยวกับห้องสมุดสถานศึกษาเพื่อการ อาชีวศึกษาและเทคโนโลยี

ห้องสมุดมากกว่า 1 ประเภท มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเกี่ยวกับห้องสมุดมากกว่า 1 ประเภท จำนวน 5 ชื่อเรื่อง สถาบันที่มีการศึกษามากที่สุด คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย รามคำแหง จำนวน 2 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.33) รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 1 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.16) ส่วนมหาวิทยาลัยอื่นไม่พบการศึกษาห้องสมุดมากกว่า 1 ประเภท

ไม่ระบุประเภทห้องสมุด มีวิทยานิพนธ์ที่ไม่ระบุประเภทห้องสมุดที่ศึกษา จำนวน 245 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 39.90) สถาบันที่มีการศึกษามากที่สุด คือมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 66 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 10.75) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จำนวน 54 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 8.79) สถาบันที่มีการศึกษาน้อยที่สุด คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 1 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.16)

5. จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกวิทยานิพนธ์ตามเขตภูมิศาสตร์และสถาบัน

ตาราง 12 จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกวิทยานิพนธ์ตามเขตภูมิศาสตร์และสถาบัน

เขตภูมิศาสตร์	สถาบัน										รวม
	จฬ	มข	มช	มธ	มป	มมส	มร	มศว	มอ	มสธ	
กรุงเทพฯและปริมณฑล	38	8	-	7	10	2	86	46	1	23	221
	(6.19)	(1.30)		(1.14)	(1.63)	(0.33)	(14.01)	(7.49)	(0.16)	(3.75)	(35.99)
ภาคเหนือ	2	1	-	-	-	-	1	1	-	2	7
	(0.33)	(0.16)					(0.16)	(0.16)		(0.33)	(1.14)
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	1	-	-	-	15	1	2	-	-	1	20
	(0.16)				(2.44)	(0.16)	(0.33)			(0.16)	(3.26)
ภาคตะวันออก	5	41	-	-	-	29	2	3	-	10	90
	(0.81)	(6.68)				(4.72)	(0.33)	(0.49)		(1.63)	(14.66)
ภาคกลาง	4	-	-	1	2	-	5	3	-	9	24
	(0.65)			(0.16)	(0.33)		(0.81)	(0.49)		(1.47)	(3.91)
ภาคใต้	3	-	-	-	-	-	1	1	23	3	31
	(0.49)						(0.16)	(0.16)	(3.75)	(0.49)	(5.05)

ตาราง 12 (ต่อ)

เขตภูมิศาสตร์	สถาบัน										
	จฬ	มข	มช	มธ	มป	มมส	มร	มศว	มอ	มสธ	รวม
ทั่วประเทศ	52	17	-	5	20	8	40	9	3	6	160
	(8.47)	(2.77)		(0.81)	(3.26)	(1.30)	(6.51)	(1.47)	(0.49)	(0.98)	(26.06)
ต่างประเทศ	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1
						(0.16)					(0.16)
ไม่ระบุเขตภูมิศาสตร์	13	5	1	3	1	1	20	4	-	12	60
	(2.12)	(0.81)	(0.16)	(0.49)	(0.16)	(0.16)	(3.26)	(0.65)		(1.95)	(9.77)
รวม	118	72	1	16	48	42	157	67	27	66	614
	(19.22)	(11.73)	(0.16)	(2.61)	(7.82)	(6.84)	(25.57)	(10.91)	(4.40)	(10.75)	(100.00)

จากตาราง 12 แสดงว่า เขตภูมิศาสตร์ของวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่มีการศึกษามากที่สุด คือ กรุงเทพฯและปริมณฑล จำนวน 221 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 35.99) รองลงมา คือ เขตภูมิศาสตร์ทั่วประเทศ จำนวน 160 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 26.06) รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 90 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 14.66) เขตภูมิศาสตร์ของวิทยานิพนธ์ที่มีการศึกษาน้อยที่สุดคือ ต่างประเทศ จำนวน 1 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.16) เมื่อพิจารณาตามเขตภูมิศาสตร์ พบผลการวิเคราะห์ ดังนี้

เขตภูมิศาสตร์กรุงเทพฯและปริมณฑล มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเขตภูมิศาสตร์กรุงเทพฯและปริมณฑล จำนวน 221 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 35.99) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการศึกษาเขตภูมิศาสตร์กรุงเทพฯและปริมณฑลมากที่สุด จำนวน 86 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 14.01) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 46 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 7.49) ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ไม่พบการศึกษาเขตภูมิศาสตร์กรุงเทพฯและปริมณฑล

เขตภูมิศาสตร์ภาคเหนือ มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเขตภูมิศาสตร์ภาคเหนือ จำนวน 7 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 1.14) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช มีการศึกษาเขตภูมิศาสตร์ภาคเหนือมากที่สุด จำนวน 2 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.33) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 1 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.16) ส่วนมหาวิทยาลัยอื่น ไม่พบการศึกษาเขตภูมิศาสตร์ภาคเหนือ

เขตภูมิศาสตร์ภาคตะวันออก มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเขตภูมิศาสตร์ภาคตะวันออก จำนวน 20 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 3.26) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่า มหาวิทยาลัยบูรพา มีการศึกษาเขตภูมิศาสตร์ภาคตะวันออกมากที่สุด จำนวน 15 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 2.44) รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 2 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.33) รองลงมา คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช จำนวน 1 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.16) ส่วนมหาวิทยาลัยอื่น ไม่พบการศึกษาเขตภูมิศาสตร์ภาคตะวันออก

เขตภูมิศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเขตภูมิศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 90 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 14.66) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบัน พบว่ามหาวิทยาลัยขอนแก่น มีการศึกษาเขตภูมิศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด จำนวน 41 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 6.68) รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 29 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 4.72) ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่พบการศึกษาเขตภูมิศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เขตภูมิศาสตร์ภาคกลาง มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเขตภูมิศาสตร์ภาคกลาง จำนวน 24 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 3.91) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่า มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช มีการศึกษาเขต

ภูมิภาคกลางมากที่สุด จำนวน 9 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 1.47) รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 5 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.81) ส่วนมหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ไม่พบการศึกษาเขตภูมิภาคกลาง

เขตภูมิภาคภาคใต้ มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเขตภูมิภาคใต้ จำนวน 31 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 5.05) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบัน พบว่า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีการศึกษาเขตภูมิภาคใต้มากที่สุด จำนวน 23 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 3.75) รองลงมา คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช จำนวน 3 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.49) รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 1 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.16) ส่วนมหาวิทยาลัยอื่น ไม่พบการศึกษาเขตภูมิภาคใต้

เขตภูมิภาคทั่วประเทศ มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเขตภูมิภาคทั่วประเทศ จำนวน 160 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 26.06) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบัน พบว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีการศึกษาเขตภูมิภาคทั่วประเทศมากที่สุด จำนวน 52 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 8.47) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 40 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 6.51) ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ไม่พบการศึกษาเขตภูมิภาคทั่วประเทศ

เขตภูมิภาคต่างประเทศ มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเขตภูมิภาคต่างประเทศ จำนวน 1 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.16) คือ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับห้องสมุดประชาชนในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ส่วนมหาวิทยาลัยอื่นไม่พบการศึกษาเขตภูมิภาคต่างประเทศ

ไม่ระบุเขตภูมิภาค มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาโดยไม่ระบุเขตภูมิภาค จำนวน 60 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 9.77) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีการศึกษาไม่ระบุเขตภูมิภาคมากที่สุด จำนวน 20 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 3.26) รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 13 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 2.12) รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช จำนวน 12 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 1.95) ส่วนมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ไม่พบการศึกษาโดยไม่ระบุเขตภูมิภาค

6. จำแนกวิทยานิพนธ์ตามวิธีวิจัยและสถาบัน

ตาราง 13 จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามวิธีวิจัยและสถาบัน

วิธีวิจัย	สถาบัน										
	จฬ	มช	มธ	มธ	มป	มมส	มร	มศว	มอ	มสธ	รวม
การวิจัยเชิงทดลอง	3	2	1	-	4	3	4	10	2	30	59
	(0.49)	(0.33)	(0.16)		(0.65)	(0.49)	(0.65)	(1.63)	(0.33)	(4.89)	(9.61)
การวิจัยเชิงสำรวจ	113	65	-	16	44	34	149	47	21	28	517
	(18.40)	(10.59)		(2.61)	(7.17)	(5.54)	(24.27)	(7.65)	(3.42)	(4.56)	(84.20)
การวิจัยเชิงคุณภาพ	-	2	-	-	-	2	2	4	2	6	18
		(0.33)				(0.33)	(0.33)	(0.65)	(0.33)	(0.98)	(2.93)
การวิจัยแบบผสมผสาน	2	3	-	-	-	3	2	6	2	2	20
	(0.33)	(0.49)				(0.49)	(0.33)	(0.98)	(0.33)	(0.33)	(3.26)
รวม	118	72	1	16	48	42	157	67	27	66	614
	(19.22)	(11.73)	(0.16)	(2.61)	(7.82)	(6.84)	(25.57)	(10.91)	(4.40)	(10.75)	(100.00)

จากตาราง 13 แสดงว่าวิธีวิจัยของวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่มากที่สุด คือ การวิจัยเชิงสำรวจ จำนวน 517 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 84.20) รองลงมา คือ การวิจัยเชิงทดลอง จำนวน 59 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 9.61) วิธีวิจัยที่น้อยที่สุด คือ การวิจัยแบบผสมผสาน จำนวน 20 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 3.26) เมื่อพิจารณาวิธีวิจัย พบผลการวิเคราะห์ ดังนี้

การวิจัยเชิงทดลอง มีวิทยานิพนธ์ที่ใช้วิธีวิจัยเชิงทดลอง จำนวน 59 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 9.61) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบัน พบว่า มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชมีวิทยานิพนธ์ที่ใช้วิธีวิจัยเชิงทดลองมากที่สุด จำนวน 30 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 4.89) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 10 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 1.63) ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ไม่พบวิธีวิจัยเชิงทดลอง

การวิจัยเชิงสำรวจ มีวิทยานิพนธ์ที่ใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ จำนวน 517 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 84.20) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบัน พบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีวิทยานิพนธ์ที่ใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจมากที่สุด จำนวน 149 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 24.27) รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 113 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 18.40) ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ไม่พบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ

การวิจัยเชิงคุณภาพ มีวิทยานิพนธ์ที่ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ จำนวน 18 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 2.93) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบัน พบว่า มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชมีวิทยานิพนธ์ที่ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพมากที่สุด จำนวน 6 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.98) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 4 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.65) ส่วนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยบูรพา ไม่พบการศึกษากการวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิจัยผสมผสาน มีวิทยานิพนธ์ที่ใช้วิธีวิจัยผสมผสาน จำนวน 20 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 3.26) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบัน พบว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีวิทยานิพนธ์ที่ใช้วิธีวิจัยเชิงผสมผสานมากที่สุด จำนวน 6 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.98) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยขอนแก่นและมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 3 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.49) ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยบูรพา ไม่พบการศึกษากการวิจัยเชิงผสมผสาน

7. จำแนกวิทยานิพนธ์ตามประชากร/กลุ่มตัวอย่างและสถาบัน

ตาราง 14 จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามประชากร/กลุ่มตัวอย่างและสถาบัน

ประชากร/กลุ่ม ตัวอย่าง	สถาบัน										รวม N=614
	จฬ	มข	มช	มธ	มป	มมส	มร	มศว	มอ	มสธ	
บรรณารักษ์	26 (4.23)	13 (2.12)	-	5 (0.81)	10 (1.63)	14 (2.28)	39 (6.35)	12 (1.95)	5 (0.81)	4 (0.65)	128 (20.85)
ครู/อาจารย์	21 (3.42)	19 (3.09)	-	3 (0.49)	8 (1.30)	7 (1.14)	24 (3.91)	7 (1.14)	6 (0.98)	13 (2.12)	108 (17.59)
ประชาชนทั่วไป	2 (0.33)	5 (0.81)	-	3 (0.49)	1 (0.16)	3 (0.49)	13 (2.12)	7 (1.14)	2 (0.33)	11 (1.79)	47 (7.65)
นิสิต/นักศึกษา	32 (5.21)	15 (2.44)	-	3 (0.49)	12 (1.95)	9 (1.47)	33 (5.37)	34 (5.54)	17 (2.77)	14 (2.28)	169 (27.52)
เอกสาร/หนังสือ	32 (5.21)	12 (1.95)	1 (0.16)	3 (0.49)	9 (1.47)	2 (0.33)	28 (4.56)	3 (0.49)	2 (0.33)	2 (0.33)	94 (15.31)
อื่นๆ (กลุ่ม อาชีพต่าง ๆ)	31 (5.05)	23 (3.75)	-	3 (0.49)	21 (3.42)	19 (3.09)	64 (10.42)	17 (2.77)	6 (0.98)	42 (6.84)	226 (36.81)

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 14 พบว่าประชากร/กลุ่มตัวอย่างของวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่มีการศึกษามากที่สุดคือ อื่น ๆ (กลุ่มอาชีพต่าง ๆ) จำนวน 226 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 36.81) รองลงมาคือ นิสิต/นักศึกษา จำนวน 169 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 27.52) รองลงมา คือ บรรณารักษ์ จำนวน 128 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 20.85) ประชากร/กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาน้อยที่สุดคือ ประชาชนทั่วไป จำนวน 47 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 7.65) เมื่อพิจารณาตามประชากร/กลุ่มตัวอย่าง พบว่า

บรรณารักษ์ มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นประชากร/กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 128 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 20.85) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีการศึกษาเกี่ยวกับบรรณารักษ์มากที่สุด จำนวน 39 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 6.35) รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 26 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 4.23) ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ไม่พบการศึกษาเกี่ยวกับบรรณารักษ์

ครู/อาจารย์ มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นประชากร/กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 108 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 17.59) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการศึกษาเกี่ยวกับครู/อาจารย์มากที่สุด จำนวน 24 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 3.91) รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 21 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 3.42) ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ไม่พบการศึกษาเกี่ยวกับครู/อาจารย์

ประชาชนทั่วไป มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นประชากร/กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 47 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 7.65) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีการศึกษาเกี่ยวกับประชาชนทั่วไปมากที่สุด จำนวน 13 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 2.12) รองลงมาคือมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช จำนวน 11 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 1.79) ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ไม่พบการศึกษาเกี่ยวกับประชาชนทั่วไป

นิสิต/นักศึกษา มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นประชากร/กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 169 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 27.52) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการศึกษาเกี่ยวกับนิสิต/นักศึกษามากที่สุด จำนวน 34 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 5.54) รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 33 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 5.37) ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ไม่พบการศึกษาเกี่ยวกับนิสิต/นักศึกษา

เอกสาร/หนังสือ มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นประชากร/กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 94 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 15.31) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีการศึกษาเกี่ยวกับเอกสาร/หนังสือมากที่สุดจำนวน 32 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 5.21) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 28 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 4.56) สถาบันที่มีการศึกษาด้านนี้น้อยที่สุดคือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 1 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.16)

กลุ่มประชากรอื่นๆ (กลุ่มวิชาชีพต่าง ๆ) มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นประชากร/กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 226 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 36.81) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มประชากรอื่นๆ (กลุ่มวิชาชีพต่าง ๆ)มากที่สุด จำนวน 64 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 10.42) รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช จำนวน 42 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 6.84) ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ไม่พบการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มประชากรอื่นๆ(กลุ่มวิชาชีพต่าง ๆ)

8. จำแนกวิทยานิพนธ์ตามวิธีการสุ่มตัวอย่างและสถาบัน

ตาราง 15 จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามวิธีการสุ่มตัวอย่างและสถาบัน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง	สถาบัน										
	จฬ	มช	มท	มธ	มบ	มมส	มร	มศว	มอ	มสธ	รวม
การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย	4	2	-	-	-	2	8	8	2	3	29
	(0.65)	(0.33)				(0.33)	(1.30)	(1.30)	(0.33)	(0.49)	(4.72)
การสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ	1	2	-	2	1	-	6	2	-	-	14
	(0.16)	(0.33)		(0.33)	(0.16)		(0.98)	(0.33)			(2.28)
การสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม	1	-	-	-	2	2	-	-	-	-	5
	(0.16)				(0.33)	(0.33)					(0.81)
การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ	20	10	-	3	10	12	61	16	4	9	145
	(3.26)	(1.63)		(0.49)	(1.63)	(1.95)	(9.93)	(2.61)	(0.65)	(1.47)	(23.62)
การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน	4	10	-	-	6	12	13	17	11	13	86
	(0.65)	(1.63)		(0.00)	(0.98)	(1.95)	(2.12)	(2.77)	(1.79)	(2.12)	(14.01)
การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ	1	4	-	1	1	2	3	2	1	3	18
	(0.16)	(0.65)		(0.16)	(0.16)	(0.33)	(0.49)	(0.33)	(0.16)	(0.49)	(2.93)

ตาราง 15 (ต่อ)

วิธีการสุ่มตัวอย่าง	สถาบัน										
	จฬ	มช	มท	มธ	มบ	มมส	มร	มศว	มอ	มสธ	รวม
การสุ่มตัวอย่างแบบโควต้า	9	2	-	-	-	-	1	3	-	-	15
	(1.47)	(0.33)					(0.16)	(0.49)			(2.44)
การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง	54	23	1	7	19	7	42	16	7	35	211
	(8.79)	(3.75)	(0.16)	(1.14)	(3.09)	(1.14)	(6.84)	(2.61)	(1.14)	(5.70)	(34.36)
การสุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวก	-	-	-	-	-	-	2	1	-	-	3
							(0.33)	(0.16)			(0.49)
เก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด	24	19	-	3	9	5	21	2	2	3	88
	(3.91)	(3.09)		(0.49)	(1.47)	(0.81)	(3.42)	(0.33)	(0.33)	(0.49)	(14.33)
รวม	118	72	1	16	48	42	157	67	27	66	614
	(19.22)	(11.73)	(0.16)	(2.61)	(7.82)	(6.84)	(25.57)	(10.91)	(4.40)	(10.75)	(100.00)

จากตาราง 15 พบว่าวิธีการสุ่มตัวอย่างของวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่มีการศึกษามากที่สุด คือ การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 211 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 34.36) รองลงมาคือ การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ จำนวน 145 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 23.62) วิธีการสุ่มตัวอย่างของวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่มีการศึกษาน้อยที่สุดคือ การสุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวกจำนวน3ชื่อเรื่อง (ร้อยละ0.49) เมื่อพิจารณาตามวิธีการสุ่มพบว่า การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 29 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 4.72) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีการศึกษาวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายมากที่สุด จำนวน 8 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 1.30) รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 4 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.65) ส่วน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยบูรพา ไม่พบการศึกษาวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

การสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 14 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 2.28) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีการศึกษาวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบมากที่สุด จำนวน 6 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.98) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน2ชื่อเรื่อง (ร้อยละ0.33) รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยบูรพาจำนวน 1 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.16) ส่วน มหาวิทยาลัยอื่น ไม่พบการศึกษาวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ

การสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.81) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่ามหาวิทยาลัยบูรพา และมหาลัษยมหาสารคาม มีการศึกษาวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มมากที่สุด จำนวน 2 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.33) รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 1 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.16) ส่วน มหาวิทยาลัยขอนแก่นอื่นไม่พบการศึกษาวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม

การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 145 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 23.62) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่ามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการศึกษาวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิมากที่สุด จำนวน 61 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 9.93) รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 20 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 3.26) ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ไม่พบการศึกษาวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ

การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 86 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 14.01) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีการศึกษาวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน มากที่สุด จำนวน 17 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ

2.77) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช จำนวน 13 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 2.12) ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไม่พบการศึกษาวิตยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน

การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 18 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 2.93) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่ามหาวิทยาลัยขอนแก่น มีการศึกษาวิตยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ มากที่สุด จำนวน 4 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.65) รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช จำนวน 3 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.49) ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ไม่พบการศึกษาวิตยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ

การสุ่มตัวอย่างแบบโควต้า มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 2.44) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีการศึกษาวิตยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควต้า มากที่สุด จำนวน 9 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 1.47) รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 3 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.49) ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยมหาสารคามมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ไม่พบการศึกษาวิตยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควต้า

การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 211 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 34.36) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีการศึกษาวิตยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงมากที่สุด จำนวน 54 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 8.79) รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 42 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 6.84) สถาบันที่มีการศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงน้อยที่สุด คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 1 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.16)

การสุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวก มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.49) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่ามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการศึกษาวิตยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวก มากที่สุด จำนวน 2 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.33) รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 1 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.16) ส่วนมหาวิทยาลัยอื่นไม่พบการศึกษาวิตยานิพนธ์ที่ศึกษาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวก

เก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด มีวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาจากการเก็บข้อมูลจากประชากร ทั้งหมด จำนวน 88 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 14.33) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบัน พบว่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีการศึกษาวิตยานิพนธ์ที่ศึกษาจากการเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด มากที่สุด จำนวน 24 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 3.91) รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 21 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 3.42) ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ไม่พบการศึกษาวิตยานิพนธ์ที่ศึกษาจากการเก็บข้อมูลทั้งหมด

9. จำแนกวิทยานิพนธ์ตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและสถาบัน

ตาราง 16 จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและสถาบัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	สถาบัน										รวม N=614
	จฬ	มช	มช	มธ	มบ	มมส	มร	มศว	มอ	มสธ	
แบบสอบถาม/แบบประเมิน	79 (12.87)	55 (8.96)	-	13 (2.12)	40 (6.51)	34 (5.54)	133 (21.66)	53 (8.63)	21 (3.42)	57 (9.28)	485 (78.99)
แบบบันทึก/แบบวิเคราะห์	32 (5.21)	13 (2.12)	1 (0.16)	3 (0.49)	8 (1.30)	2 (0.33)	25 (4.07)	6 (0.98)	2 (0.33)	4 (0.65)	96 (15.64)
แบบทดสอบ/แบบวัด	2 (0.33)	1 (0.16)	-	-	1 (0.16)	2 (0.33)	1 (0.16)	8 (1.30)	1 (0.16)	2 (0.33)	18 (2.93)
แบบสัมภาษณ์	11 (1.79)	11 (1.79)	-	-	-	9 (1.47)	3 (0.49)	8 (1.30)	5 (0.81)	14 (2.28)	61 (9.93)
แบบสังเกต/แบบสำรวจ	1 (0.16)	-	-	-	2 (0.33)	1 (0.16)	3 (0.49)	2 (0.33)	-	-	9 (1.47)

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 16 พบว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่มีการศึกษามากที่สุด คือ แบบสอบถาม/แบบประเมิน จำนวน 485 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 78.99) รองลงมาคือ แบบบันทึก/แบบวิเคราะห์ จำนวน 96 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 15.64) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่มีการศึกษาน้อยที่สุดคือ แบบสังเกต/แบบสำรวจ จำนวน 8 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 1.47) เมื่อพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยพบว่า

แบบสอบถาม/แบบประเมิน มีวิทยานิพนธ์ที่ใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 485 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 78.99) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการศึกษาวิทยานิพนธ์ที่ใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถาม/แบบประเมินมากที่สุด จำนวน 133 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 21.66) รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวน 79 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 12.87) ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ไม่พบการศึกษานิพนธ์ที่ใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบสอบถาม/แบบประเมิน

แบบบันทึก/แบบวิเคราะห์ มีวิทยานิพนธ์ที่ใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 96 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 15.64) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีการศึกษาวิทยานิพนธ์ที่ใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบบันทึก/แบบวิเคราะห์มากที่สุด จำนวน 32 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 5.21) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 25 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 4.07) สถาบันที่มีวิทยานิพนธ์ที่ใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบบันทึก/แบบวิเคราะห์น้อยที่สุดคือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 1 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.16)

แบบทดสอบ/แบบวัด มีวิทยานิพนธ์ที่ใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 18 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 2.93) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีการศึกษาวิทยานิพนธ์ที่ใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบทดสอบ/แบบวัดมากที่สุด จำนวน 8 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 1.30) รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช จำนวน 2 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.33) ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไม่พบการศึกษานิพนธ์ที่ใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบทดสอบ/แบบวัด

แบบสัมภาษณ์ มีวิทยานิพนธ์ที่ใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 61 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 9.93) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่า มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช มีการศึกษาวิทยานิพนธ์ที่ใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสัมภาษณ์มากที่สุด จำนวน 14 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 2.28) รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 11 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 1.79) ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยบูรพา ไม่พบการศึกษานิพนธ์ที่ใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบสัมภาษณ์

แบบสังเกต/แบบสำรวจมีวิทยานิพนธ์ที่ใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 9 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 1.47) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการศึกษาวิทยานิพนธ์ที่ใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสังเกต/แบบสำรวจมากที่สุด จำนวน 3 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.49) รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยบูรพา และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 2 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.33) รองลงมา คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 1 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.16) ส่วนมหาวิทยาลัยอื่นไม่พบการศึกษานิพนธ์ที่ใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบสังเกต/แบบสำรวจ

10. จำแนกวิทยานิพนธ์ตามสถิติที่ใช้ในการวิจัยและสถาบัน

ตาราง 17 จำนวนวิทยานิพนธ์จำแนกตามสถิติที่ใช้ในการวิจัยและสถาบัน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย	สถาบัน										
	จพ	มช	มท	มป	มมส	มร	มศว	มอ	มสธ	รวม	
สถิติพรรณนา	118	70	1	16	47	42	157	61	24	62	598
	(19.22)	(11.40)	(0.16)	(2.61)	(7.65)	(6.84)	(25.57)	(9.93)	(3.91)	(10.10)	(97.39)
ความถี่	107	13	-	7	26	6	57	10	12	12	250
	(17.43)	(2.12)		(1.14)	(4.23)	(0.98)	(9.28)	(1.63)	(1.95)	(1.95)	(40.72)
ร้อยละ	106	69	1	16	45	40	149	54	24	59	563
	(17.26)	(11.24)	(0.16)	(2.61)	(7.33)	(6.51)	(24.27)	(8.79)	(3.91)	(9.61)	(91.69)
ค่าเฉลี่ย/ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	69	41	-	12	40	35	113	55	23	45	433
	(11.24)	(6.68)		(1.95)	(6.51)	(5.70)	(18.40)	(8.96)	(3.75)	(7.33)	(70.52)
มัธยฐาน	1	-	-	-	-	2	1	1	-	-	5
	(0.16)					(0.33)	(0.16)	(0.16)			(0.81)
ฐานนิยม	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	2
	(0.16)						(0.16)				(0.33)

ตาราง 17 (ต่อ)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย	สถาบัน										
	จฬ	มช	มช	มธ	มป	มมส	มร	มศว	มอ	มสธ	รวม
ความแปรปรวน	-	1	-	-	7	5	26	5	4	8	56
		(0.16)			(1.14)	(0.81)	(4.23)	(0.81)	(0.65)	(1.30)	(9.12)
ส่วนเบี่ยงเบน	-	-	-	-	-	2	3	1	-	-	6
ควอไทล์						(0.33)	(0.49)	(0.16)			(0.98)
สถิติอ้างอิง	9	16	-	5	13	22	62	45	16	19	207
	(1.47)	(2.61)		(0.81)	(2.12)	(3.58)	(10.10)	(7.33)	(2.61)	(3.09)	(33.71)
การทดสอบค่า t-test / Z-test	4	4	-	2	8	15	46	33	10	17	139
	(0.65)	(0.65)	(0.00)	(0.33)	(1.30)	(2.44)	(7.49)	(5.37)	(1.63)	(2.77)	(22.64)
การทดสอบค่า F-test	5	6	-	3	3	6	35	34	9	7	108
	(0.81)	(0.98)		(0.49)	(0.49)	(0.98)	(5.70)	(5.54)	(1.47)	(1.14)	(17.59)
การหาค่าสหสัมพันธ์	-	3	-	1	2	8	3	1	-	1	19
		(0.49)		(0.16)	(0.33)	(1.30)	(0.49)	(0.16)		(0.16)	(3.09)
การวิเคราะห์การถดถอย	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	1
							(0.16)				(0.16)

ตาราง 17 (ต่อ)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย	สถาบัน										
	จฬ	มช	มช	มธ	มป	มมส	มร	มศว	มอ	มสธ	รวม
การทดสอบค่า Chi-square	-	8	-	2	4	1	5	2	5	1	28
		(1.30)		(0.33)	(0.65)	(0.16)	(0.81)	(0.33)	(0.81)	(0.16)	(4.56)
ไม่ใช่สถิติ	-	2	-	-	1	-	-	5	3	4	15
		(0.33)			(0.16)			(0.81)	(0.49)	(0.65)	(2.44)

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 17 พบว่าสถิติที่ใช้ในการวิจัยของวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่มีการศึกษามากที่สุด คือ สถิติพรรณนา จำนวน 598 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 97.39) รองลงมาคือ สถิติอ้างอิง จำนวน 207 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 33.71) รองลงมาคือ ไม่ใช้สถิติ จำนวน 15 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 2.44) เมื่อพิจารณาจำแนกสถิติ ดังนี้

สถิติพรรณนา ประเภทสถิติที่มีการศึกษามากที่สุด คือ ร้อยละ จำนวน 563 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 91.69) รองลงมา คือ ค่าเฉลี่ย/ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวน 433 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 70.52) ประเภทสถิติที่มีศึกษาน้อยที่สุด คือ สหนิพจน์ จำนวน 2 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.33) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีการศึกษาวิทยานิพนธ์ที่ใช้สถิติพรรณนามากที่สุด จำนวน 157 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 25.57) รองลงมา คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 118 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 19.22) สถาบันที่มีการใช้สถิติพรรณนาน้อยที่สุด คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 1 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.16)

สถิติอ้างอิง ประเภทสถิติที่มีการศึกษามากที่สุด คือ การทดสอบค่า t-test/Z-test จำนวน 139 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 22.64) รองลงมา คือ การทดสอบค่า F-test จำนวน 108 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 17.59) ประเภทสถิติที่มีศึกษาน้อยที่สุด คือ การวิเคราะห์การถดถอย จำนวน 1 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.16) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีการศึกษาวิทยานิพนธ์ที่ใช้สถิติอ้างอิงมากที่สุด จำนวน 62 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 10.10) รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 45 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 7.33) ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ไม่พบการศึกษานิพนธ์ที่ใช้สถิติอ้างอิง

วิทยานิพนธ์ที่ไม่ใช้สถิติในการวิจัย จำนวน 15 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 2.44) เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันพบว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการศึกษาวิทยานิพนธ์ที่ไม่ใช้สถิติในการวิจัยมากที่สุด จำนวน 5 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.81) รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จำนวน 4 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.65) ส่วนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่พบการศึกษานิพนธ์ที่ไม่ใช้สถิติ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาของวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่เผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2542-2551 ในด้านสถาบัน ปีที่พิมพ์ ขอบเขตเนื้อหา ประเภทของห้องสมุด เขตภูมิศาสตร์ วิธีวิจัย ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และสถิติที่ใช้ในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทยที่เผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2542-2551 ของสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอน จำนวน 10 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช รวมจำนวนทั้งสิ้น 614 ชื่อเรื่อง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้
 - 2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ หลักการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยและสร้างแบบบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์
 - 2.2 สร้างเครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์ โดยอาศัยแนวคิดของงานวิจัยที่ได้ศึกษาและดำเนินตามขั้นตอนดังนี้
 - 2.2.1 นำแบบบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์เสนอต่อกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเชิงโครงสร้างและให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข
 - 2.2.2 นำแบบบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์ที่แก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบหาความเที่ยงของแบบบันทึกและให้คำแนะนำในการแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
 - 2.2.3 ปรับปรุงแบบบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำเสนอกกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามครั้งสุดท้ายก่อนนำไปใช้จริง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยทำหนังสือถึงบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอหนังสือความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัยของสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ เพื่อขอรายชื่อวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ที่มีการเผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2542-2551 นำรายชื่อวิทยานิพนธ์ที่ได้รับไปสืบค้นเพื่อหาตัวเล่มจากเว็บไซต์ฐานข้อมูลทรัพยากรสารสนเทศดิจิทัลไทย (Thai Digital Collection: TDC) ของโครงการพัฒนาเครือข่ายห้องสมุดมหาวิทยาลัยไทย (Thailand Library Integrated System - ThaiLIS) เว็บไซต์ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทยของศูนย์บริการความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และระบบสืบค้นฐานข้อมูลทรัพยากรสารสนเทศ (OPAC) ของแต่ละห้องสมุดมหาวิทยาลัย เพื่อดำเนินการวิเคราะห์เนื้อหาวิทยานิพนธ์ตามแบบบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติความถี่และร้อยละ และนำเสนอข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

1. วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทยที่เผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2542 - 2551 พบว่ามีจำนวนวิทยานิพนธ์ 614 ชื่อเรื่อง จากมหาวิทยาลัย 10 แห่ง เมื่อจำแนกตามสถาบัน พบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นสถาบันที่มีวิทยานิพนธ์จำนวนสูงสุด 157 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 25.57) รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 118 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 19.22) สถาบันที่มีจำนวนวิทยานิพนธ์น้อยที่สุดคือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 1 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.16)

2. ขอบเขตเนื้อหาของวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่มีการศึกษามากที่สุด คือ ทรัพยากรสารสนเทศและแหล่งสารสนเทศ จำนวน 225 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 36.64) รองลงมาคือ งานเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 137 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 22.31) และงานบริการห้องสมุด จำนวน 115 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 18.73) ขอบเขตเนื้อหาวิทยานิพนธ์ที่มีการศึกษาน้อยที่สุดคือ ขอบเขตเนื้อหาอื่นๆ จำนวน 8 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 1.30) ซึ่งจำแนกขอบเขตเนื้อหาตามปีที่พิมพ์ ดังนี้

วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ปีที่พิมพ์มากที่สุด คือ ปี 2547 จำนวน 79 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 12.87) รองลงมา คือ ปี 2546 จำนวน 71 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 11.56) รองลงมา คือ ปี 2542 จำนวน 68 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 11.07) ปีที่พิมพ์วิทยานิพนธ์ที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ ปี 2547 จำนวน 47 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 7.65)

3. ประเภทของห้องสมุดที่มีการศึกษามากที่สุด คือ ห้องสมุดระดับอุดมศึกษา จำนวน 256 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 41.69) รองลงมาคือ ไม่ระบุประเภทห้องสมุด จำนวน 245 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 39.90) ประเภทของห้องสมุดที่ศึกษาน้อยที่สุดคือ หอสมุดแห่งชาติ จำนวน 3 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.49)

4. เขตภูมิศาสตร์ของวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่มีการศึกษามากที่สุด คือ กรุงเทพฯและปริมณฑล จำนวน 221 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 35.99) รองลงมา คือ เขตภูมิศาสตร์ทั่วประเทศ จำนวน 160 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 26.06) รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 90 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 14.66) เขตภูมิศาสตร์ของวิทยานิพนธ์ที่มีการศึกษาน้อยที่สุดคือ ต่างประเทศ จำนวน 1 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.16)

5. วิธีวิจัยของวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่มากที่สุด คือ การวิจัยเชิงสำรวจ จำนวน 517 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 84.20) รองลงมา คือ การวิจัยเชิงทดลอง จำนวน 59 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 9.61) วิธีวิจัยที่น้อยที่สุด คือ การวิจัยแบบผสมผสาน จำนวน 20 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 3.26)

6. ประชากร/กลุ่มตัวอย่างของวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่มีการศึกษามากที่สุดคือ อื่น ๆ (กลุ่มอาชีพต่าง ๆ) จำนวน 226 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 36.81) รองลงมาคือ นิสิต/นักศึกษา จำนวน 169 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 27.52) รองลงมา คือ บรรณารักษ์ จำนวน 128 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 20.85) ประชากร/กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาน้อยที่สุดคือ ประชาชนทั่วไป จำนวน 47 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 7.65)

7. วิธีการสุ่มตัวอย่างของวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่มีการศึกษามากที่สุด คือ การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 211 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 34.36) รองลงมาคือ การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ จำนวน 145 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 23.62) วิธีการสุ่มตัวอย่างของวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่มีการศึกษาน้อยที่สุดคือ การสุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวก จำนวน 3 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.49)

8. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่มีการศึกษามากที่สุด คือ แบบสอบถาม/แบบประเมิน จำนวน 485 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 78.99) รองลงมา คือ แบบบันทึก/แบบวิเคราะห์ จำนวน 96 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 15.64) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่มีการศึกษาน้อยที่สุดคือ แบบสังเกต/แบบสำรวจ จำนวน 8 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 1.47)

9. สถิติที่ใช้ในการวิจัยของวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่มีการศึกษามากที่สุด คือ สถิติพรรณนา จำนวน 598 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 97.39) รองลงมาคือ สถิติอ้างอิง จำนวน 207 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 33.71) รองลงมาคือ ไม่ใช้สถิติ จำนวน 15 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 2.44)

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นที่สำคัญที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

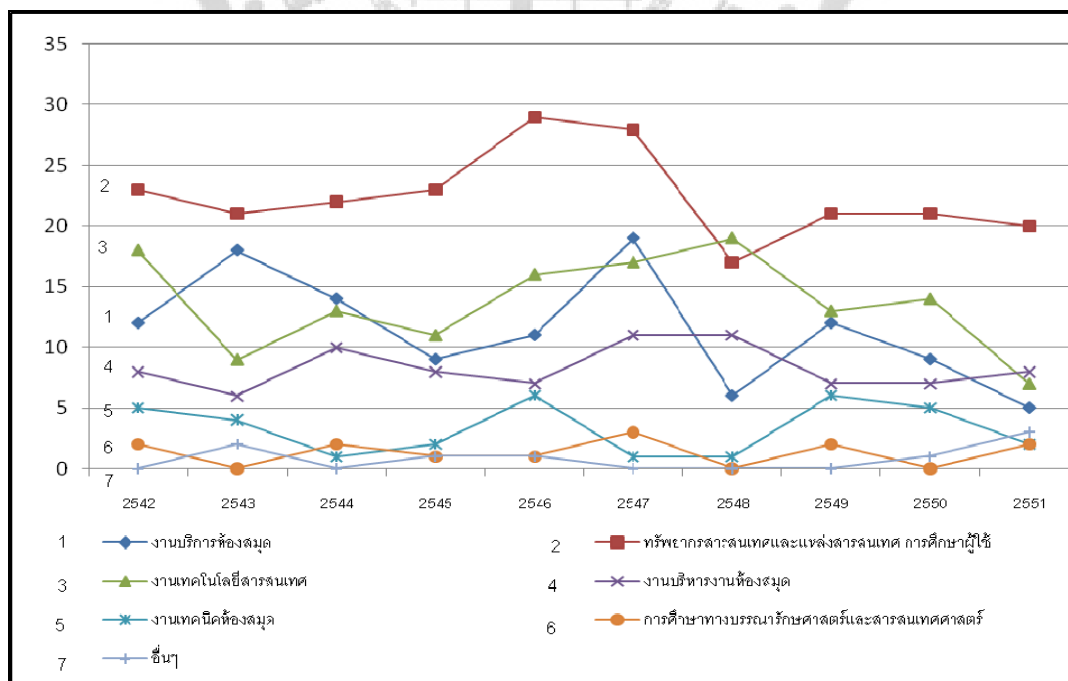
1. วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทยที่เผยแพร่ระหว่าง พ.ศ.2542-2551 พบว่ามีจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งสิ้น 614 ชื่อเรื่อง จากมหาวิทยาลัย 10 แห่ง เมื่อจำแนกตามสถาบัน พบว่ามหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นสถาบันที่มีวิทยานิพนธ์จำนวนสูงสุด มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นสถาบันที่มีวิทยานิพนธ์จำนวนมากที่สุด ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของงานวิจัยของชุตติมา สัจจามันท์ (2537) และเพ็ญสุภา นาทอง (2541) ที่พบว่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นสถาบันที่ผลิตวิทยานิพนธ์จำนวนสูงสุดกว่าสถาบันอื่น ทั้งนี้เนื่องจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงเปิดสอนระดับปริญญาโท ตั้งแต่ปี 2535 และงานวิจัยของชุตติมา สัจจามันท์ (2537) ศึกษาวิทยานิพนธ์ในช่วง ปี 2507 – 2535 ซึ่งขณะนั้นมหาวิทยาลัยรามคำแหงยังไม่เปิดหลักสูตรระดับปริญญาโท และงานวิจัยของเพ็ญสุภา นาทอง ศึกษาวิทยานิพนธ์ในช่วงปี 2537 – 2541 เป็นช่วงเวลาที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงเพิ่งเปิดสอนหลักสูตรปริญญาโท หรือกล่าวได้ว่ามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนนักศึกษาในระดับปริญญาโทสาขามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาโทสาขามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนมากกว่ามหาวิทยาลัยอื่น ทั้งนี้เนื่องจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงเปิดสอนหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ภาคพิเศษซึ่งมีการเรียนการสอนนอกเวลาปกติ และผู้ที่ศึกษาต่อในสาขาในระดับปริญญาโทส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ทำงานแล้วและมีความต้องการเรียนในภาคพิเศษมากกว่าภาคปกติ จึงทำให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนนักศึกษามากกว่ามหาวิทยาลัยอื่น นอกจากนี้มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องจึงทำให้มีจำนวนวิทยานิพนธ์ที่เผยแพร่มีออกมาอย่างต่อเนื่อง ส่วนมหาวิทยาลัยอื่นที่มีจำนวนวิทยานิพนธ์จำนวนน้อยหรือลดลง เนื่องจากการเปิดรับนักศึกษาจำนวนน้อย มีการปิดการเรียนการสอนในบางปี ที่จำนวนนักศึกษาไม่ครบตามกำหนด หรือเปิดรับปีเว้นปี รวมทั้งการปรับโครงสร้างหลักสูตรการเรียนการสอนให้นักศึกษาสามารถเลือกทำสารนิพนธ์หรือรายงานการศึกษาอิสระแทนการทำวิทยานิพนธ์ได้

2. ขอบเขตเนื้อหาของวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่มีการศึกษามากที่สุด คือ ทรัพยากรสารสนเทศและแหล่งสารสนเทศ

ขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับทรัพยากรสารสนเทศและแหล่งทรัพยากรสารสนเทศ มีการศึกษามากที่สุด ตั้งแต่อดีต ปี 2508 จนถึงปัจจุบัน ปี 2551 เนื่องจากสอดคล้องกับทุกงานวิจัยก่อนหน้านี้ที่ศึกษาขอบเขตงานวิจัยสาขามหาวิทยาลัยรามคำแหงและสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทย ได้แก่ งานวิจัยของนางลักษณีย์ ไม่นายกิจ (2529) ประภาวดี สืบสนธิ์ (2536) เพ็ญสุภา นาทอง (2543) ภรณ์ ศิริโชติ (2544) สุพัตรา ศิริวัฒน์ (2547) อัจฉรา ด่านพิทักษ์ (2547) และสิริพันธ์ รุ่งวิชานวิวัฒน์ (2552) ซึ่งแสดงว่านักศึกษาระดับปริญญาโทส่วนใหญ่ยังคงให้ความสนใจศึกษาในด้านนี้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เป็นเพราะขอบเขตเนื้อหาดังกล่าวครอบคลุมถึงการใช้ทรัพยากรสารสนเทศ ความต้องการทรัพยากรสารสนเทศ แหล่งการเรียนรู้สารสนเทศ และการแสวงหาสารสนเทศ ทั้งนี้เนื่องจากผลการวิจัยค่อนข้าง

เป็นรูปธรรมและเป็นเรื่องใกล้ตัวผู้วิจัย ผู้วิจัยสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงาน หรือวางแผนพัฒนาห้องสมุดที่ตนเองทำงานหรือเกี่ยวข้องได้ นอกจากนี้กระแสนิยมการวิจัยเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรสารสนเทศและการศึกษาผู้ใช้นั้นดูเหมือนจะแพร่หลายในประเทศกำลังพัฒนา เนื่องจากผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ รานา (2001) ที่ศึกษาวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ของมหาวิทยาลัยในประเทศอินเดียในช่วง ปี 2500 – 2546 พบว่า วิทยานิพนธ์เกี่ยวกับการใช้ห้องสมุดและการศึกษาผู้ใช้นั้นหัวข้อที่นิยมทำมากที่สุด และงานวิจัยของนาเซียร์และมาห์มูด (Naseer; & Mahmood. 2009) ที่ศึกษางานวิจัยสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศปากีสถาน ในช่วง ค.ศ. 1988 - 2007 พบว่าขอบเขตเนื้อหาด้านทรัพยากรสารสนเทศเป็นที่นิยมอันดับสองรองจากขอบเขตเนื้อหาด้านอุตสาหกรรม การประกอบอาชีพและการศึกษา ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า สถาบันที่มีการวิจัยเรื่องนี้มากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เนื่องจากหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้เปิดสอนรายวิชาที่เกี่ยวกับแหล่งทรัพยากรสารสนเทศและบริการสารนิเทศตั้งแต่เริ่มเปิดสอนหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ในปี 2535 โดยกำหนดให้เป็นวิชาบังคับและเปิดสอนต่อเนื่องมาจนถึงหลักสูตรที่ปรับปรุงใหม่และใช้อยู่ในปัจจุบัน

3. ขอบเขตเนื้อหาของวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์จำแนกตามปีที่พิมพ์ ซึ่งวิเคราะห์ผลตามแผนภูมิ 2 พบว่ามีประเด็นสำคัญ ดังนี้

แผนภูมิ 2 ขอบเขตเนื้อหาของวิทยานิพนธ์จำแนกตามปีที่พิมพ์

ทรัพยากรสารสนเทศและแหล่งสารสนเทศ ปีที่ทำวิจัยจำนวนมากที่สุด คือ ปี 2546 – 2547 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่าขอบเขตเนื้อหาด้านการบริการมีการทำวิจัยจำนวนมากที่สุดในปี 2547 เช่นกัน ทั้งนี้เนื่องจากว่าการศึกษเกี่ยวกับทรัพยากรสารสนเทศและแหล่งทรัพยากรสารสนเทศนั้นสอดคล้องกับการบริการของห้องสมุด จึงเป็นไปได้ว่าในช่วงปี 2546-2547 ขอบเขตเนื้อหาที่นิยมทำวิจัยมากที่สุด คือ การบริการห้องสมุด เนื่องจากผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาเกี่ยวกับทรัพยากรสารสนเทศและแหล่งทรัพยากรสารสนเทศนั้นสามารถนำมาใช้ในการปรับปรุงการบริการของห้องสมุดได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม

งานเทคโนโลยีสารสนเทศ ปีที่ทำวิจัยจำนวนมากที่สุด คือ ปี 2548 และปีที่ทำวิจัยน้อยที่สุด คือ ปี 2551 จากแผนภูมิ 2 แสดงให้เห็นว่าปัจจุบันการทำวิจัยด้านนี้มีแนวโน้มลดลง ทั้งนี้เนื่องจากหลักสูตรการเรียนการสอนในสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศยังคงเป็นเนื้อหาพื้นฐานเพื่อให้เข้าใจและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานห้องสมุด แต่ไม่ได้มุ่งเน้นให้สร้างหรือพัฒนานวัตกรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับห้องสมุด การวิจัยในด้านนี้จึงอยู่ในวงจำกัด และไม่สามารถต่อยอดเพื่อสร้างเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมใหม่ได้

งานบริหารงานห้องสมุด ปีที่ทำวิจัยจำนวนมากที่สุด คือ ปี 2547 -2548 และปีที่ทำวิจัยน้อยที่สุด คือ ปี 2543 จากแผนภูมิ 2 แสดงให้เห็นว่าปัจจุบันการทำวิจัยด้านนี้มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจ การศึกษา และเทคโนโลยีในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลต่อการดำเนินงานห้องสมุด ห้องสมุดจำเป็นต้องใช้เทคนิควิธีการบริหารรวมทั้งเครื่องมือสมัยใหม่ในการจัดการเพื่อความอยู่รอดและพัฒนาห้องสมุดให้เจริญก้าวหน้าทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน เช่น การตลาด การพัฒนาบุคลากร การประเมินห้องสมุด เป็นต้น จึงทำให้หัวข้อนี้มีประเด็นที่กว้างขวางหลากหลาย และน่าสนใจสำหรับการทำวิจัย

ขอบเขตเนื้อหาทางบรรณารักษศาสตร์ด้านอื่น ๆ ปีที่ทำวิจัยจำนวนมากที่สุด คือ ปี 2551 และปีที่ไม่มีการทำวิจัย คือ ปี 2542 ปี 2544 ปี 2547 ปี 2548 และปี 2549 จากแผนภูมิ 2 แสดงให้เห็นว่าปัจจุบันการทำวิจัยด้านนี้มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ซึ่งขอบเขตเนื้อหาอื่น ๆ ที่ทำวิจัย ได้แก่ การจัดการความรู้ การบำบัดด้วยหนังสือ ค่านิยมต่อการประกอบอาชีพ การผลิตข้อมูลบัณฑิต และการสื่อสารในห้องสมุด จะเห็นว่าเนื้อหาที่ศึกษาจะมีความหลากหลายและเชื่อมโยงกับสาขาวิชาอื่น ทั้งนี้เนื่องจากหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ระดับปริญญาโทของสถาบันการศึกษาหลายแห่ง เปิดรับนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาอื่นที่ไม่ใช่บรรณารักษศาสตร์ จึงมีการวิจัยในมุมมองของสาขาวิชาอื่น ประกอบกับการศึกษาในปัจจุบันมีความเป็นสหสาขาวิชา มากขึ้น จึงทำให้มีการประยุกต์และบูรณาการศาสตร์วิชาอื่นกับบรรณารักษศาสตร์ในการทำวิจัย

4. ประเภทของห้องสมุด ผลการวิจัยพบว่า มีการศึกษาเกี่ยวกับห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา มากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเป็นห้องสมุดขนาดใหญ่ มีความพร้อมทั้งด้าน บุคลากร การบริการ อาคารสถานที่ ครุภัณฑ์ งบประมาณ และเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นห้องสมุดที่ ก้าวหน้ากว่าห้องสมุดประเภทอื่น จึงสามารถรองรับหัวข้อการวิจัยได้แทบทุกเรื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของนางลักษณ์ ไม่น่ายกิจ (2529) ประภาวดี สืบสนธิ์ (2530) ชุตติมา สัจจามันท์ (2537) เพ็ญสุภา นาทอง (2543) ภรณ์ ศิริโชติ (2544) และสิริพันธ์ รุ่งวิชานินวัฒน์ (2552)

5. เขตภูมิศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า มีการศึกษาเกี่ยวกับเขตภูมิศาสตร์กรุงเทพฯและ ปริมณฑลมากที่สุด นอกจากนี้สถาบันการศึกษาทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์หลาย แห่งที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพฯและปริมณฑล ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จึงทำให้ ผู้วิจัยสนใจที่จะวิจัยในสถานที่ไม่ห่างไกล สะดวกต่อการเดินทางไปศึกษาหรือเก็บข้อมูล หรือเป็น สถานที่ที่ผู้วิจัยพักอาศัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชุตติมา สัจจามันท์ (2537) ซึ่งพบว่านักศึกษา สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครเป็นส่วนใหญ่

6. วิธีวิจัยและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า การวิจัยเชิงสำรวจ เป็นวิธีวิจัยที่มีการศึกษา มากที่สุดและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมากที่สุดคือ แบบสอบถาม/แบบประเมิน ทั้งนี้ เนื่องจากแบบสอบถามทำให้เก็บข้อมูลจากประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างได้กว้างขวาง เสียค่าใช้จ่ายและ แรงงานต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการสัมภาษณ์และการสังเกต สามารถส่งทางไปรษณีย์ได้ โดยผู้ตอบ แบบสอบถามมีอิสระในการตอบและมีเวลาทบทวนก่อนจะตอบ (ลิน พันธุ์พินิจ. 2549: 166-167) รวมทั้งเป็นวิธีการเก็บข้อมูลที่สะดวกและรวดเร็วกว่าวิธีอื่น เช่น การสัมภาษณ์หรือการสังเกตการณ์ การทดลอง ซึ่งผู้วิจัยต้องใช้เวลาอยู่กับการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตลอดเวลา เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยทั้งหมดที่ผ่านมา ได้แก่ ประภาวดี สืบสนธิ์ (2536) ชุตติมา สัจจามันท์ (2537) เพ็ญสุภา นาทอง (2543) ภรณ์ ศิริโชติ (2544) สุพัตรา ศิริวัฒน์ (2547) อัจฉรา ด่านพิทักษ์ (2547) และสิริพันธ์ รุ่งวิชานินวัฒน์ (2552) ส่วนการวิจัยแบบผสมผสาน เป็นวิธีวิจัยที่มีการศึกษาน้อยที่สุด ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ นูลูบ (Ngulube. 2010) ซึ่งให้เหตุผลว่าการใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน จะช่วยเพิ่มความเชื่อมั่นของผลการวิจัย และสามารถให้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลได้หลายวิธี

7. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่า ประชากร/กลุ่มตัวอย่างอื่นๆ นอกเหนือจาก นิสิตนักศึกษา บรรณารักษ์ ครู/อาจารย์ ประชาชนทั่วไป และเอกสาร/หนังสือ มีการศึกษา มากที่สุด โดยประชากร/กลุ่มตัวอย่างอื่นๆ นี้เป็นกลุ่มบุคลากรในหน่วยงาน หรือบุคคล เฉพาะสาขาอาชีพต่าง ๆ ที่หลากหลาย ซึ่งอาจมีความแตกต่างในการต้องการใช้สารสนเทศ ทำให้เป็น ประเด็นที่น่าสนใจในการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในข้อ 2 ด้านขอบเขตเนื้อหาที่ผลการวิจัย

พบว่า มีการศึกษาเกี่ยวกับทรัพยากรสารสนเทศและแหล่งทรัพยากรสารสนเทศ ความต้องการและการใช้สารสนเทศ จำนวนมากที่สุด เนื่องจากมีการวิจัยมากขึ้นในสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์มีขอบเขตเนื้อหาซ้ำกันจึงต้องใช้ประชากรกลุ่มอื่น ทำให้ประชากรที่ใช้ในการวิจัยที่มีความหลากหลายทั้งด้านอาชีพการงานและที่อยู่อาศัย ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นงลักษณ์ ไม่น่ายกกิจ (2529) ปรภาวดี สืบสนธิ์ (2530) ชุตติมา สัจจามันท์ (2537) เพ็ญสุภา นาทอง (2543) ภรณ์ ศิริโชติ (2544) และสิริพันธ์ รุ่งวิชานวิวัฒน์ (2552) ที่ผ่านมาที่พบว่า ประชากร/กลุ่มตัวอย่างที่ใช้มากที่สุด คือ บรรณารักษ์ และนิสิตนักศึกษา

8. วิธีการสุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่า ในการศึกษาส่วนใหญ่ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญสุภา นาทอง (2543) ที่พบว่าใช้วิธีการสุ่มแบบง่ายมากที่สุด งานวิจัยของอัจฉรา ด้านพิทักษ์ (2547) ที่พบว่าใช้วิธีการสุ่มหลายขั้นตอนมากที่สุด และงานวิจัยของสุพัตรา ศิริวัฒน์ (2547) ที่พบว่าใช้วิธีการสุ่มแบบระดับชั้นมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการวิจัยในสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในช่วงปี 2542 - ปี 2551 มีความหลากหลายด้านวิธีวิจัยมากขึ้น รวมทั้งมีความลุ่มลึกในการศึกษามากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยข้อที่ 6 ที่พบว่าประชากร/กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมากที่สุด คือกลุ่มคนเฉพาะสาขาวิชาชีพต่าง ๆ นอกเหนือจากอาชีพบรรณารักษ์ นิสิตนักศึกษา ครู/อาจารย์ และประชาชนทั่วไป นอกจากนี้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเป็นการเลือกตัวอย่างโดยใช้หลักเหตุผลและวิจารณญาณของผู้วิจัยเองในการตัดสินใจหรือกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างให้สอดคล้อง เหมาะสม และตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยมากที่สุด (เกียรติสุดา ศรีสุข. ม.ป.ป.: 77-88; ลิน พันธุ์พินิจ. 2549: 129) ดังนั้นผู้วิจัยส่วนใหญ่จึงเน้นศึกษาผู้ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้วิจัย

9. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า สถิติที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่ คือ สถิติพรรณนา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภรณ์ ศิริโชติ (2544) สุพัตรา ศิริวัฒน์ (2547) และอัจฉรา ด้านพิทักษ์ (2547) นอกจากนี้ยังพบว่าสถิติที่ใช้ในการคำนวณมากที่สุด คือ ร้อยละ และสถิติอ้างอิงที่ใช้มากที่สุด คือ t-test/Z-test ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชุตติมา สัจจามันท์ (2537) ส่วนงานวิจัยที่ไม่ใช้สถิติพบเป็นส่วนน้อย ทั้งนี้เนื่องจาก ร้อยละ เป็นค่าสถิติที่สามารถวิเคราะห์ได้ง่ายและรวดเร็วจึงเป็นที่นิยมใช้กันมาก โดยเป็นการเปรียบเทียบความถี่หรือจำนวนที่ต้องการกับความถี่หรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100 ทำให้แปลผลการเปรียบเทียบข้อมูลได้ชัดเจน ส่วนงานวิจัยที่ไม่ใช่สถิติเลยที่พบว่ามีน้อยที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพที่มีการใช้สถิติน้อยมากหรือไม่ใช้เลย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะต่อภาค/สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์

1.1 ภาควิชา/สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ควรปรับปรุงการเรียนการสอนหรือหลักสูตรให้เน้นด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า แนวโน้มการทำวิจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศลดน้อยลงมาก และการพัฒนาของห้องสมุดในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศที่เพิ่มมากขึ้น

1.2 ภาควิชา/สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ควรลดหรือปรับเปลี่ยนการวิจัยเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรสารสนเทศ ความต้องการทรัพยากรสารสนเทศ แหล่งการเรียนรู้สารสนเทศ และการแสวงหาสารสนเทศเนื่องจากผลการวิจัยพบว่ามีจำนวนวิทยานิพนธ์ด้านนี้มากที่สุด การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อดังกล่าวควรปรับเปลี่ยนเป็นการบูรณาการกับงานอื่นของห้องสมุดนอกเหนือจากงานบริการ ได้แก่ งานเทคนิค งานบริหาร และงานเทคโนโลยีสารสนเทศ

1.3 ภาควิชา/สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ควรรวบรวมรายชื่อวิทยานิพนธ์ที่ดำเนินการเสร็จแล้วและอยู่ระหว่างดำเนินการ รวมทั้งมีการจัดทำเป็นฐานข้อมูลหรือเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลห้องสมุดของสถานศึกษา เพื่อให้เข้าถึงวิทยานิพนธ์ในรูปสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ทันต่อเหตุการณ์ สะดวก รวดเร็วและครบถ้วน และสามารถใช้ประโยชน์ในการศึกษาหรือการวิจัย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรสารสนเทศ ความต้องการทรัพยากรสารสนเทศ แหล่งการเรียนรู้สารสนเทศ การแสวงหาสารสนเทศ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่ามีการศึกษามากที่สุด หากมีการสังเคราะห์จะสามารถได้ทฤษฎีหรือองค์ความรู้ใหม่ และลดความซ้ำซ้อนของหัวข้อการวิจัยที่อาจมีการทำวิจัยในเรื่องดังกล่าวต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษาคุณภาพของวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในด้านความเหมาะสมของวิธีวิจัย การดำเนินการวิจัย และขอบเขตการวิจัยในด้านประชากร/กลุ่มตัวอย่าง และตัวแปรที่เกี่ยวข้อง และความเกี่ยวข้องของการใช้สถิติเพื่อวิเคราะห์ผลข้อมูล

2.3 ควรมีการวิเคราะห์เพื่อประเมิน ผลการวิจัยวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์โดยพิจารณาในด้านการนำไปปฏิบัติ โดยศึกษาการนำผลการวิจัยสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ไปใช้ และการเห็นผลการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรมและการประเมินคุณภาพผลการวิจัยในด้านทฤษฎีเพื่อรวบรวมความรู้ใหม่ในสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ที่ได้จากการวิจัย

2.4 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบหรือศึกษาความสัมพันธ์ของขอบเขตเนื้อหาของ
วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์กับการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา
ในประเทศไทย ในด้านหลักสูตรเนื้อหา ได้แก่ รายวิชาที่สอน อาจารย์ผู้สอน คุณสมบัติของผู้เรียน การ
กำหนดวิชาบังคับ วิชาเลือก และวิธีสอน/เทคโนโลยีการสอน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกียรติสุดา ศรีสุข. (ม.ป.ป.). **ระเบียบวิธีวิจัย**. เชียงใหม่: ภาควิชาประเมินผลและวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จรรยาฤกษ์ ทัพโยธา. (2538). **การวิเคราะห์การกระจายของเนื้อหาปริญญาานิพนธ์ทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ในประเทศไทย ซึ่งจัดพิมพ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2529 ถึงปี พ.ศ. 2536**. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- จารุวรรณ สินธุโสภณ. (2521). **วิทยานุกรมบรรณารักษศาสตร์**. กรุงเทพฯ: สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย.
- จิตราภา กุณฑลบุตร. (2550). **การวิจัยสำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่**. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชุตินา สัจจพันธ์. (2537). **สภาพงานวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- (2546). **การวิจัยกับวิชาชีพบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์**. กรุงเทพฯ: ชมรมผู้สอนวิชา LIS สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย.
- ฐานันดร สุขศรี. (2544). **การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ระดับมหาบัณฑิต : ทฤษฎีและภาคปฏิบัติ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์. (2534). **หลักบรรณารักษศาสตร์เบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.
- นงลักษณ์ ไม่นายกิจ. (2529). งานวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์ของนิสิตบรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. **บรรณารักษศาสตร์**. 6(1): 1-6.
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548. (2548, 25 พฤษภาคม). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 122 ตอนพิเศษ หน้า 14-23.
- ประภาวดี สืบสนธิ์. (2530). **สถานะงานวิจัยบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์: การวิเคราะห์เชิงปริมาณ**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- (2533). **การวิจัยบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2536). **สาระสังเขปและบทวิเคราะห์วิทยานิพนธ์บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญสุภา นาทอง. (2542). **การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ในประเทศไทย ที่เผยแพร่ระหว่างปีพุทธศักราช 2537-2541**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ภรณ์ี ศิริโชติ. (2521). **การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2508-2519**. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (บรรณารักษศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- (2544, พฤษภาคม-สิงหาคม). **การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.2539-2544**. **บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มข.** 19(2): 86-98.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542**. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- สิน พันธุ์พินิจ. (2549). **เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- สิริพันธ์ รุ่งวิชานวัฒน์. (2552, กันยายน-ธันวาคม). **การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ.2533 - 2550**. **วารสารวิทยบริการ**. 20(3): 1-22.
- สุทธิลักษณ์ อัมพันวงศ์. (2510). **การศึกษาบรรณารักษศาสตร์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. ใน **บรรณารักษ์ 2009**. หน้า 1- 3. กรุงเทพฯ: แผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2518). **การวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์**. ใน **บรรณารักษ์ 20**. หน้า 138-176. กรุงเทพฯ: แผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภัทรา ศิริวัฒน์. (2547). **การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ.2540-2546**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.

- อัจฉรา ด้านพิทักษ์. (2547). การวิเคราะห์เนื้อหาปริญญาานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2512-2545. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Agosto, Denise E.; Ma, Shanshan; & Bui, Yen. (2007). **Qualitative Trends in Library and Information Science (LIS) Research**. Philadelphia PA: College of Information Science and Technology, Drexel University. Retrieved January 12, 2011, from <http://idea.library.drexel.edu/bitstream/1860/1588/1/2007021024.pdf>
- Auld, Lawrence W.S. (1988, Spring). Library Trends Past and Present: A Descriptive Study. *Library Trends*. 36(4): 853-868.
- Bailey, Kenneth D. (1987). **Methods of Social Research**. 3rd ed. New York: Free Press.
- Bban, A. (2008, December). Reconceptualization of the Division Between Qualitative and Quantitative Research Methods. *Cognition Brain, Behavior: An Interdisciplinary Journal*. 12(4): 337-343.
- Berelson, B. (1971). **Content Analysis in Communication Research**. Newyork: Hafner.
- Best, John.W. (1983). **Research in Education**. 4th ed. New Delhi: Prentice-Hall.
- Buttlar, Lois. (1999). **Information Sources in Library and Information Science Doctoral Research**. *Library & Information Science Research*. 21(2): 227-245.
- Danton, J. Perium. (1959, November). Doctoral Study in Librarianship in the United States. *College and Research Libraries*. 20(6): 435-458.
- Daneil, Evelyn; Lazinger; Susan & Harbo, Ole. (2000). Guidelines for Professional Library/Information Educational Programs. In **IFLA's Education and Training Section**. Retrieved August 20, 2010, from www.ifla.org/en/publications/guidelines-for-professional-libraryinformation-educational-programs-2000
- Dennison, Barbara. (1962, Fall). One Magic Word: Research. *Journal of Education of Librarianship*. 3(2): 93-105.
- Family Health International. (n.d.). **Qualitative Research Methods: A Data Collector's Field Guide**. Retrieved October 2010, from <http://www.fhi.org/nr/rdonlyres/etl7vogszehu5s4stpzb3tyqlpp7roju4waq37elpbeyi3tgmc4ty6dunbccfzxtaj2rvbaubzmz4f/overview1.pdf>

- Huanwen, Cheng. (1996). A Bibliometric Study of Library and Information Science Research in China. **Asian Libraries**. 5(2): 30-45.
- Javelin, Kelervo.; & Vakkari, Pertti. (1990). Content Analysis of Research Articles in Library and Information Science. **Library & Information Science Research**. 12(4): 395-421.
- Kerlinger, Fred N.; & Lee, Howard B. (2000). **Foundations of Behavioral Research**. 4th ed. Forth Worth, PA: Harcourt College.
- Krippendorff ,Klaus. (2004). **Content Analysis: An Introduction to It's Methodology**. 2nd ed. Thousand Oaks: Sage.
- Leech, Nancy L.; & Onwuegbuzie, Anthony J. (2009, March). A Typology of Mixed Methods Research Design. **Quality and Quantity: International Journal of Methodology**. 43(2): 265-275.
- McNicol, Sarah; & Nankivell, Clare. (2002). **The LIS Research Lanscape: A Review and Prognosis**. Bermingham, England: The Centre for Information Research. Retrieved January 12, 2011, from http://www.ebase.bcu.ac.uk/cirtarchive/projects/past/LISlandscape_final%20report.pdf
- Naseer, M.M., & Mahmood, K. (2009). LIS Research in Pakistan: An Analysis of Pakistan Library and Information Science Journal 1998-2007, 2009. In **Library Philosophy and Practice**. Retrieved January 12, 2011, from <http://eprints.rclis.org/handle/10760/13803>
- Newberry, William P. (1978, Winter). Subject Perspective of Library Science Dissertation. **Journal of Education of Librarianship**. 18(3): 203-212.
- Ngulube, Patrick. (2010, December). Mapping Mixed Methods Research in Library and Information Science Journals in Sub-Saharan Africa 2004-2008. **The International Information & Library Review**. 42(4): 252-261.
- Nour, Martyvonne M. (1985, July-September). A Quantitative Analysis of the Research Articles Published in Core Library Journal of 1980. **Library and Information Science Research**. 7(3): 261-273.

- Rana, Reshma. (2011, March). Research Trends in Library and Information Science in India with a Focus on Panjab University. **The International Information & Library Review**. 43(1): 23-42.
- Reitz, Joan M. (2004). **Dictionary for Library and Information Science**. Westport,CT.: Libraries Unlimited.
- Rochester, Maxine K.; & Vakkari, Pertti. (2003). International Library and Information Science Research: A Comparison of National Trends. **International Federation of Library Associations and Institution**. Retrieved September 20, 2010, from <http://www.ifla.org/en/publications/international-library-and-information-science-research-a-comparison-of-national-trends>.
- Schick, Frank L. (1963, Spring). Library Science Research. **Journal of Education of Librarianship**. 3(2): 83-91.
- Subramanyam, K. (1986). Information Technology and Library Education. In **Encyclopedia of Library and Information Science**. V.41. pp. 161-181. New York: Marcel Dekker.
- Teddlie, Charles; & Tashakkori, Abbas. (2009). **Foundations of Mixed Methods Research: Integrating Quantitative and Qualitative Approached in Social and Behavioral Research**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Walker, Richard D. (1963, spring). The Quantity and Content of Master's Thesis Accepted at Library School Offering the Doctor's Degree, 1949-1958. **Journal of Education of Librarianship**. 3(4): 264-279.
- Whitehead, Alfred North. (1992). **An Introduction to Mathematics**. New York: Oxford University Press.

ภาคผนวก ก
แบบบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์

แบบบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์

1. ชื่อวิทยานิพนธ์.....
.....
2. ชื่อผู้วิจัย.....
3. สถาบัน

..... 3.1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย3.6 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
..... 3.2 มหาวิทยาลัยขอนแก่น3.7 มหาวิทยาลัยรามคำแหง
.....3.3 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่3.8 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
.....3.4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์3.9 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
.....3.5 มหาวิทยาลัยบูรพา3.10 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
4. ปีที่พิมพ์

..... 4.1 พ.ศ.2542 4.6 พ.ศ.2547
..... 4.2 พ.ศ.2543 4.7 พ.ศ.2548
..... 4.3 พ.ศ.2544 4.8 พ.ศ.2549
..... 4.4 พ.ศ.2545 4.9 พ.ศ.2550
..... 4.5 พ.ศ.2546 4.10 พ.ศ.2551
5. ขอบเขตของเนื้อหา
 - 5.1 งานบริการห้องสมุด
 - 5.1.1 การบริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า
 - 5.1.2 การบริการยืมคืน
 - 5.1.3 การบริการยืมระหว่างห้องสมุด
 - 5.1.4 การบริการห้องสมุดในภาพรวม
 - 5.1.5 การสืบค้นทรัพยากรสารสนเทศห้องสมุดและการค้นคืน
 - 5.1.6 การส่งเสริมการใช้ห้องสมุดและการรู้สารสนเทศ
 - 5.1.7 การส่งเสริมการอ่าน
 - 5.1.8 กิจกรรมห้องสมุด
 - 5.1.9 การบริการสารสนเทศ
 - 5.1.10 การใช้ห้องสมุด

- 5.2 ทรัพยากรสารสนเทศและแหล่งสารสนเทศ การศึกษาผู้ใช้
 - 5.2.1 ความต้องการและการใช้สารสนเทศ
 - 5.2.2 แหล่งการเรียนรู้
 - 5.2.3 การวิเคราะห์เนื้อหาและการอ้างถึงทรัพยากรสารสนเทศ
 - 5.2.4 ประเมินค่าทรัพยากรสารสนเทศ
 - 5.2.5 การแสวงหาสารสนเทศ
 - 5.2.6 การศึกษาผู้ใช้
- 5.3 งานเทคโนโลยีสารสนเทศ
 - 5.3.1 ระบบฐานข้อมูล / ระบบสารสนเทศ
 - 5.3.2 ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์
 - 5.3.3 การใช้คอมพิวเตอร์/การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
 - 5.3.4 ระบบห้องสมุดอัตโนมัติ
 - 5.3.5 เว็บไซต์
 - 5.3.6 การเรียนรู้ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning)/สื่อการสอน
- 5.4 งานบริหารงานห้องสมุด
 - 5.4.1 การบริหารงานห้องสมุดทั่วไป
 - 5.4.2 การบริหารงานบุคคล
 - 5.4.3 อาคารสถานที่ห้องสมุด
 - 5.4.4 มาตรฐานและการประเมินคุณภาพห้องสมุด
 - 5.4.5 ความร่วมมือระหว่างห้องสมุด
 - 5.4.6 การประชาสัมพันธ์และการตลาด
 - 5.4.7 การจัดการห้องสมุดสมัยใหม่
 - 5.4.8 ความผูกพันต่อองค์กร
 - 5.4.9 วัฒนธรรมองค์กร
 - 5.4.10 คุณลักษณะของบรรณารักษ์
- 5.5 งานเทคนิคห้องสมุด
 - 5.5.1 การพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ
 - 5.5.2 การวิเคราะห์หมวดหมู่ทรัพยากรสารสนเทศ
 - 5.5.3 การทำบรรณานุกรมและสาระสังเขป
 - 5.5.4 การทำรายการทรัพยากรสารสนเทศ

- 5.5.5 หัวเรื่องและการกำหนดหัวเรื่อง
- 5.5.6 การจัดการทรัพยากรสารสนเทศ
- 5.5.7 ลิขสิทธิ์
- 5.6 การศึกษาทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์
 - 5.6.1 หลักสูตร การเรียนการสอน
 - 5.6.2 การผลิตงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ
 - 5.6.3 การฝึกอบรมทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์
 - 5.6.4 การติดตามและสถานภาพการทำงานของบัณฑิต
- 5.7 อื่นๆ ได้แก่
 - 5.7.1 อื่น(โปรดระบุ)
- 6. ประเภทของห้องสมุดที่ศึกษา
 - 6.1 ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา
 - 6.2 ห้องสมุดโรงเรียน
 - 6.3 ห้องสมุดประชาชน
 - 6.4 ห้องสมุดเฉพาะ/ศูนย์สารสนเทศ
 - 6.5 หอสมุดแห่งชาติ
 - 6.6 ห้องสมุดสถานศึกษาเพื่อการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี
 - 6.7 ห้องสมุดมากกว่า 1 ประเภท
 - 6.8 ไม่ระบุประเภทห้องสมุด
- 7. เขตภูมิศาสตร์

..... 7.1 กรุงเทพฯและปริมณฑล 7.6 ภาคใต้
..... 7.2 ภาคเหนือ 7.7 ทั่วประเทศ
..... 7.3 ภาคตะวันออก 7.8 ต่างประเทศ
..... 7.4 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 7.9 ไม่ระบุเขตภูมิศาสตร์
..... 7.5 ภาคกลาง	
- 8. วิธีวิจัย

..... 8.1 การวิจัยเชิงทดลอง 8.3 การวิจัยเชิงคุณภาพ
..... 8.2 การวิจัยเชิงสำรวจ 8.4 การวิจัยแบบผสมผสาน

9. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

9.1 บรรณารักษ์	9.4 นิสิต/นักศึกษา
9.2 ครู/อาจารย์	9.5 เอกสาร/หนังสือ
9.3 ประชาชนทั่วไป	9.6 อื่น ๆ

10. วิธีการสุ่มตัวอย่าง

10.1 การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย	10.6 การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ
10.2 การสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ	10.7 การสุ่มตัวอย่างแบบโควต้า
10.3 การสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม	10.8 การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง
10.4 การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ	10.9 การสุ่มตัวอย่างแบบตามความ
สะดวก
10.5 การสุ่มตัวอย่างแบบหลาย
ขั้นตอน	10.10 เก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด

11. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

11.1 แบบสอบถาม/แบบประเมิน	11.4 แบบสัมภาษณ์
11.2 แบบบันทึก/แบบวิเคราะห์	11.5 แบบสังเกต/แบบสำรวจ
11.3 แบบทดสอบ/แบบวัด	

12. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

12.1 สถิติพรรณนา	
12.1.1 ความถี่	12.1.4 มัธยฐาน
12.1.2 ร้อยละ	12.1.5 สฐานนิยม
12.1.3 ค่าเฉลี่ย/
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	12.1.6 ความแปรปรวน
	12.1.7 ส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์
12.2 สถิติอ้างอิง	
12.2.1 การทดสอบค่า t-test /
Z-test	12.2.4 การวิเคราะห์การถดถอย
12.2.2 การทดสอบค่า F-test	12.2.5 การทดสอบค่า
Chi-square
12.2.3 การหาค่าสหสัมพันธ์	
12.3 ไม่ใช่สถิติ	

13. หมายเหตุ

.....

.....

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. นางสาวชนิดา จริยาพรพงศ์ หัวหน้าฝ่ายวิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ
ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. นางสาวสมสิริ เบญจวานนท์ หัวหน้าหน่วยวิเคราะห์ทรัพยากร
สำนักบรรณสารสนเทศ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
3. นางกมลรัตน์ ตัญท์เกตุร ผู้ประสานงานงานเทคนิค
สำนักหอสมุดกลาง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
4. นางวนิดา วงศ์วิฒนะ หัวหน้าฝ่ายวิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ
สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. นางสาวสุดาวรัตน์ รัตนราช หัวหน้าฝ่ายจัดการทรัพยากรสารสนเทศ
สำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก ค
บรรณานุกรมวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์
ที่เผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2542-2551

บรรณานุกรมวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
ที่เผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2542-2551

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปี 2542

- กันยารัตน์ ดัดพันธ์. (2542). **สถานภาพการทำงานของบัณฑิตบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ปีการศึกษา 2535-2539.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉัตรวรรณ เหมฤดี. (2542). **การประเมินระบบห้องสมุดอัตโนมัติอินโนแพคในเครือข่ายห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพวรรณ อินทมหันต์. (2542). **การจัดการสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องที่ไม่ใช่วารสารในห้องสมุดสาขาการแพทย์มหาวิทยาลัยของรัฐ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทอดศักดิ์ ไม้เท้าทอง. (2542). **ความต้องการศึกษาต่อเนื่องของครูบรรณารักษ์ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นวลวรรณ ชื่นไพศาลศิลป์. (2542). **การวิเคราะห์หนังสืออนุสรณ์งานศพที่จัดพิมพ์ในปี พ.ศ. 2521 -2530.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผุสดี นนทคำจันทร์. (2542). **การแสวงหาสารนิเทศบนอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุคลธร ธรรมมา. (2542). **การรับและการเผยแพร่สารนิเทศเกี่ยวกับโครงการการศึกษาทางไกลของบรรณารักษ์ห้องสมุดประชาชน.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งอรุณ ผาสุกสกุล. (2542). **การใช้บริการอินเทอร์เน็ตของนิสิตในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วัลย์ลักษณ์ ผานิชชัย. (2542). **การใช้และความต้องการสารนิเทศเพื่อการบริหารของผู้บริหารห้องสมุดมหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันเพ็ญ สุวรรณารี. (2542). **การวิเคราะห์หนังสือสำหรับเด็กก่อนวัยรุ่น**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา บุญจูง. (2542). **ความต้องการและการใช้สารนิเทศบนอินเทอร์เน็ตของนักวิจัยด้านไทยศึกษา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิไลรักษ์ แก้ววิไล. (2542). **ทัศนคติของบรรณารักษ์ต่อการจัดระบบงานวารสารในหอสมุดกลางสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศศิธร ทันศรี. (2542). **พฤติกรรมการอ้างอิงสิ่งพิมพ์รัฐบาลไทยในเอกสารวิจัยส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกานดา อาบี่ดิน. (2542). **การจัดหาฐานข้อมูลซีดีรอมวารสารในห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุจินต์สา คงดี้. (2542). **การเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุทธินันท์ ชื่นชม. (2542). **ความต้องการนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ในห้องสมุดเฉพาะ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุดารัตน์ รัตนราช. (2542). **การใช้หนังสืออนุสรณ์งานศพในกลุ่มนักวิชาการประวัติศาสตร์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรนุช เสวตรัตนเสถียร. (2542). **การใช้และไม่ใช้เว็บไซต์สถาบันวิทยบริการของคณาจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปี 2543

ชัตติยา ทอทา. (2543). **ความต้องการกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพของบรรณารักษ์ห้องสมุด สถาบันอุดมศึกษาเอกชน**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จอมใจ ศรีสวัสดิ์. (2543). **การวิเคราะห์เครื่องมือในการควบคุมบรรณานุกรมสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง ที่ผลิตในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฐานุร จินตะนฤมิตร. (2543). **การจัดการภาพในศูนย์ข้อมูลหนังสือพิมพ์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทัศนียา เขิดสูงเนิน. (2543). **ความพึงพอใจการใช้บริการฐานข้อมูลซีดีรอมของผู้ใช้ใน ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิไลรัตน์ เต็งวัฒนโชติ. (2543). **การใช้สารนิเทศของบุคลากรด้านการจัดการคุณภาพน้ำในหน่วยงานราชการและ รัฐวิสาหกิจ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิลาวัดณ์ ฉิมประเสริฐ. (2543). **การใช้ทรัพยากรสารนิเทศของนักศึกษามหาวิทยาลัย มหาสารคาม**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศศิพิมล ประพินพงศกร. (2543). **ความต้องการบริการนำส่งเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ของอาจารย์ สาขาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมศักดิ์ ศรีบริสุทธิ์สกุล. (2543). **การวิเคราะห์การลงรายการสำหรับรายงานการประชุม วิชาการภาษาไทย ในหอสมุดกลาง สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปี 2544

- ชลดา สุจริตจันทร์. (2544). **การวิเคราะห์หนังสือท่องเที่ยวประเทศไทยซึ่งตีพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2531-2542**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา คงสุวรรณ. (2544). **การใช้ระบบสืบค้นรายการแบบออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรนภา แสงดี. (2544). **ความพึงพอใจต่อระบบจัดเก็บและค้นคืนงานวิจัยที่ใช้ ดัชนีคอร์เมตาเดต้าของมหาวิทยาลัยนเรศวร**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรเพ็ญ ทศนเมธินิ. (2544). **ทัศนะของผู้บริหารห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐต่อการเปลี่ยนแปลงองค์การ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เยาวลักษณ์ สุวรรณแห. (2544). **การสืบค้นสารนิเทศบนเว็บไซต์ของคณาจารย์และนักวิชาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ระเบียบ ปาวิเศษ. (2544). **การใช้อินเทอร์เน็ตของบรรณารักษ์บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้าในห้องสมุดมหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สายฝน เต่าแก้ว. (2544). **การวิเคราะห์การอ้างอิงในบทความวิชาการของอาจารย์สาขา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสถาบันอุดมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารีย์พร อัจฉรารัตนโสภณ. (2544). **การใช้และความต้องการสารนิเทศของอาจารย์และนักศึกษา ของสถาบันพระคริสตธรรม**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปี 2545

- กมลาศ วรรณอุดม. (2545). **ความต้องการและการใช้สารนิเทศของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำสถานีอนามัย จังหวัดนครราชสีมา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- จันทรวงศ์ จินตนาภิรักษ์. (2545). **การวิเคราะห์นวนิยายแปลจากภาษาตะวันออก ซึ่งตีพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2500-2544**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทรเพ็ญ ฉันทอภิชัย. (2545). **การวิเคราะห์หนังสือชีวประวัติของคนไทยที่จัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2524-2543**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิราพร ทศนานุสิทธิ์. (2545). **การวิเคราะห์เว็บไซต์ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทักษพร จินตพยุกุล. (2545). **พฤติกรรมกรรมการแสวงหาสารนิเทศของบรรณารักษ์ หอสมุดกลางสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพวัลย์ ชันธมะ. (2545). **การวิเคราะห์หนังสือบันเทิงคดีสำหรับเด็กก่อนวัยรุ่นที่ได้รับรางวัลในการประกวดหนังสือในงาน สัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521-2544**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญทริกา กิ่งแก้ว. (2545). **การวิเคราะห์ทรัพยากรสารนิเทศที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุษราภรณ์ อัครนิธิยานนท์. (2545). **ความคิดเห็นและความคาดหวังของผู้บริหารและบรรณารักษ์ต่อความสามารถของบรรณารักษ์ห้องสมุดเฉพาะ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปฐมาพร จักขุพันธ์. (2545). **การวิเคราะห์เว็บไซต์ของสำนักพิมพ์และร้านหนังสือในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปภัทช์ชนิด บาลีเขต. (2545). **การใช้หนังสือหายากของผู้ใช้ห้องสมุดในกรุงเทพฯและปริมณฑล**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พรอนันต์ เอี่ยมขจรชัย. (2545). **ความพึงพอใจต่อเว็บไซต์ช่วยสอนเรื่องบริการของศูนย์บรรณสาร และสื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภคพร อำนวยมณี. (2545). **การวางแผนงานประจำปีของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มัธยา ฐาปนพันธ์นิติกุล. (2545). **การจัดบริการสารนิเทศเชิงพาณิชย์ในห้องสมุดเฉพาะ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันวิสาข์ พวงสุวรรณ. (2545). **การจัดการสิ่งพิมพ์มหาวิทยาลัยที่เป็นทรัพยากรสารนิเทศพิเศษในห้องสมุดมหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรินญา นาชัย. (2545). **การวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสำหรับเยาวชนจากภาษาตะวันตก ซึ่งจัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2532-2540**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศักดิ์กะ จราวิวัฒน์. (2545). **การใช้ศูนย์ข้อมูลโทรทัศน์ของบุคลากรฝ่ายข่าวสถานีโทรทัศน์ในกรุงเทพฯ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โสภรต์ศรี พิบูลย์มณี. (2545). **การใช้ฐานข้อมูลเพื่อการค้นคว้าวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรถพล วรเจริญศรี. (2545). **ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อรายการสาธารณะออนไลน์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ไชยสุวรรณ. (2545). **การใช้บริการจากหน่วยงานภายนอกของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปี 2546

- กนกธร พรวิโรภาพ. (2546). **การวิเคราะห์หนังสือภาษาไทยเกี่ยวกับสุขภาพทางเลือกที่จัดพิมพ์
ในระหว่าง พ.ศ. 2526-2545.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ
สารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัญญา วสุธาร์ตัน. (2546). **ผลกระทบของการออกแบบอาคารที่มีต่อบรรณารักษ์ห้องสมุด
มหาวิทยาลัยเอกชน.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชมนาด บุญอารีย์. (2546). **การวิเคราะห์หนังสือพุทธศาสนาประเภทบันเทิงคดีสำหรับเด็ก
ก่อนวัยรุ่น.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงนุช กาญจนรุจี. (2546). **การวิเคราะห์บริการยืมระหว่างห้องสมุดของหอสมุดกลาง
มหาวิทยาลัยของรัฐ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤมล พุกขศิลป์. (2546). **การประเมินคุณภาพบริการห้องสมุดในสำนักหอสมุดและ
ศูนย์สารสนเทศ มหาวิทยาลัยรังสิต.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ
สารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยะ ศักดิ์เจริญ. (2546). **ความพึงพอใจของผู้ใช้ต่อระบบจัดเก็บและบริการสื่อประสม ของ
ศูนย์สารนิเทศมนุษยศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปัญญา จันทโคต. (2546). **ความต้องการสารนิเทศและบริการห้องสมุดเพื่อการสอนของครู
วิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนในกรุงเทพฯ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชราภรณ์ คู่สมบุญธัญ. (2546). **การวิเคราะห์หนังสือเกี่ยวกับประเทศไทยที่จัดทำโดย
สำนักงานหอสมุดรัฐสภาอเมริกันประจำกรุงเทพฯ ในปี พ.ศ. 2541-2543.**
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- รมณ คงสิมะชาติ. (2546). **ความพึงพอใจของบรรณารักษ์ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาต่อ
บริการของตัวแทนบอกรับสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์
และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วชิราภรณ์ ศักดิ์พลาดีศัย. (2546). **พฤติกรรมการแสวงหาสารนิเทศของอาจารย์สาขาวิชา
ประวัติศาสตร์ในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาทีนี นิลงาม. (2546). **การใช้สารนิเทศของอาจารย์สาขาดุริยางคศิลป์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิภา บุญแดง. (2546). **การใช้หอสมุดปริทัศน์ มนยงค์ของอาจารย์และนักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ
สารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วีรณี ความแสง. (2546). **การประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่อระบบบริการยืมระหว่าง
ห้องสมุดออนไลน์ ของห้องสมุดและศูนย์สารนิเทศคณะสัตวแพทยศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาดา เชิดชูธรรม. (2546). **ความสนใจการอ่านของนักศึกษาระดับปริญญาตรีใน
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารีญา อุทัยรุ่งเรือง. (2546). **การวิเคราะห์สิ่งพิมพ์ทางวิทยาศาสตร์ที่ผลิตโดยหน่วยงาน
ราชการของไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปี 2547

- กมลรัตน์ สุขมาก. (2547). **การรู้สารนิเทศของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1**.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกษรพร หมั่นเพียร. (2547). **การผลิตผลงานวิชาการของบรรณารักษ์ห้องสมุด
สถาบันอุดมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ขวัญตระกูล กลิ่นสุคนธ์. (2547). **การใช้ฐานข้อมูลตรรกษานิเวศวิทยาภาษาไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยย่นเรศวร**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เบญจวรรณ ระวังภัย. (2547). **ความต้องการเพิ่มพูนความรู้ของบรรณารักษ์ฝ่ายพัฒนาทรัพยากรสารนิเทศในห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พุทธรมนต์ พรนิมิตร. (2547). **ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อวิชาการใช้ห้องสมุดในมหาวิทยาลัยของรัฐ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพียงพิศ นิมมาณวัฒนา. (2547). **การวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารในบทความวิจัยของอาจารย์คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มยุรา จันทร์โรทัย. (2547). **การดำเนินงานห้องสมุดสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพในสถาบันอุดมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรพิน ชมภู. (2547). **การประเมินการสืบค้นรายการออนไลน์ที่ครอบคลุมคำค้นจากสารบัญหนังสือของนิสิตแพทย์ระดับปริคlinik คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตรา ประยูรวงษ์. (2547). **การใช้สารนิเทศของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิไลวรรณ รัตนพันธ์. (2547). **การสนับสนุนของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาวิชาชีพของบรรณารักษ์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมฤทัย ขจรรุ่งเรือง. (2547). **ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีต่อรายการออนไลน์ของมหาวิทยาลัยบูรพา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุจิตรา อัมรักเลิศ. (2547). **การดำเนินงานห้องสมุดดิจิทัลในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภัทราภรณ์ กุลภา. (2547). **การมีส่วนร่วมในการเลือกหนังสือเข้าห้องสมุดของอาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุณรัตน์ วงศ์ฉายา. (2547). **การใช้บริการยืม-คืนระหว่างห้องสมุดร่วมกันของสมาชิกห้องสมุดในข่ายงานห้องสมุด มหาวิทยาลัยสวนภูมิภาค**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉริยา คงสม. (2547). **ทัศนะของผู้บริหารห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐต่อโครงการพัฒนาเครือข่ายระบบห้องสมุดในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปี 2548**
- จีราภา พิมพ์ศรีกล้า. (2548). **การแสวงหาและการใช้สารนิเทศของอาจารย์โรงเรียนนายร้อยตำรวจ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณวัฒน์ เนียมแสง. (2548). **การวิเคราะห์สิ่งพิมพ์ทางด้านคนกรรมศาสตร์ที่ผลิตในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทรงวุฒิ เหมะอนันตะวงศ์. (2548). **ความสนใจในการอ่านของบรรณารักษ์ห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพสุธา ชันษา. (2548). **การแสวงหาและการใช้สารนิเทศทางอาชีพของนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ธนัช บุญจันทร์. (2548). **การวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์ สาขาวิชา
บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา
2533-2545**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรทิพย์ แจ็งสว่าง. (2548). **การดำเนินงานของศูนย์ข้อมูลชุมชนในห้องสมุดประชาชน.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์)**. กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยศส์วิน บุญช่วย. (2548). **การวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารในรายงานการวิจัยของนักวิชาการ
มหาวิทยาลัยทักษิณ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณประภา เขียมฤทธิ์. (2548). **การใช้บริการจากแหล่งภายนอกในห้องสมุดสถาบันราชภัฏ.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์)**. กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วราพรรณ อภิสุภะโชค. (2548). **การใช้วารสารวิชาการในรูปแบบสิ่งพิมพ์และอิเล็กทรอนิกส์
ของอาจารย์และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และ
สารนิเทศศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิศิษฐ์ ธีรวัฒน์เศรษฐ์. (2548). **การใช้สารนิเทศของบุคลากรฝ่ายข่าว สถานีวิทยุกระจายเสียง
ในกรุงเทพฯ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปี 2549

- เกษศิริรินทร์ คูโณปการตระกูล. (2549). **การดำเนินงานหนังสือค้างในห้องสมุดมหาวิทยาลัย.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์)**. กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนิษฐา จิตรหลัง. (2549). **ความต้องการบริการของผู้ใช้ห้องสมุดประชาชนกรุงเทพฯ.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์)**. กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉวีวรรณ ประวีรเทศาโน. (2549). **การวิเคราะห์หนังสือเพศศึกษาที่จัดพิมพ์ระหว่าง
พ.ศ. 2520 – 2547**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ฉันทมน ทองศิริ. (2549). **การดำเนินงานของห้องสมุดศิลปะในมหาวิทยาลัยของรัฐ.**
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐานิตา ธรรมสาคร. (2549). **การใช้ฐานข้อมูลเอกสารออนไลน์ ของข้าราชการกระทรวงการ
ต่างประเทศ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงแก้ว เงินพูนทรัพย์. (2549). **ความพึงพอใจของอาจารย์และนักศึกษาต่อฐานข้อมูล
ดรชชนิวารสารและหนังสือพิมพ์ของศูนย์สนเทศและหอสมุด
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพย์วารี วงษ์เจริญธรรม. (2549). **ทัศนคติของอาจารย์ที่มีต่อโครงการบรรณารักษ์ประสานงาน
ประจำคณะ สำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยรังสิต.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นริศรา เพชรพนารภรณ์. (2549). **การวิเคราะห์หนังสือนามุกรมของไทยที่จัดพิมพ์ระหว่าง
พ.ศ. 2543 – 2547.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บงกช จราวิวัฒน์. (2549). **การใช้สารนิเทศบนเว็บไซต์ของนิสิตปริญญาตรีจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญญะประภา ภูษา. (2549). **การวิเคราะห์เอกสารจดหมายเหตุของหอประวัติจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนชนก ณ พัทลุง. (2549). **การวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารในบทความวิจัยของนักวิจัย
สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภันตรี กั้นเดช. (2549). **การวิเคราะห์วรรณกรรมเยาวชนที่ได้รับรางวัล ตั้งแต่ พ.ศ. 2506 ถึง
พ.ศ. 2548.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อังคณา พงษ์พรต. (2549). **การกำหนดหัวเรื่องของบรรณารักษ์ห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ**.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อังคณา สุริยวรรณ. (2549). **ความต้องการหัวเรื่องภาษาไทยสาขาเภสัชศาสตร์ของผู้ใช้**
ห้องสมุดคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกอนงค์ ดวงจักร. (2549). **การแสวงหาและการใช้สารนิเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี**
มหาวิทยาลัยศิลปากร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปี 2550

ชัยวุฒิ ไชยชนะ. (2550). **การวิเคราะห์สิ่งพิมพ์ข้อมูลอาชีพที่ผลิตระหว่าง พ.ศ. 2530 – 2549**.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นันทนา เดชเกิด. (2550). **การใช้หอสมุดกลางของอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ**
สุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรปรีดิ์ ตั้งสีฟ้า. (2550). **การวิเคราะห์หนังสือสถิติภาษาไทยที่ผลิตระหว่าง พ.ศ. 2530 -2549**.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สรคม ดิสสะมาน. (2550). **ความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาสารนิเทศศึกษา**
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนันทา วงศ์จตุรภัทร. (2550). **พฤติกรรมการแสวงหาสารนิเทศของนักศึกษาระดับ**
บัณฑิตศึกษาศาสาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาในมหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรชาติ พุทธิมา. (2550). **การจัดบริการเครือข่ายไร้สายในห้องสมุดมหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปี 2551

ปิยะพร เจนจิต. (2551). การวิเคราะห์สิ่งพิมพ์ด้านสาธารณสุขที่ผลิตในประเทศไทย ระหว่าง พ.ศ. 2520 – 2549. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รสุ รุ่มจิต. (2551). ความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ต่อระบบการสืบค้น และบริการสมาชิกของระบบห้องสมุดอัตโนมัติวลัย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.

(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุจรรยา จินดาวงศ์. (2551). การวิเคราะห์การอ้างอิงบทความในวารสารวิจัยและวารสารวิชาการภาษาอังกฤษของอาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสาวภา หลิมวิจิตร. (2551). การจัดการความรู้ในห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ.

วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ปี 2542

จิราชาติ บุญสุข. (2542). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้สารสนเทศเพื่อการประกอบธุรกิจของสมาชิกหอการค้าจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

นาวา วงษ์พรหม. (2542). องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการใช้ห้องสมุดของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมุกดาหาร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.

(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

นันทนา วงศ์ชมภู. (2542). การประเมินหนังสือสาขาสถาปัตยกรรมในห้องสมุดคณะ

สถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

บุญยืน ศรีสุข. (2542). **การใช้ระบบยืม-คืนอัตโนมัติโปรแกรม Dynix ของห้องสมุดในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

พลพิทักษ์ พวงมาลา. (2542). **ความต้องการการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารของผู้บริหาร คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ปี 2543

กฤษณา อจแก้ว. (2543). **การใช้สารนิเทศของครูภาษาไทยที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเลย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

จุฑามาศ ฤทัยวัฒน์. (2543). **การเผยแพร่สารสนเทศเว็บไซต์เว็บของสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ฉันทจิต หาญเผชิญ. (2543). **การใช้ห้องสมุดของพนักงานธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ทัศนีย์ สุตาจันทร์. (2543). **การศึกษาเปรียบเทียบ Search Engines บนอินเทอร์เน็ต**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

เพ็ญสุภา นาทอง. (2543). **การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในประเทศไทยที่เผยแพร่ระหว่างปีพุทธศักราช 2537-2541**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ยุพเยาว์ บุญมาก. (2543). **การใช้สารนิเทศในการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 ของข้าราชการครูสายผู้สอน สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 11**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วิภาภรณ์ รัตนวีวงศ์. (2543). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้และไม่ใช้บริการห้องสมุดของพนักงานธนาคารกสิกรไทย สำนักงานใหญ่ราษฎร์บูรณะ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.

(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ศิริวรรณ แผงกระโทก. (2543). **ความต้องการสารนิเทศของผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอก: ศึกษาเฉพาะกรณีโรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุทธิลักษณ์ พัดเพ็ง. (2543). **ความคิดเห็นของบรรณารักษ์ห้องสมุดเฉพาะต่อผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศในด้านความรู้ความสามารถของบรรณารักษ์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุภาพวรรณ สรรพพิทยากุล. (2543). **การใช้สารนิเทศด้านการพยาบาลของพยาบาล โรงพยาบาลศรีนครินทร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

เหล่าทอง สุริยะะ. (2543). **การใช้สารนิเทศของอาจารย์คณะสัตวแพทยศาสตร์ในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อณพสิษฐ์ ไชยเชษฐ. (2543). **การรับสารสนเทศด้านการเมืองของประชาชนชุมชนหนองใหญ่ ในเขตเทศบาลนครขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ปี 2544

ชนิษฐา รักรัษมณี. (2544). **ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารโรงพยาบาลชัยภูมิ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

เฉลิมชัย พิศพงษ์. (2544). **การใช้คอมพิวเตอร์ในห้องสมุดโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- ชไมพร ชัยวินิตย์. (2544). **การประเมินผลหนังสือภาษาอังกฤษในสำนักวิทยบริการ สถาบันราชภัฏอุดรธานี**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
 ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชุติมา วัชรกุล. (2544). **การใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารของผู้บริหารโรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไปในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ดาวราย ดวงมณี. (2544). **การพัฒนาฐานข้อมูลบรรณานุกรมและสาระสังเขปวารสารไทยทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เดือนเพ็ญ วงษาทอง. (2544). **ความต้องการพัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของบรรณารักษ์ห้องสมุดประชาชน สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นวลละออง อรรถรังสรรค์. (2544). **การศึกษาการดำเนินงานของแหล่งสารนิเทศฝ่ายข่าวสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นิภาพรรณ ฤทธิรอด. (2544). **การจัดระบบสารสนเทศทางการพยาบาล โรงพยาบาลศรีนครินทร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ฤทัย นิ่มน้อย. (2544). **การศึกษาเว็บไซต์ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
 ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อมรรัตน์ ศรีปทุมานุรักษ์ . (2544). **การศึกษาเปรียบเทียบสภาพห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิกับเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2535**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อรรคพล สารพล. (2544). **การใช้สารสนเทศของประธานคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- อัญชลี อินตะนัย. (2544). **การศึกษาเปรียบเทียบห้องสมุดวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับมาตรฐานห้องสมุดสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา พ.ศ. 2536.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อาทร จันทร์พิลา. (2544). **การใช้สารสนเทศเพื่อการดำเนินงานการประชาสัมพันธ์ของนักประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ปี 2545

- ดวงใจ ตีระประเสริฐสิน. (2545). **การใช้สารสนเทศเพื่อการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทิพย์วรรณ อรุณศรี. (2545). **การใช้อินเทอร์เน็ตของอาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รวิพร ไพเราะห์. (2545). **การรับสารนิเทศด้านสุขภาพอนามัยของประชาชนในชุมชนแออัด.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รวารภรณ์ หลวงมณี. (2545). **การจัดการสารสนเทศภูมิปัญญาชาวบ้านของเครือข่ายปราชญ์ชาวบ้านภาคอีสาน.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วันชาติ ภูมิ. (2545). **การใช้และไม่ใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ปี 2546

- ชนิษฐา ชัชวาลย์. (2546). **สภาพการดำเนินงานของโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 ที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- จารุณี สุปิ่นเจริญ. (2546). **การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพของห้องสมุดสถาบันราชภัฏ**.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธีรศักดิ์ ชักนำ. (2546). **การใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดของนักศึกษา สาขาสัตว
แพทยศาสตร์ในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ
สารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นวรรตน์ จันณาไชย. (2546). **การศึกษาวารสารอิเล็กทรอนิกส์ที่จัดทำในประเทศไทย**.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พรพิมล กัมปนาอนุรักษ์. (2546). **การวิเคราะห์การอ้างอิงในบทความวารสารภาษาไทย
สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มนิสรา สีนปฐุ. (2546). **การศึกษาการใช้วารสารวิชาการภาษาต่างประเทศฉบับพิมพ์และ
วารสารอิเล็กทรอนิกส์ในศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
สุรนารี**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รัฐวิสาห์ วาณิชยพงศ์. (2546). **การใช้สารนิเทศด้านกฎหมายของข้าราชการตุลาการในสังกัด
สำนักงานอธิบดีผู้พิพากษามาตรา 4**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ
สารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศิริพร เรืองสินชัยวานิช. (2546). **การใช้ทรัพยากรสารสนเทศของอาจารย์และนักศึกษาใน
ห้องสมุด คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุดารัตน์ ภัทรดุรงค์พิทักษ์. (2546). **การวิเคราะห์การอ้างอิงในวิทยานิพนธ์และรายงาน
การศึกษาอิสระ สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อนัญญา ทิมเกตุ. (2546). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
 ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ปี 2547

จรียา ทรงอยู่. (2547). การวิเคราะห์การอ้างอิงบทความวิจัยของอาจารย์คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในวารสารวิชาการ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

พรพรรณ กลิ่นศรีสุข. (2547). การใช้ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

มนัญญา พาลมุล. (2547). การประเมินหนังสือสังคมศาสตร์ (หมวด H) ของสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
 ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วิมานพร รูปใหญ่. (2547). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุภาพ ผู้รุ่งเรือง. (2547). รูปแบบเครือข่ายห้องสมุดของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล: กรณีศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุภาวีย์ คำประโคน. (2547). การวิเคราะห์บันทึกรายการการสืบค้นจากการใช้ฐานข้อมูลทรัพยากรห้องสมุดผ่านโปรแกรม Websis ของห้องสมุดในมหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อัศริมา สุ่มมาตย์. (2547). การศึกษาเปรียบเทียบห้องสมุดเพื่อการศึกษาของกองทัพกับมาตรฐานห้องสมุดกองทัพบก พ.ศ. 2533. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ปี 2548

จิตรลดา กลางเคี่ยม. (2548). **การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในห้องสมุดโรงพยาบาลศูนย์ สังกัด
กระทรวงสาธารณสุข**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).

ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ธิดารัตน์ ธนกุลกิจ. (2548). **การดำเนินงานห้องสมุดโรงเรียนสาธิต ระดับมัธยมศึกษาใน
มหาวิทยาลัยของรัฐ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).

ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

นาถระพีพันธ์ เบ็ญจวงศ์. (2548). **การใช้ระบบห้องสมุดอัตโนมัติของวิทยาลัยเทคนิคใน
ประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

บุหพันธ์ ชัยตระกูล. (2548). **ความต้องการใช้สารสนเทศธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.

(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ภัทรพร จินตกานนท์. (2548). **การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในห้องสมุดโรงเรียนมัธยมศึกษาใน
เขตปริมณฑล**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ปี 2549

กฤติกา สุนทร. (2549). **การใช้สำนักวิทยบริการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย
อุบลราชธานี**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

กฤษณ์รักษ์ มณีภักดี. (2549). **การรวบรวมข้อมูลและจัดกลุ่มแหล่งเรียนรู้ที่สนับสนุน
กระบวนการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย**

เขต 1. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ชลลดา หงษ์งาม. (2549). **ผลของการใช้เครื่องมือสืบค้นสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ต่อ**

พฤติกรรมการแสวงหาสารสนเทศของอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- นภาพิพย์ นุโพนทอง. (2549). **การจัดการและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในห้องสมุดประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นวพร สายสิงห์. (2549). **การพัฒนาเว็บไซต์ห้องสมุดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานวิทยาเขตสุรินทร์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นิสากร กรวยสวัสดิ์. (2549). **การใช้ห้องสมุดวิทยาเขตหนองคายของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประภาพร มณฑาทิพย์. (2549). **การใช้หนังสือวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของศูนย์บรรณสารและสื่อศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุดาวดี ศรีสุดตา. (2549). **การรู้สารสนเทศของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปี 2550**
- ววรรษพร อารยะพันธ์. (2550). **การวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์ธุรกิจในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุชาลักษณ์ ธรรมดวงศรี. (2550). **การใช้ทรัพยากรสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปี 2551**
- ธิดารัตน์ เจริญเขต. (2551). **รูปแบบห้องสมุดมีชีวิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- รัตน์ อิน้อย. (2551). การประเมินคุณภาพการบริการของสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยี
สารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยใช้ LibQUAL+TM. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
 (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิรัชญา หงส์กาญจนกุล. (2551). **การใช้วารสารอิเล็กทรอนิกส์ของอาจารย์**
มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การจัดการสารสนเทศ). ขอนแก่น:
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศิวดี อ้วนไทร. (2551). **การใช้ WebOPAC ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี**
มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การจัดการสารสนเทศ). ขอนแก่น:
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมาภรณ์ แม่นมาตย์. (2551). **การพัฒนารูปแบบการไหลของสารสนเทศของผู้สูงอายุของ**
หน่วยงานในระดับจังหวัด. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การจัดการสารสนเทศ). ขอนแก่น:
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ปี 2546

- วรลักษณ์ สุธีวรรณนา. (2545). **การพัฒนาฐานข้อมูลบรรณานุกรมระบบเกษตรของ**
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
 เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปี 2542

- จุฑารัตน์ ช่างทอง. (2542). **ผลกระทบของการใช้ซีดี-รอมในงานบริการตอบคำถามและช่วย**
การค้นคว้าในห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์
 และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธัญญา สุธรรมชัย. (2542). **การดำเนินงานจัดหมวดหมู่และทำรายการของห้องสมุดในสังกัด**
มหาวิทยาลัยของรัฐ ระหว่าง พ.ศ. 2542-พ.ศ. 2546. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
 (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นวลักษณ์ กลางบุรัมย์. (2542). **ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือวิชาการภาษาไทยหมวด บรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์ ที่มีอยู่ในหอสมุดปรีดี พนมยงค์ กับ รายวิชาในหลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และ สารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภาณุวัตร เสถียรวัฒน์ชัย. (2542). **การให้บริการของบรรณารักษ์บริการตอบคำถามและช่วย การค้นคว้า : กรณีศึกษาห้องสมุดกลางมหาวิทยาลัยของรัฐสังกัด ทบวงมหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปี 2543

ประอรนุช โป่งมณีกุล. (2543). **การใช้อินเทอร์เน็ตกับงานพัฒนาทรัพยากรสารนิเทศใน ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ สารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พุทธิพร โกศิยะกุล. (2543). **การศึกษาความต้องการและการแสวงหาสารนิเทศของนักเรียน นายร้อยตำรวจ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศิริพร ศรีนวล. (2543). **การศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อระบบการประมวลผล ภาพเอกสารของหอสมุดรัฐสภา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ สารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุ้มยวดี เมฆสุต. (2543). **ความต้องการและการใช้สารนิเทศในหอสมุดและศูนย์สารนิเทศ ธนาคารแห่งประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปี 2546

กฤษณา เบ็ญญกุล. (2546). **พฤติกรรมการใช้ฐานข้อมูลออนไลน์ในการสืบค้นสารนิเทศ ทางการเกษตรของนิสิต ระดับบัณฑิตศึกษา กลุ่มวิชาการเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ สารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

บรรพต พิจิตรกำเนิด. (2546). **การพัฒนาเว็บไซต์ของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐใน ประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- วนิดา วารีเศวตสุวรรณ. (2546). **การใช้วารสารภาษาต่างประเทศในหอสมุดปรีดี พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิรดา อุษัยสาร. (2546). **การกำหนดหัวเรื่องหนังสือนวนิยายไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปี 2548

- ธีรดา เนียมอยู่. (2548). **การประเมินคุณภาพการบริการของห้องสมุดงานวิจัย ศูนย์ข้อมูลสารสนเทศการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นัลดาวดี ชาญอนงค์สุข. (2548). **การศึกษาปัญหาการใช้ฐานข้อมูลออนไลน์ของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปี 2551

- กนก สุขมณี. (2551). **การศึกษาผู้ใช้ห้องสมุดประชาชนกรุงเทพฯในเขตคลองสาน**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อภิรดี เกล็ดมณี. (2551). **การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารห้องสมุดของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยฯ ปีที่ 23-ปีที่ 50**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

มหาวิทยาลัยบูรพา

ปี 2543

- จรัญญา ศุภวิจิตพัฒนา. (2543). **การสืบค้นรายการทรัพยากรสารนิเทศจากระบบ OPAC ของนิสิต ในสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปี 2544

- ชนิษฐา พละการ. (2544). **ความต้องการสารสนเทศและปัญหาของผู้ใช้บริการในสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยบูรพา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ดุษา ไซติกวิบูลย์. (2544). **การใช้และปัญหาของระบบห้องสมุดอัตโนมัติแบบบูรณาการของบรรณารักษ์ในห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.

(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

นิสาชล กาญจนพิชิต. (2544). **การวิเคราะห์เนื้อหาวิทยาสตรียอดนิยม พ.ศ. 2542.**

วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปี 2545

วาทีตา เอื้อเจริญ. (2545). **การศึกษาความต้องการและปัญหาการรับบริการสารสนเทศของนักศึกษา ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดฉะเชิงเทรา.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.

(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

เอกลักษณ์ สว่างดวงพัตรรา. (2545). **การศึกษาการกระจายของรายวิชาในหลักสูตร**

บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์/สารสนเทศศาสตร์ และสาขาวิชาที่

เกี่ยวข้องในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).

ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปี 2546

เกษสุดา พร้อมสีทอง. (2546). **การให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศของห้องสมุด**

สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ

สารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ณัฐินี นิมนวลศรี. (2546). **ประสิทธิภาพการสืบค้นฐานข้อมูลซีดีรอมของผู้ใช้ในสำนักหอสมุด**

มหาวิทยาลัยบูรพา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).

ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ดวงชีวัน ต้นตระกูล. (2546). **การวิเคราะห์เว็บไซต์ (WEBSITES) ของโรงเรียนในประเทศไทย.**

วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยบูรพา.

นวพร ชลวา. (2546). **การวิเคราะห์เว็บไซต์ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย.**

วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยบูรพา.

นารากร สมบัติสวัสดิ์. (2546). **พฤติกรรมการอ่าน ความต้องการเนื้อหา รูปแบบ และการ**

นำไปใช้ประโยชน์จากนิตยสารแนวสุขภาพของพนักงานการสื่อสารแห่ง

ประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

- นิตยา ปานเพชร. (2546). **การจัดซื้อทรัพยากรสารสนเทศบนระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของบรรณารักษ์ ห้องสมุดมหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นिरชา ภูสามารถ. (2546). **การศึกษาแนวทางในการจัดทำบรรณนิวารสารภาษาไทยร่วมกันของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิลบล โรจน์สัตตรัตน์. (2546). **การใช้อินเทอร์เน็ตในงานบริการสารสนเทศของห้องสมุดสถาบันราชภัฏ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปิยนุช ประใจครบุรี. (2546). **การศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อระบบ Web OPAC ของโปรแกรมห้องสมุดอัตโนมัติ VTLS ศูนย์บรรณสารสนเทศ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัชรีย์ ปั่นนิยม. (2546). **แหล่งทรัพยากรสารสนเทศของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี: การพัฒนาเว็บเพจบนอินเทอร์เน็ต**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัชรีย์พร คุณสนอง. (2546). **การใช้วารสารอิเล็กทรอนิกส์ของคณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมร วงษ์สันต์. (2546). **หนังสือภาพการ์ตูนประกอบการเรียนการสอนการใช้ห้องสมุด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุจีรา การเจริญดี. (2546). **การบริหารงานห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในสถานะมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ: ทรรศนะของผู้บริหารห้องสมุด**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- หัสกิจ วินิจชัย. (2546). **การเข้าถึงสารสนเทศผ่านอินเทอร์เน็ตของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

อุฬาริน เฉยศิริ. (2546). **การศึกษาการพัฒนาห้องสมุดดิจิทัลของห้องสมุดมหาวิทยาลัยในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

อังสนา ธเนศานนท์. (2546). **สภาพห้องสมุดโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกลุ่มภาคกลาง: การพัฒนาเว็บเพจบนอินเทอร์เน็ต**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปี 2547

จริยา ธรรมธัญ. (2547). **การใช้อินเทอร์เน็ตของอาจารย์และนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสระแก้ว**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ณัฐพร รัตนขำทอง. (2547). **การศึกษาการใช้และความพึงพอใจระบบฐานข้อมูลควบคุมและติดตามหนี้**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

พิมพา ภูยะดาว. (2547). **การแสวงหาสารสนเทศบนอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนนวมินทราชินูทิศสวนกุหลาบวิทยาลัยสมุทรปราการ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ภควัต ศรีสำราญ. (2547). **บทบาทของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในการอนุรักษ์และให้บริการสารสนเทศเกี่ยวกับภูมิปัญญาไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ภัทรพร ศิริวัฒน์. (2547). **การเผยแพร่สารสนเทศของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยบนอินเทอร์เน็ต**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

วชิราภรณ์ สังข์ทอง. (2547). **การพัฒนาฐานข้อมูลนิยามคำศัพท์วิชาการสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศราวดี จันทโสฬส. (2547). การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสืบค้นสารสนเทศของอาจารย์และนิสิต
มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสารสนเทศ จันทบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.

(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศิริวรรณ ไชยศรีหา. (2547). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในกิจกรรมการเรียนการสอน
รายวิชาในหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ของสถาบันราชภัฏ.

วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยบูรพา.

อรรชร บัวงาม. (2547). การให้บริการสารสนเทศของสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม
บางปู จ.สมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).

ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปี 2548

ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒน์. (2548). การศึกษาการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการประสานงานของ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา เขต 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).

ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปี 2549

กมลวรรณ วรรณวิฑู. (2549). การวิเคราะห์และเปรียบเทียบหนังสือสำหรับวัยรุ่นที่ได้รับรางวัล
ระหว่างปี พ.ศ.2543-2548 กับหนังสือที่วัยรุ่นเลือกอ่านในปัจจุบัน. วิทยานิพนธ์

ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยบูรพา.

กาญจนา หิรัญเกษตร. (2549). การดำเนินงานห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ

สารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

เกษร จันท. (2549). การจัดหาและการใช้หนังสือของสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพาใน
ปีงบประมาณ 2544-2545. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ

สารสนเทศศาสตร์). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ชัยยศ ปานเพชร. (2549). **สภาพและปัญหาหนังสือค้ำรองการวิเคราะห์หมวดหมู่และทำ
รายการของห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ
สารสนเทศศาสตร์). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิศมัย หลงเจริญ. (2549). **สภาพการดำเนินงานห้องสมุดประชาชนอำเภอในเขตภาค
ตะวันออก**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ลักคณา น้อยสว่าง. (2549). **การพัฒนาระบบฐานข้อมูลคำศัพท์เฉพาะสาขาบริหารธุรกิจ
สำหรับห้องสมุดดิจิทัลของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วงเดือน เจริญ. (2549). **การบริการยืมระหว่างห้องสมุดของผู้ใช้บริการ สำนักหอสมุด
มหาวิทยาลัยบูรพา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์).
ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปี 2550**
- ชรียา จันทรอินทร์. (2550). **การศึกษาความพร้อมในการนำระบบการจัดการความรู้มาใช้ใน
มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นพวรรณ ยุติธรรม. (2550). **ความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรห้องสมุดมหาวิทยาลัยเอกชน
ในเขตกรุงเทพฯ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นัสถุมล มาเจริญ. (2550). **การประชาสัมพันธ์ห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทย**.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). ชลบุรี :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรรณนิภา พุ่มสุวรรณ. (2550). **การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารสาขาวัฒนธรรม พ.ศ. 2545-2549**.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุพิศ บายคายคม. (2550). การรู้สารสนเทศของนิสิตระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.

(บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปี 2551

จิตติววรรณ สิทธิวิรัชธรรม. (2550). ความต้องการและการใช้ทรัพยากรสารสนเทศของอาจารย์

กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. วิทยานิพนธ์

ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยบูรพา.

พรธนิภา วงษ์วิจิตรโชติ. (2550). การวิเคราะห์เนื้อหาเว็บไซต์พุทธศาสนาในประเทศไทย.

วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยบูรพา.

รัตนภรณ์ กาศโอสถ. (2550). การพัฒนาระบบฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ฉบับเต็มสำหรับ

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ มหาวิทยาลัยรังสิต. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์

และสารสนเทศศาสตร์). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

อโนชา อรุณสวัสดิ์. (2550). รูปแบบการให้บริการวิทยุทัศน์บนเว็บไซต์ของห้องสมุด

มหาวิทยาลัยในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.

(บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ปี 2542

กันทพร กากแก้ว. (2542). ความพึงพอใจของสมาชิกที่มีต่อห้องสมุดประชาชนอำเภอ สังกัด

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์

และสารสนเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

คณาภรณ์ ศรีทอง. (2542). ความพึงพอใจในการใช้บริการระบบจ่าย-รับด้วยรหัสแท่งใน

หอสมุดวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.

(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- คมสันต์ จริยะนวิวิท. (2542). **สภาพและปัญหาการดำเนินงานห้องสมุดโรงพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชุติมา สิมลา. (2542). **ผลกระทบของการใช้คอมพิวเตอร์ต่องานและบุคลากรที่ปฏิบัติงานในห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐนันท์ สีดาแก้ว. (2542). **ปัญหาการดำเนินงานวัสดุไม่ตีพิมพ์ในห้องสมุดโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 10**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทิวากร ไชยสะกิจ. (2542). **ระดับการปฏิบัติงานของครูบรรณารักษ์โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธนวัฒน์ คงเมือง. (2542). **การเจ็บป่วยจากการปฏิบัติงานตามทัศนะของบุคลากรห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธนาชัย ไหลงาม. (2542). **สภาพ ปัญหาและแนวทางพัฒนาการดำเนินงานสารสนเทศของสถานีตำรวจภูธร ในสังกัดตำรวจภูธรภาค 4**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นพรัตน์ สมมุติรัมย์. (2542). **ปัญหาการวางแผนการดำเนินงานห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษาของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิรมาน พงศ์พัฒนะพฤทธิ. (2542). **ภาพลักษณ์ของบรรณารักษ์ตามทัศนะของผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- เพ็ญฟ้า จิววงษ์. (2542). **การใช้เวลาในการปฏิบัติงานของบรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มนธิรา ทานาลาด. (2542). **การจัดระบบสารสนเทศในสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดเขตการศึกษา 9.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รัชนี สำราญอินทร์. (2542). **ความต้องการสารสนเทศเพื่อพัฒนาการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิรัตน์ ระหว่างบ้าน. (2542). **สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 11.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วุฒิพงษ์ บุญโสง. (2542). **การรู้สารสนเทศของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศศิธร หวังค้ำกลาง. (2542). **ปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่อการเขียนงานทางวิชาการของอาจารย์ สถาบันราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศุภรชตรา แสนวา. (2542). **การรู้คอมพิวเตอร์ของบรรณารักษ์ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สาวิตรี พิทยาธรพิทักษ์. (2542). **ปัญหาการดำเนินงานห้องสมุดของครูบรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดอุบลราชธานี.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ปี 2543

- จินตนา รักษาพล. (2543). **สภาพและปัญหาการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของ
สำนักวิทยบริการ สถาบันราชภัฏ ตามทัศนะของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน.**
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). มหาสารคาม:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฐปณี สิ้นรุพงษ์. (2543). **รูปแบบการนำเสนอข้อมูลข่าวสารบนเว็บไซต์ของห้องสมุด
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ
สารสนเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐพงษ์ ทองหล่อ. (2543). **การจัดระบบสารสนเทศขององค์การบริหารส่วนตำบล
จังหวัดบุรีรัมย์.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์).
มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ดรุณี ทูมมากรณ์. (2543). **การรับและการถ่ายทอดสารสนเทศเพื่อการพัฒนาชุมชนชนบท:
ศึกษากรณี บ้านกลางใหญ่ ตำบลกลางใหญ่ อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี.**
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). มหาสารคาม:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปิยะวรรณ ประทุมรัตน์. (2543). **สภาพปัญหาและความต้องการในการดำเนินงานห้องสมุด
สถาบันเทคโนโลยี ราชมงคลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พระวิเชียร มั่นແหล່. (2543). **สภาพและปัญหาการดำเนินงานห้องสมุดมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วราภรณ์ ฆารไสว. (2543). **ผลของการบำบัดด้วยหนังสือต่อความวิตกกังวลของ
ผู้ติดเชื้อเอชไอวี.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์).
มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อภิญา สีน้อยขาว. (2543). **สภาพ ปัญหา และความต้องการใช้สารสนเทศการเกษตรของ
เกษตรกร อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ปี 2544

- จันลี พวงสุเกต. (2544). **สภาพและปัญหาการดำเนินงานห้องสมุดในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สายสุดา ปั้นตระกูล. (2544). **ความต้องการสารสนเทศเพื่อพัฒนาศักยภาพการทำงานของบุคลากรของ บริษัทยู ไนเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไฮเวย์ จำกัด**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สิริรัตน์ ภาโนมัย. (2544). **ความผูกพันต่อองค์การของบรรณารักษ์ห้องสมุดประชาชน**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ปี 2545

- จอมใจ ทองจุ่น. (2545). **การวิเคราะห์การอ้างอิงในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณรงคิวิทย์ สะโสดา. (2545). **การประเมินการเลือกใช้สารสนเทศจากเว็ลด์ไวด์เว็บของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยของรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นภาพรรณ จัตูรโพธิ์. (2545). **การใช้ Search Engine ในการสืบค้นสารสนเทศของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รุ่งนภา สาเสน. (2545). **สภาพและปัญหาการดำเนินงานบริการยืมระหว่างห้องสมุดของห้องสมุด ในมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริประภา ศรีสุริยจันทร์. (2545). **ลักษณะและพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตและอาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อุบล โคตา. (2545). **แนวโน้มการดำเนินงานห้องสมุดประชาชนอำเภอในทศวรรษหน้าศึกษาโดยใช้เทคนิคเดลฟาย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ปี 2546

งามพล เผ่าศิริ. (2546). **สภาพและปัญหาการใช้บริการเว็บไซต์ของห้องสมุดและลักษณะของเว็บไซต์ห้องสมุดที่ต้องการของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

นาริรัตน์ กิติอาษา. (2546). **การพัฒนาระบบการจัดเก็บและค้นคืนสารสนเทศของ ศูนย์สารสนเทศเดลินิวส์โดยใช้โปรแกรมไมโครซอฟต์แอคเซส และโปรแกรมไมโครซอฟต์วิซวลเบสิก**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ปี 2547

เบญญา พิษุมทอง. (2547). **การดำเนินงานห้องสมุดของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ: ศึกษาเฉพาะกรณีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ปี 2549

ปราโมทย์ เหลาลาภะ. (2549). **การพัฒนาชุดฝึกอบรมเรื่องการสืบค้นสารสนเทศบนเว็ลต์ไวด์เว็บ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วรรณภรณ์ อนุอัน. (2549). **กลยุทธ์และปัจจัยบ่งชี้การพัฒนาสู่องค์กรการเรียนรู้ของห้องสมุดมหาวิทยาลัยในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

หนูไกร บุตตะวงษ์. (2549). **มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และลักษณะการรู้สารสนเทศ: เทคนิคเดลฟาย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ปี 2550

จิรศักดิ์ ประทุมรัตน์. (2550). **รูปแบบแหล่งการเรียนรู้ตามความต้องการของเกษตรกรใน
จังหวัดมหาสารคาม**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปี 2542

จันทรา เทพอวยพร. (2542). **การจัดเก็บและการเข้าถึงสารสนเทศงานวิจัยด้าน
เวชศาสตร์เขตร้อนของมหาวิทยาลัยมหิดลผ่านระบบเครือข่ายสารสนเทศ**.

วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

จิรพรรณ บุญหนุน. (2542). **ความต้องการและการใช้สารนิเทศเพื่อการปฏิบัติงาน ของนักข่าว
สายเศรษฐกิจ และสายการเมือง**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ
สารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ปรียาพร ฤกษ์พินัย. (2542). **การพัฒนาและประเมินประสิทธิภาพฐานข้อมูลบรรณานุกรมหนังสือ:
กรณีศึกษาหนังสือตำราแพทย์ภาษาอังกฤษ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์
และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ปัทมาภรณ์ ธรรมทัต. (2542). **กระบวนการให้สารนิเทศเพื่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของ
บุคลากรต่างชาติ ในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ
สารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

พรวิไล จรรย์สุภรินทร์. (2542). **การใช้คอมพิวเตอร์ในห้องสมุดโรงเรียนสังกัดกรุงเทพฯ**.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วาสนา เปล่งสมบัติ. (2542). **ความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนตาบอดใน
ประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วิภาภรณ์ บำรุงจิตต์. (2542). **ทักษะทางสารนิเทศและการใช้ทรัพยากรสารนิเทศ ของนักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ
สารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ศรีสุดา โตเรืองศรี. (2542). **การใช้แหล่งสารนิเทศของผู้บริโภคก่อนการพิจารณาเลือกซื้อที่อยู่อาศัย ของการเคหะแห่งชาติในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมภัสสร พุกษานุมาส. (2542). **การจัดการเอกสารรายงานการประชุมในห้องสมุด มหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สายฝน บุญชา. (2542). **การวิเคราะห์วารสารสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ ระหว่างปี พ.ศ.2538-2540.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สายพิน คชวัฒน์. (2542). **การวิเคราะห์บันทึกผลการสืบค้นของผู้ใช้บัตรรายการในระบบคอมพิวเตอร์ ของสำนักบรรณสารการพัฒนา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุจิตพร สิ้นศิริ. (2542). **การประเมินคุณภาพฐานข้อมูลบรรณานุกรมวารสารภาษาไทยทางการแพทย์ หอสมุดคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุฉัตร ไข้ไหวพริบ. (2542). **การใช้เครือข่ายสารสนเทศภายในองค์กรของพนักงานกลุ่มบริษัทแทค.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุธัญญา กลิ่นบุหงา. (2542). **การใช้และความต้องการใช้สารนิเทศด้านการตลาดและการผลิตของผู้ประกอบการส่งออกอาหารสด และอาหารแปรรูปในประเทศไทย.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุภาพ ไทสุวรรณ. (2542). **บริการยืมระหว่างห้องสมุดของสถาบันอุดมศึกษาผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- สุอารยะ ฐปาอ่าง. (2542). การแสวงหาสารนิเทศและการใช้สารนิเทศทางวิทยาศาสตร์ ของ
อาจารย์วิทยาศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 12 สังกัด
กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ
สารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เสาวนิตย์ ยโสธร. (2542). การเข้าถึงสารนิเทศด้านวัฒนธรรมไทย จากหนังสือที่หน่วยงานของ
กรมศิลปากรผลิต ระหว่าง พ.ศ. 2489-2539. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์
และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- แสงเดือน ผ่องพุ่ม. (2542). การใช้ทรัพยากรสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการศึกษา ของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเอกชน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- แสงอรุณ อนุเคราะห์. (2542). การใช้สารสนเทศทางวิชาการของคณะกรรมการสามัญประจำ
สภาผู้แทนราษฎร เปรียบเทียบกับแผนพัฒนาระบบข้อมูล สำนักงานเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
 กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปี 2543**
- จันทิรา เทียนพาลี. (2543). **ความต้องการใช้สารนิเทศ และพฤติกรรมการแสวงหาสารนิเทศ**
ของอาจารย์ผู้สอน ในภาควิชาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ.
 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ:
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ฐิติมา หิรัญเวชขยางกูร. (2543). **คุณสมบัติของบรรณารักษะระบบในห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา**
ของรัฐ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ:
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- दनัยศักดิ์ โกวิทวิบูล. (2543). **ความต้องการและลักษณะการใช้สารนิเทศของนักศึกษาใน**
สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์
และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ทรงวุฒิ ตรังวัฒนา. (2543). **การใช้วารสารอิเล็กทรอนิกส์ของคณาจารย์สาขาวิชาวิทยาศาสตร์**
และเทคโนโลยีในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์
และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ธัญญรัตน์ ธิชัย. (2543). **ความต้องการและการใช้สารสนเทศของอาจารย์คณะพยาบาลศาสตร์
ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ
สารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นพดล เชิญตระกูล. (2543). **การใช้ระบบห้องสมุดอัตโนมัติแบบบูรณาการในห้องสมุด
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ: กรณีศึกษาระบบอินโนแพค**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เนาวรัตน์ ปัญญางาม. (2543). **การตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ที่มีต่อการสืบค้น
สารสนเทศแบบออนไลน์ ของหอสมุดแห่งชาติ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุญญาพร มารุ่งเรือง. (2543). **การสื่อสารในห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เบญจภรณ์ สมุดอินแก้ว. (2543). **ความพึงพอใจและความคาดหวังของผู้ใช้ในการใช้บริการ
หอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ
สารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประภัสสร โคตรสมบัติ. (2543). **การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเพื่อการพัฒนาต้นแบบ
ระบบสารสนเทศคณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประสพ สุระพินิจ. (2543). **สภาพการใช้และปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ของบุคลากร
ผู้ปฏิบัติงานห้องสมุดหนังสือพิมพ์ ในเขตกรุงเทพฯ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปราโมช พุทธทอง. (2543). **การใช้ฐานข้อมูลภายในระบบโลตัสเน็ต: กรณีศึกษา บริษัท
ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ
สารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ภริตา เฉยศิริ. (2543). **การใช้บริการสืบค้นสารสนเทศระบบโอแพค (OPAC) ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มนีรัตน์ พรกุลวัฒน์. (2543). **การใช้บริการ ปัญหา และความต้องการของผู้ใช้ห้องสมุดองค์การสหประชาชาติในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิริเวช รัตนสุวรรณ. (2543). **การบริการสารนิเทศของห้องสมุดและศูนย์สารนิเทศด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศุจิมน สุภโสภาส. (2543). **การใช้และการเข้าถึงทรัพยากรสารสนเทศของผู้ใช้ห้องสมุดตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สรिता ชาตกุล. (2543). **การรับสารนิเทศด้านการเกษตรของชาวเขา ดอยอ่างขาง จังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุภา วิหคไพบูลย์. (2543). **การจัดการกฤตภาคในห้องสมุดมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อัฉรวิภา วิมุขตะกุล. (2543). **การใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวมในการบริหารงานห้องสมุดสถาบันการเงิน**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุระมณี ธรรมสระ. (2543). **การใช้สารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต: กรณีศึกษาบริษัทปิโตรเคมีแห่งชาติ จำกัด(มหาชน)**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เอี่ยมพร ศรีเดือนดาว. (2543). **การใช้วารสารด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร่วมกัน ระหว่างห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ปี 2544

จตุพร พิจิตรศิริ. (2544). **ความต้องการและปัญหาในการใช้บริการศูนย์ข้อมูลหนังสือพิมพ์.**

วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

จันทร์เพ็ญ สิงหนุต. (2544). **พฤติกรรมการใช้สารสนเทศของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา**

มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ชวภัทร มากสกุล. (2544). **ความพึงพอใจและความต้องการสารสนเทศในข่าวรามคำแหง ของ**

นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ

สารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ชัญญา วรณนโรทร. (2544). **สภาพการใช้และปัญหาการใช้ระบบห้องสมุดอัตโนมัติของ**

บรรณารักษ์ ในห้องสมุดสถาบันราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ

สารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ณัฐพล บุศราคำ. (2544). **งานยืม-คืนของระบบห้องสมุดอัตโนมัติ ในห้องสมุด**

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ: กรณีศึกษาระบบอินโนแพค. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.

(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ฐานฉัตร สุขศรี. (2544). **การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศ**

ศาสตร์ระดับมหาบัณฑิต: ทฤษฎีและภาคปฏิบัติ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.

(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ดารารัตน์ ก่ำเสริฐ. (2544). **บริการห้องสมุดสำหรับนักศึกษาหูหนวกและหูตึง: กรณีศึกษา**

วิทยาลัยราชสุดา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ทรงศิริ หงส์บิน. (2544). **รูปแบบการพัฒนาห้องสมุดดิจิทัลที่เหมาะสมของสถาบันเทคโนโลยี**

พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ

สารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นงลักษณ์ เนื้ออ่อน. (2544). **การใช้สารสนเทศเพื่อประกอบการสอนของครูในโรงเรียนสังกัด**

กรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- นฤมล อินคัม. (2544). **การใช้ระบบห้องสมุดอัตโนมัติแบบบูรณาการวิถีแอลเอสในห้องสมุดมหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นันทิยา จรุงแสง. (2544). **การใช้ทรัพยากรสารสนเทศห้องสมุดเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ ของคณาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตบางเขน**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประภาพร จงสมจิตต์. (2544). **บทบาทที่เปลี่ยนแปลงไปของบรรณารักษ์วิเคราะห์เลขหมู่และทำบัตรรายการ ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปราณีย์ อนุศาสนนันท์. (2544). **ความต้องการสารนิเทศเพื่อพัฒนาผู้ปฏิบัติงานขององค์กร ในการให้ความช่วยเหลือเด็กที่ถูกละเมิดสิทธิ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พรทิพย์ พุจิตร. (2544). **เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่องานบริการห้องสมุดสำหรับนักศึกษาตาบอดและสายตาลีอนกลางของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พัชรินทร์ เพิ่มฉลาด. (2544). **การสืบค้นสารสนเทศแบบออนไลน์ผ่านระบบ VTLS VIRTUAL Web GATEWAY ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสกลนคร**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เพ็ญแข ปริยัติ. (2544). **การใช้สารสนเทศบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทยของอาจารย์ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพฯ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มงคล แก้วจันทร์. (2544). **การออกแบบระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการเรียนการสอนกรณีศึกษา: นิสิตวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- วงแก้ว จินดามณี. (2544). **การแสวงหาสารสนเทศทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วริศรา แสงไพโรจน์. (2544). **การให้การศึกษาแก่ผู้ใช้ห้องสมุดในภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมของกองสนเทศวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กรมวิทยาศาสตร์บริการ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วัสสมาลย์ ดินทุกานนท์. (2544). **การรับรู้และการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิริวรรณ ศิริภิรมย์. (2544). **การวิเคราะห์หนังสือพิมพ์ธุรกิจภาษาไทยระหว่างปี พ.ศ. 2541 -2542**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุณีพร อมตพร. (2544). **ความต้องการใช้สารสนเทศของนักเรียนนายเรือในห้องสมุดโรงเรียนนายเรือ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อนันต์ จันทระประสาท. (2544). **การใช้การประกันคุณภาพในงานบริการของห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ ในเขตกรุงเทพฯ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปี 2545**
- เกษรา บุญपाल. (2545). **การใช้ฐานข้อมูล IEEE ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- โชติรส แก้วบุญเรือง. (2545). **การใช้สารสนเทศของนักธรณีวิทยาและนักธรณีฟิสิกส์ในด้านการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม: กรณีศึกษาบริษัทยูโนแคลไทยแลนด์ จำกัด**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ณัฐวดี มะลิทอง. (2545). **การผลิตและพัฒนาบรรณารักษะระบบ สำหรับห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พรพิศ อุปถัมภ์. (2545). **การใช้บริการสารสนเทศบนเวปไซด์เว็บบุคศูนย์สนเทศและหอสมุดของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พิมลอร ตันหัน. (2545). **หัวเรื่องภาษาไทยทางด้านโรคเอดส์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ละมุล อนุสิทธิ์. (2545). **การดำเนินงานห้องสมุดสถาปัตยกรรมศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิชัย ผลวิรัชชัย. (2545). **การศึกษาความครอบคลุมสารสนเทศของฐานข้อมูลโปรแกรมค้นหาในเว็บ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิริอร พงษ์สมบุญ. (2545). **การใช้ E-Learning เพื่อการพัฒนาบุคลากรของผู้บริหาร เขตโทรศัพท์ภูมิภาค บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมชาย ทับยาง. (2545). **การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารภาษาไทยทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศระหว่างปี พ.ศ. 2540-2543**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สายสัมพันธ์ บุตรศรี. (2545). **การบริหารจัดการความรู้: กรณีศึกษา บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สิทธิรัฐ แสงแจ่ม. (2545). **ทัศนคติของอาจารย์ต่อการอ้างอิงสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์บนเวปไซด์ เวิร์ด เวก ในการทำวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- สุพัตรา คชาทอง. (2545). **การใช้อินเทอร์เน็ตของผู้สูงอายุ: กรณีศึกษาสมาชิกกลุ่ม OPY Club.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุวดี สุขอนันต์. (2545). **การใช้โปรแกรมงานจัดซื้อจัดหาของระบบห้องสมุดอัตโนมัติอินโนแพค ในห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพฯและปริมณฑล.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อัญชลี สากระแสระ. (2545). **ความต้องการและการใช้สารสนเทศสิ่งแวดล้อมของอาจารย์ผู้สอน วิชา เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยของรัฐ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อาภรณ์ ไพโรพฤกษ์. (2545). **การจัดการห้องสมุดสำหรับนักเรียนพิการทางกายหรือการ เคลื่อนไหวของโรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุดมพร กีไพโรจน์. (2545). **การวิเคราะห์วารสารทางการแพทย์ไทย ระหว่างปี 2542-2543.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปี 2546**
- กฤติยา ไวยมัย. (2546). **การใช้เว็บไซต์สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของ นักศึกษา ระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จารุวรรณ ลักษณะเกียรติ. (2546). **การใช้สารสนเทศของนักวิจัยสาขาประมงในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ทิวีมา ฐิติภูมิเดชา. (2546). **การใช้ระบบงานวารสาร โปรแกรม Alice for Windows ของ ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ฤทัย รัฐปฐมวงศ์. (2546). **การใช้และความต้องการใช้สารสนเทศที่นำเสนอบนเครือข่าย อินเทอร์เน็ตของพนักงานในกลุ่มบริษัทจัสมิน อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล จำกัด (มหาชน).** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุภาณี อวยพร. (2546). **การนำเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมาใช้ในหอสมุดแห่งชาติ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุภาพร เขียวสกุล. (2546). **การใช้สารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพฯ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- โสภี อุณรุท. (2546). **การใช้สารสนเทศของพยาบาลในโรงพยาบาลของรัฐ เขตกรุงเทพฯ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปี 2547**
- กติมาศ ดิลกมธุรส. (2547). **การใช้บริการสารสนเทศบนอินเทอร์เน็ตของบรรณารักษ์ในห้องสมุด โรงเรียนนานาชาติในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กนกวรรณ ปัญญาชาติ. (2547). **การวิเคราะห์วารสารทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ที่ผลิตโดยสถาบันอุดมศึกษาระหว่างปี พ.ศ. 2541-2545.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จิรพรรณ น้อยจัน. (2547). **การแสวงหาสารสนเทศบนอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการท่องเที่ยวในสถาบันอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพฯ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นฤมล เทพนวล. (2547). **การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- สุพัตรา ศิริวัฒน์. (2547). **การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2546.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- หทัยชนก วัฒนา. (2547). **ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของไทยในทศวรรษหน้า.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อัมรินทร์ บุปผา. (2547). **การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารทางด้านรัฐศาสตร์ ที่ตีพิมพ์ระหว่างปี 2536-2545.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เอกชัย สมบูรณ์. (2547). **การให้บริการสารสนเทศแก่นักท่องเที่ยว ของเจ้าหน้าที่ศูนย์ส่งเสริมการท่องเที่ยว กรุงเทพฯ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปี 2548**
- กนกกร กมลเพชร. (2548). **การใช้ทรัพยากรสารสนเทศของผู้ให้คำแนะนำการลงทุนในหลักทรัพย์.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กัญจนพร บุญมั่น. (2548). **ความต้องการใช้ e-Learning ของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จันทรา จำปางาม. (2548). **การวิเคราะห์เนื้อหาและการออกแบบโฮมเพจห้องสมุดกฎหมาย ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จันทิมา จันท์สุวรรณ. (2548). **ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้บริหารต่อการปฏิบัติงานของครูบรรณารักษ์ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จุฑาทิพย์ จันท์ลุน. (2548). **การใช้สารสนเทศของตุลาการศาลปกครองและพนักงานคดีปกครองในห้องสมุดกฎหมายมหาชน.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ชฎาจันทร์ ไชคณินันดรชัย. (2548). **การใช้สารสนเทศเพื่อการทำโครงการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).** กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- โชติกา ประพุทธิกุล. (2548). **การดำเนินงานห้องสมุดวิศวกรรมศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).** กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุญยวดี คงเที่ยง. (2548). **การศึกษาประสบการณ์และทัศนคติของบรรณารักษ์บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้าที่มีต่อบริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้าแบบดิจิทัลในห้องสมุดมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).** กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พรทิพย์ สว่างเนตร. (2548). **การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารสาขาวิชาพืชศาสตร์ ปี พ.ศ. 2543-2547. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).** กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มัธวี ชูบรรจง. (2548). **การดำเนินงานของห้องสมุดในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).** กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมร กรวิรัตน์. (2548). **การให้บริการสถาบันวิทยบริการของนิสิตชาวต่างชาติในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).** กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมรัก เปล่งเจริญศิริชัย. (2548). **ผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีต่อบรรณารักษ์ งานพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ ห้องสมุดมหาวิทยาลัยราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).** กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สินีนารถ เอื้อจิตอนันตกุล. (2548). **การใช้สารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของวิศวกรและช่างเทคนิค: กรณีศึกษา กลุ่มบริษัทยูคอม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).** กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุพัตรา เลิศยงผาติ. (2548). **หัวข้อเรื่องภาษาไทยสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุภาพรพรณ ไทซัน. (2548). **การพัฒนาฐานข้อมูลวารสารสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สำหรับให้บริการผ่านเว็ลด์ไวด์เว็บ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อนุภรณ์ จันทร์ชัยภูมิ. (2548). **การใช้บริการสารสนเทศในสำนักหอสมุดของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกริก**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อรวรรณ อัสฐานุวัฒน์. (2548). **การใช้สารสนเทศบนเว็บไซต์ด้านวิศวกรรมไฟฟ้า ของวิศวกรการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ปี 2549

กาญจนา จันทร์สุขพุ่ม. (2549). **แนวโน้มหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยราชภัฏในทศวรรษหน้า**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

จรินทร์พรย์ ด่านวิวัฒน์. (2549). **ความต้องการใช้ e-learning ในการพัฒนาบุคลากรของพนักงานบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

จรัญญา กวางแก้ว. (2549). **การวิเคราะห์ข่าวและบทความทางการเมืองในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ปี พ.ศ. 2546**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

จิตต์ตรา ชูชาติ. (2549). **ความต้องการใช้สารสนเทศเพื่อการปฏิรูปการเรียนการสอนแบบ Child-centered ของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ดารณี แซ่ตั้ง. (2549). **การใช้ฐานข้อมูลออนไลน์สาขามนุษยศาสตร์ของนิสิตบัณฑิตศึกษาสาขามนุษยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ทวี มานะอำรง. (2549). **หัวเรื่องภาษาไทยทางด้านคนพิการ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พรนภา ตั้งนิติพงศ์. (2549). **การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วนิดา รอดภัย. (2549). **ความต้องการพัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ของบรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพฯ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วรพีชิต ชนม์ปรีชา. (2549). **การใช้สารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของพนักงาน บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุคนธ์ทิพย์ คำจันทร์. (2549). **ความต้องการใช้สารสนเทศและพฤติกรรมการแสวงหาสารสนเทศ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปี 2550**
- ไข่มุก เหล่าสุนทร. (2550). **ความต้องการในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชฎาภา เทควานิช. (2550). **การประเมินสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษชุด Say Hello 1-6 โดยผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดสถานศึกษาของรัฐ ในเขตกรุงเทพฯ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชาติรส ชีวานนท์. (2550). **การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารภาษาไทยทางด้านสุขภาพตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544-2548**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ชัยภพ เสรีผล. (2550). **การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของโรงเรียนนานาชาติเซนต์สตีเฟ่นส์**.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธนพร อินฟูม. (2550). **การวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแปลไทยของเครือเนชั่นกรุ๊ป
ระหว่างปี พ.ศ. 2541-2549**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ
สารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธีรานุช ตวีรัตน์. (2550). **การประเมินคุณภาพบริการของห้องสมุดเอ.ยู.เอ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธัญรัศม์ ทรัพย์อินทร์. (2550). **การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารภาษาไทยทางด้านกฎหมาย ปี พ.ศ.
2547-2549**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นุชรี บุญศรีงาม. (2550). **การรับรู้สารสนเทศจากสื่อหลายรูปแบบของผู้ใช้บริการสำนักวิทย
บริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พัฒนาพร เทียมเมือง. (2550). **การวิเคราะห์วารสารธุรกิจภาษาไทยระหว่างปี พ.ศ. 2543-
2547**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เพียงใจ ชูช่วยสุวรรณ . (2550). **การวิเคราะห์วารสารภาษาไทยทางด้านโภชนาการปี พ.ศ.
2542-2547**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ไพบุลย์ ปะวะเสนะ. (2550). **การใช้เว็บไซต์ห้องสมุดกรมบัญชีกลางของบุคลากร
กรมบัญชีกลาง**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รสสุคนธ์ โกกุล. (2550). **ความรู้และการใช้กฎหมายลิขสิทธิ์ในงานด้านวรรณกรรมสำหรับ
บรรณารักษ์ ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐในเขตกรุงเทพฯ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- รุ่งนภา เสือโรจน์. (2550). **การใช้ระบบห้องสมุดอัตโนมัติอีหลิบ (ELIB) ในห้องสมุดเฉพาะ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วาสนา สุสตัน. (2550). **บทบาทของบรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียนในทศวรรษที่ 21: กรณีศึกษา โรงเรียนนานาชาติในเขตกรุงเทพฯ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วัชรภรณ์ จันทร์ศรี. (2550). **การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารภาษาไทยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ระหว่างปี พ.ศ. 2544-2549.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิริกุลณกุล ยงยิ่งศักดิ์ถาวร. (2550). **การวิเคราะห์ข่าวและบทความทางการอุดมศึกษาในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ปี พ.ศ. 2549.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมปอง กอวชิรพันธ์. (2550). **หัวเรื่องภาษาไทยสาขาทันตแพทยศาสตร์.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมหมาย เทียงในญาติ. (2550). **หัวเรื่องภาษาไทยทางการท่องเที่ยว.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุทาร์ตน์ คำโสภา. (2550). **หัวเรื่องภาษาไทยด้านการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อรรชร โอทองคำ. (2550). **หัวเรื่องภาษาไทยสาขาการบัญชี.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปี 2551**
- กุลวรีย์ ดิษพรหิรัณยะกุล. (2551). **การจัดการฐานข้อมูลออนไลน์ในห้องสมุดมหาวิทยาลัย เอกชน.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- เกษร โพธิ์สุวรรณ. (2551). **การจัดการความรู้ของห้องสมุดวิทยาลัย ในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธารา จันทร์อนุ. (2551). **การวิเคราะห์หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นภาษาไทยในช่วงปี พ.ศ.2544-2550**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นพลักษณ์ ทองศาสตร์. (2551). **การดำเนินงานห้องสมุดประชาชนในสังกัดกรุงเทพฯ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิพา ผลสงเคราะห์. (2551). **การบริการชุมชนของห้องสมุดประชาชนในจังหวัดนครปฐม**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เบญญาภรณ์ ชูติกาญจน์. (2551). **การดำเนินงานจัดหาวัสดุและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปาริชาติ แสงระชัญ. (2551). **การรับรู้สารสนเทศเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประชาชนในตำบลศรีฐาน อำเภอภูกระดึง จังหวัดเลย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มาลี อิศรานนท์. (2551). **การใช้วารสารอิเล็กทรอนิกส์ในสำนักหอสมุดกลางของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ยุวดี ชุนลิ้ม. (2551). **การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารทางประชากรศาสตร์ พ.ศ. 2542-2548**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วราภรณ์ ชุมณี. (2551). **พฤติกรรมการแสวงหาสารสนเทศของผู้ต้องขัง กรณีศึกษาทัณฑสถานหญิงกลาง**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- วริศรา โปรตปราน. (2551). **การวิเคราะห์เนื้อหาวรรณกรรมแปลสำหรับเด็กที่จัดพิมพ์โดยบริษัท นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น จำกัด ระหว่างปี พ.ศ. 2546-2549.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิริงาม แผลงชีพ. (2551). **การลงรายการบรรณานุกรมหนังสือภาษาไทยขององค์กรตามหลักเกณฑ์การลงรายการแบบ AACR2 ที่ใช้ในห้องสมุดมหาวิทยาลัย.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมนึก มนต์ชัยเกียรติ. (2551). **ผลกระทบของอาคารและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีต่อผู้ปฏิบัติงานในห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุภาพร เรืองปิยะเสรี. (2551). **ประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อินทิรา ยั่งยืน. (2551). **การใช้ศูนย์ข้อมูลหนังสือพิมพ์ไทยรัฐของผู้ปฏิบัติงานหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เอี่ยมพร ยศจนา. (2551). **การวิเคราะห์ข่าวและบทความทางด้านรัฐศาสตร์ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ปี พ.ศ. 2550.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปี 2542

- ภัทรพร เดชะคุปต์. (2542). **การใช้สารนิเทศและปัญหาการใช้แหล่งสารนิเทศของนักวิชาการป่าไม้.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

รุ่งนภา ตริเสนหิจิต. (2542). **การพัฒนาโปรแกรมการจัดการฐานข้อมูลเพื่อจัดทำฐานข้อมูลทางด้านโบราณวัตถุสถานของไทย.** ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วันทณีย์ ณ พัทลุง. (2542). **แหล่งสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าความต้องการการบริการและปัญหาอุปสรรคในการใช้บริการสารนิเทศจากห้องสมุดศูนย์วิทยพัฒนาบริการของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.** ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปี 2543

กิตติพร เพชรพราว. (2543). **คุณลักษณะและทักษะพื้นฐานทางวิชาชีพบรรณารักษศาสตร์สำหรับบรรณารักษ์ในอนาคต.** ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พรวิฑู ใควุคชาภรณ์. (2543). **การประเมินคุณภาพบริการสารสนเทศ: ความแตกต่างระหว่างความคาดหวังกับความเป็นจริงของการได้รับบริการสารสนเทศ.** ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วนิดา จิตประไพ. (2543). **การศึกษาคำความคิดเห็นของมารดาต่อสารนิเทศเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็ก.** ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุกัญญา แป้นสุขเย็น. (2543). **พฤติกรรมการใช้ห้องสมุดของนิสิตปริญญาตรีคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.** ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุวรรณา บรรณจิตตร. (2543). **เปรียบเทียบผลสำเร็จในการสืบค้นรายการบรรณานุกรมจากระบบโอแพก (OPAC) ของนักศึกษาที่ได้ศึกษาจากคู่มือการสืบค้นที่จัดทำขึ้นกับนักศึกษาที่ได้รับการฝึกอบรมการสืบค้นด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ในศูนย์บรรณสารสนเทศมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.** ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปี 2544

- ฉมฉรรณ เกียรติก่อศิริ. (2544). **การใช้บริการสืบค้นสารนิเทศด้วยคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิรมล ชุ่ม. (2544). **ความเครียดจากการใช้บริการในสำนักหอสมุดกลาง ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพ็ญรุ่ง แป้งใส. (2544). **การสืบค้นรายการบรรณานุกรมจากโอแพก (OPAC) ในสำนักหอสมุดกลางของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพโรจน์ แก้วเขียว. (2544). **การจัดกิจกรรมตามบทบาท 4 ด้านโดยห้องสมุดประชาชน "เฉลิมราชกุมารี"**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วาสนา นพคุณ. (2544). **การใช้แหล่งสารสนเทศและความต้องการสารสนเทศทางธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพฯ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุภาณี ตั้งคำ. (2544). **การศึกษาการดำเนินงานซีดีรอมในห้องสมุดโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุภาสินี วิเชียร. (2544). **ความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุบลรัตน์ ยี่รงค์. (2544). **ความคิดเห็นของผู้ใช้ที่มีต่อค่าบริการการยืมระหว่างห้องสมุดของห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพฯและเขตปริมณฑล**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปี 2545

จิตชิน จิตติสุขพงษ์. (2545). **การสร้างฐานข้อมูลปริญญาานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และ
สารสนเทศศาสตร์** ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ต.
ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

รำพึง กลิ่นชื่น. (2545). **การใช้แหล่งสารสนเทศและความต้องการสารสนเทศของคณะ
กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนนทบุรี**. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุภี รอดพลอย. (2545). **การสร้างแบบจำลองประเมินคุณภาพห้องสมุดโรงเรียนระดับ
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ**. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปี 2546

กิตติยา ชุมทอง. (2546). **พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับ
ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์
และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ดาลัด กำลังเลิศ. (2546). **การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างการใช้ห้องสมุดสำหรับนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขต
เทคนิคกรุงเทพฯ**. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ทิพย์วัลย์ อ่อนใจงาม. (2546). **การใช้สารสนเทศเพื่อการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช**. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปิยนันท์ วงศ์คำ. (2546). **การใช้แหล่งสารสนเทศของเกษตรกรในชุมชนที่มีการเกษตรแบบ
ยั่งยืนเพื่อการพึ่งพาตนเองในชุมชนท้องถิ่นบุรีรัมย์**. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- เปรมฤดี ปธานราชภูริ. (2546). **การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมต่อการประกอบอาชีพของ นักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์กับ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยของรัฐในเขต กรุงเทพฯ. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- เปรมฤดี หาญปราบ. (2546). **การศึกษาความถูกต้องของการลงรายการหนังสือภาษาไทยตาม รูปแบบมาร์ก. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- รื่นฤดี ไชยวิจิตกุล. (2546). **ความสามารถในการกำหนดคำค้นเพื่อการค้นหาสารสนเทศของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- วาทีนี้ เขมมาโรทัย. (2546). **การใช้บริการหอสมุดกองทัพอากาศของนายทหารนักเรียนและ นายทหารนักศึกษาสถาบันต่าง ๆ ของกองทัพอากาศ. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- สนทยา สาลี. (2546). **การศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาสถาบันราชภัฏที่มีต่อ สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐาน ที่เกี่ยวกับการสืบค้นสารนิเทศหมวดวิชา การศึกษาทั่วไป. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- สุชาวดี ผลามผล. (2546). **การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบสื่อประสมเรื่องการ สืบค้นข้อมูลจากเว็บแพคเกจของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- อัศนีย์ ณ น่าน. (2546). **การศึกษาเวลาและค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการจัดทำรายการ สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- ปี 2547**
- จินตปาฎี พิบูลย์. (2547). **การใช้สารสนเทศของผู้นำกลุ่มผลิตภัณฑ์ในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ สารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**

- ฉิมพลี วิมลธรรม. (2547). **การสร้างตัวแบบประเมินเว็บไซต์ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา โดยวิธีการเชิงระบบ**. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เฉลิมศักดิ์ เกษไทรยกุล. (2547). **ภาระงานของบรรณารักษ์ระบบในห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ**. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธนิศา สุขขารมย์. (2547). **การใช้สารสนเทศในการกำหนดหัวข้อและจัดทำเค้าโครงปรินญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นันทิยา วิไลรัตน์. (2547). **การใช้สารสนเทศเพื่อการสร้างสรรคผลงานศิลปะของนักศึกษา คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กับนิสิตภาควิชาทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปภาดา เจียวก๊ก. (2547). **การรู้สารสนเทศของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรรณราย หลูไพบูลย์. (2547). **การใช้บริการกฤตภาคอิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาในศูนย์สารสนเทศและหอสมุด มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต**. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชกร พิพิชกุล. (2547). **การใช้บริการและความต้องการบริการสารสนเทศห้องสมุดของอาจารย์และนักศึกษาสถาบันการบินพลเรือน**. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภัทรียา ไชยณรงค์. (2547). **การใช้อินเทอร์เน็ตและเจตคติต่ออินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วรรณเพ็ญ สิตไทย. (2547). **การใช้บริการศูนย์บริการการศึกษาเฉพาะกิจมมสธ.ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชในห้องสมุดประชาชนอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดที่รับผิดชอบของศูนย์วิทยุพัฒนา มสธ.สุโขทัย.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สมฤดี หัตถภาพงษ์. (2547). **การรู้สารสนเทศของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อังคณา ดอนหัวล่อ. (2547). **การใช้แหล่งสารสนเทศทางวิทยาศาสตร์ของครูแกนนำ ครูต้นแบบ และครูเครือข่ายวิชาวิทยาศาสตร์ในเขตกรุงเทพฯ และเขตการศึกษา 6.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อังคณา แวซอเหาะ. (2547). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ห้องสมุดของนักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทเวศร์.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อัจฉรา ด้านพิทักษ์. (2547). **การวิเคราะห์เนื้อหาวิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2512-2545.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อัญชลี ตุ่มทอง. (2547). **การศึกษาผู้ใช้บริการห้องสมุดประชาชนเคลื่อนที่กรุงเทพฯ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อัมพร ขาวบาง. (2547). **การใช้วารสารอิเล็กทรอนิกส์ของอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์สุขภาพและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยมหิดล.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปี 2548

กัลยา ลูกรักษ์. (2548). **การศึกษาการดำเนินงานเพื่อพัฒนาห้องสมุดวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ให้เป็นห้องสมุดเทคโนโลยี.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กัลยาณี สิงห์ดวง. (2548). **การสร้างเว็บไซต์เกี่ยวกับพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว.**

ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จิตติมา ธนะศักดิ์ศิริ. (2548). **การเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กภาษาไทย ที่พิมพ์
ระหว่างปี 2543-2545.** ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จิราภรณ์ กันภัย. (2548). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เรื่องการเขียนรายงานระหว่าง
การเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการเรียนแบบปกติของนักเรียน
มัธยมศึกษาปีที่ 4.** ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บรรเลง สระมูล. (2548). **การใช้ห้องสมุดของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ศูนย์กลาง
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.** ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

รังสิยา เต่าณรงค์. (2548). **การใช้สารสนเทศของผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพอิสระที่จบจาก
โรงเรียนฝึกอาชีพ กรุงเทพฯ.** ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

รัชนี กิตติรังสี. (2548). **วัฒนธรรมองค์การของห้องสมุดมหาวิทยาลัย: ศึกษาเฉพาะกรณีสำนัก
หอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง.** ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ
สารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปี 2549

เกวลี จันท์โต๊ะมา. (2549). **การประเมินคุณภาพบริการของห้องสมุดโดยใช้ LibQUAL+TM:**

กรณีศึกษาห้องสมุดกลางสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภัทราวรรณ เล็กเริงสินธุ์. (2549). **การดำเนินงานเกี่ยวกับข้อร้องเรียนข้อเสนอนแนะและคำ
ชมเชยของผู้ใช้ในห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา.** ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม.

(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

รัตนภรณ์ แดงนา. (2549). **การใช้และความต้องการบริการสารสนเทศจากสำนักบรรณสารสนเทศเพื่อผลิตผลงานวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.** ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วารีย์ ยอดครุฑ. (2549). **การพัฒนาระบบฐานข้อมูลวัฒนธรรมท้องถิ่นสำหรับสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด: กรณีศึกษาจังหวัดสมุทรสงคราม.** ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ศศิ คุ่มสุข. (2549). **ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาในงานบริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้าในห้องสมุดมหาวิทยาลัย.** ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุดารัตน์ มุสิกชาติ. (2549). **การพัฒนาเว็บการเรียนการสอนเรื่องการค้นหาสารสนเทศ.** ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อรนัสส์ ปินมะฮมุด. (2549). **การรับสารสนเทศเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดของเยาวชนมุสลิมในชุมชนบ้านคร้ว.** ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปี 2550

ณมรัตน์ ปิงตระกุล. (2550). **พฤติกรรมการแสวงหาสารสนเทศเพื่อการศึกษาของนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียน: กรณีศึกษาศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตบางแค.** ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นภัสมน สดโคกกรวด. (2550). **การดำเนินงานของสถาบันบริการสารสนเทศเชิงพาณิชย์ในประเทศไทย.** ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บุษกร เลิศวีระศิริกุล. (2550). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้ห้องสมุดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.** ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วัลย์รัตน์ ชายทำว. (2550). **สภาพแวดล้อมทางสารสนเทศและการแสวงหาสารสนเทศของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขสถานีนามัยที่ได้รับรางวัลและไม่ได้รับรางวัล จังหวัดชัยภูมิ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สิรินาฏ วงศ์สว่างศิริ. (2550). **การใช้และความต้องการบริการสารสนเทศของครูการศึกษาพิเศษในศูนย์การศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปี 2551

ภรณ์รัตน์ ถาวรประเสริฐ. (2551). **ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบรรณารักษ์ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพฯ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภักดิญญา สว่างวงศ์. (2551). **การพัฒนาเกณฑ์การประเมินคุณภาพบริการของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ปี 2542

รวีวรรณ ขำพล. (2542). **การประเมินการใช้รายการสืบค้นแบบออนไลน์ของระบบอินโนแพค.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ปี 2543

วรรณสิทธิ์ รุ่งมี. (2543). **ความต้องการเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทฐานข้อมูลของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ปี 2544

จุฑารัตน์ กิมาคม. (2444). การรับบริการให้การศึกษาผู้ใช้ห้องสมุดมหาวิทยาลัย: กรณี
นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ศรีหทัย ไหม่มงคล. (2444). การประสานสารนิเทศร่วมกับองค์กรท้องถิ่นเพื่อพัฒนาคุณภาพ
ชีวิตของประชาชนในชนบท: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลและสถานี
อนามัย ตำบลบานา อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

สุดา หมดอะดัม. (2444). การพัฒนาฐานข้อมูลวารสารเนื้อหาเต็ม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

อุไร ไพรชูยัน. (2444). รูปแบบบริการนำส่งเอกสารอิเล็กทรอนิกส์สำหรับห้องสมุด
มหาวิทยาลัยในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ
สารนิเทศศาสตร์). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ปี 2545

จิตติมา จันทร์ศรีบุตร. (2545). ปัญหาการให้บริการยืม-คืนของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาใน
ภาคใต้ของไทยที่ใช้ระบบห้องสมุดอัตโนมัติสำเร็จรูป. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

จวีรัตน์ เสนาะกรรณ. (2545). การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอนของนักศึกษาและ
อาจารย์สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ
สารนิเทศศาสตร์). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ยุพา อ่อนรักษ์. (2545). ความต้องการและการใช้สารนิเทศของผู้ใช้บริการห้องสมุดประชาชน
"เฉลิมราชกุมารี" จังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ
สารนิเทศศาสตร์). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

อติลักษณ์ ศุภผล. (2545). ความต้องการและการใช้บริการอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย เขตกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์
และสารนิเทศศาสตร์). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ปี 2546

พรพนทิพย์ ปานงาม. (2546). **ความสำเร็จและความล้มเหลวในการสืบค้นรายการแบบ
เชื่อมตรง (OPAC) ของระบบหอไรซ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยทักษิณ.** วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

วัชรวิ พรหมพิจิตร. (2546). **ความสำเร็จและความล้มเหลวในการสืบค้นบทความวารสาร
ภาษาอังกฤษ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). สงขลา:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ปี 2547

กอบกุล สุวลักษณ์. (2547). **ความต้องการและการใช้สารสนเทศของนักศึกษาในสำนักหอสมุด
มหาวิทยาลัยทักษิณ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

นิติพร สุนทรนนท์. (2547). **ปัจจัยที่มีผลต่อการค้นคืนสารนิเทศโดยใช้รายการสืบค้นแบบ
ออนไลน์.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). สงขลา:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ภาวณา พุ่มไสว. (2547). **พฤติกรรมการแสวงหาสารนิเทศเพื่อประกอบการศึกษาของนักศึกษา
คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.** วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

วิรงค์รอง ศรีสวัสดิ์. (2547). **ระบบช่วยเหลือของรายการสืบค้นแบบออนไลน์.** วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

สุธาณี สีนวนแก้ว. (2547). **รูปแบบการให้บริการสารนิเทศเพื่อการพัฒนาชุมชนชนบทอำเภอ
สะเดา: กรณีศึกษาตำบลสำนักแก้ว.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ
สารนิเทศศาสตร์). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ปี 2548

ดวงพร อรัญญพงษ์ไพศาล. (2548). **การใช้สารสนเทศจาก WWW เพื่อการศึกษาของนักศึกษา
ปริญญาโท มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

วรรณกร อัครวงคชชัย. (2548). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อจุดประสงค์ทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ศุภวรรณ รัตนมูณี. (2548). **การพัฒนาระบบสารสนเทศดิจิทัล: จุดหมายเหตุ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ปี 2550

กันตินันท์ ขาวมะลิ. (2550). **การใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

นุรีดา จะปะกียา. (2550). **การใช้สารสนเทศเพื่อการทำสารนิพนธ์ของนักศึกษา วิทยาลัยอิสลามยะลา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ประทุมรัตน์ รัตน์น้อย. (2550). **การใช้วารสารอิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาและอาจารย์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ปิยะกานต์ หนูประกอบ. (2550). **ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อสื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ หอสมุดจอห์น เอฟ.เคนเนดี**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

มุจลินทร์ ผลกล้า. (2550). **การรู้สารสนเทศของนักเรียนระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

วินัย มะหะหมัด. (2550). **การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี: กรณีศึกษา ไอที โชน หอสมุดจอห์น เอฟ.เคนเนดี**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ปี 2551

กุลสตรี ปริญา. (2551). **ความคาดหวังของอาจารย์ผู้สอนและผู้บริหารโรงเรียนต่อห้องสมุดโรงเรียนโสตศึกษา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์).
สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ปี 2546

ภาคศุก ธีรานุวรรณ. (2546). **การพัฒนาระบบสารสนเทศผลิตภัณฑ์เพื่อบริการด้านการขายกรณีศึกษาบริษัทแคเรียร์ (ประเทศไทย) จำกัด**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

สายลม วุฒิสมนุวรรณ. (2546). **กระบวนการแสวงหาสารสนเทศของนักศึกษาบัณฑิตศึกษาสาขาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

อัทธภา เหมะจันทร์. (2546). **ความต้องการสารสนเทศเกี่ยวกับยาของผู้ป่วยโรคเบาหวานที่มาใช้บริการแผนกผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลพระนั่งเกล้าจังหวัดนนทบุรี**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ปี 2547

ฐิติรัช เมศร์อาทร. (2547). **การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการตลาด: กรณีศึกษาธุรกิจสินเชื่อบนชำระประเภทสินค้าเครื่องใช้ไฟฟ้า**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ณิชา จริยเศรษฐ์การ. (2547). **การพัฒนาระบบสารสนเทศบนเว็บของหอภาพยนตร์แห่งชาติ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ปิยวิทย์ เขียมพริ้ง. (2547). **การพัฒนาระบบการเรียนรู้แบบออนไลน์วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิตตามหลักสูตรสภาสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2543: กรณีศึกษาสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

พรพรรณ ไสภาพล. (2547). **การพัฒนาระบบสารสนเทศบนเว็บเพื่อสนับสนุนการบริหารงานแผนกวิชา: กรณีศึกษาแผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 6 วิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- พลศิริ อธิติศิริเวทย์. (2547). **การใช้บริการภายนอกในงานห้องสมุด กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ไพลิน จิตเจริญสมุทร. (2547). **การใช้สารสนเทศของอาจารย์และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ยุทธนา ชมนาวัง. (2547). **การประเมินระบบสารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต: กรณีศึกษา ธนาคารออมสินสำนักงานใหญ่**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รัตนา หมั่นเดช. (2547). **การใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารงานของผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชนเขตภาคเหนือ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วรรณิศาสตร์ มีสายญาติ. (2547). **การพัฒนากระบวนการข้อมูลดัชนีชี้วัดเพื่อการประเมินผลการดำเนินงานของ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วารุณี ใจทั้ง. (2547). **การใช้บริการสำนักวิทยบริการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี และ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิลาสินี เทพวงศ์. (2547). **การใช้แหล่งการเรียนรู้ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมพงษ์ แจ่มยวง. (2547). **การพัฒนากระบวนการข้อมูลพัสดุ: กรณีศึกษาสำหรับการบริหาร สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สรพล แก้วแดง. (2547). **การพัฒนากระบวนการข้อมูล จีเอ็มพี ด้านวัตถุดิบอันตรายในมารับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- สะอาด เข็มสีดา. (2547). **การใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารของผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุกัญญา มีคำ. (2547). **การพัฒนาต้นแบบระบบฐานข้อมูลทะเบียนตำรับยาแผนโบราณของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุมนา สิงหาทอง. (2547). **การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่องานแนะแนวด้านการศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อำไพวรรณ ทับเป็นไทย. (2547). **การใช้สารสนเทศเพื่อศึกษาค้นคว้าของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อุทุมพร มยาเศรษฐ. (2547). **ความต้องการใช้ผลงานวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปี 2548**
- กฤติยา พलगวัน. (2548). **การวิเคราะห์คุณสมบัติด้านสารสนเทศจากประกาศรับสมัครงานในหนังสือพิมพ์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นิศารัตน์ พรหมโชติ. (2548). **การพัฒนาระบบฐานข้อมูลการฝึกอบรมของ สถาบันพัฒนาบุคลากรโรงพยาบาลและสาธารณสุข**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พรเพ็ญ ไชยมงคล. (2548). **การประเมินการใช้ระบบสารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของพนักงานระดับบริหาร: กรณีศึกษาธนาคารอาคารสงเคราะห์ สำนักงานใหญ่**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พิกุล แซ่อู่. (2548). **การพัฒนาระบบฐานข้อมูลผลิตภัณฑ์ "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์" กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ของจังหวัดปัตตานี**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- มนูญ เฉลิมวัฒน์. (2548). **การพัฒนาระบบสั่งซื้อหนังสือทางออนไลน์: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ลดาวัลย์ คันธจันทร์. (2548). **การพัฒนาต้นแบบฐานข้อมูลรายการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ของสำนักเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุธีรา วงศ์พุฒิ. (2548). **การพัฒนาทางวิชาชีพของบรรณารักษ์สถาบันการศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อาภรณ์ อ่อนนวล. (2548). **การใช้สารสนเทศของอาจารย์สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 2**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อารีลักษณ์ เปรมัชเชียร. (2548). **การใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา นครสวรรค์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปี 2549**
- จงกล พิษิตชนปัญญา. (2549). **พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตนนทบุรีและปริมณฑล**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เจริญ นิลสุ. (2549). **การรับรู้สารสนเทศโรคไข้เลือดออกของประชาชนในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชมภูษ สุนทรนนท์. (2549). **การบริหารลูกค้าสัมพันธ์ของห้องสมุดมารวย ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ฐิติมา กลิ่นทอง. (2549). **ความร่วมมือระหว่างอาจารย์กับบรรณารักษ์ในการบริการห้องสมุด มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- นพพร ไชยทองศรี. (2549). **การใช้สารสนเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้าและการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นวลพรรณ มั่งคั่ง. (2549). **การประเมินการใช้ระบบสารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต: กรณีศึกษาบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน).** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประกิจ ธนาเลิศสมบูรณ์. (2549). **การพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการข่าวของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พรทิพย์ ยี่มีวิล. (2549). **การใช้บริการสำนักหอสมุดแห่งชาติ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ยุพา วัฒนศักดิ์ากุล. (2549). **การใช้สารสนเทศของเลขานุการ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ลาวัณย์ ดุลยชาติ. (2549). **การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานบุคคล: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สงกรานต์ กาลหลง. (2549). **การพัฒนาระบบสารสนเทศคลินิกสุขภาพ: กรณีของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปี 2550**
- กชกร จินตณสถิตย์. (2550). **การพัฒนาคุณธรรมด้านการเสียสละที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็ก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลบุรีรัมย์.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ดวงเดือน บุญคล้าย. (2550). **การพัฒนาระบบสารสนเทศการบริหารงานบุคคล : กรณีศึกษา บริษัทโมเดิร์นฟาร์ม อินทิเกรชั่น เซอร์วิส จำกัด.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- บุษกร สัตย์ชัย. (2550). **การพัฒนาระบบสารสนเทศบนเว็บเพื่อสนับสนุนการบริหารงานฝึกอบรม : กรณีศึกษาศูนย์ฝึกอบรมวิศวกรรมเกษตร.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- มนัสนันท์ บุลาปลงวงศ์. (2550). **การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานบุคลากร : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม วิทยาเขตจันทบุรี**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รุ่งอรุณ สิงคลีประภา. (2550). **การใช้วารสารอิเล็กทรอนิกส์ของอาจารย์และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วัฒนา ไพศาลเจริญพงศ์. (2550). **การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการวางแผนฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์: กรณีศูนย์ปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ ศศ. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิงษา มโหธร. (2550). **การพัฒนาระบบสารสนเทศบนเว็บเพื่อการบริหารงานวิจัย: กรณีศึกษาสำนักงานประสานการวิจัยและพัฒนาการทางทหาร กองทัพบก**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วุฒิพงษ์ ฆารวิพัฒน์. (2550). **การเผยแพร่สารสนเทศด้านสุขภาพ โดยผู้ให้บริการสุขภาพของสถานีอนามัยจังหวัดกาฬสินธุ์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมพงษ์ สายสินธุ์. (2550). **การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการห้องและอุปกรณ์ฝึกอบรมคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สาธิตา มั่นดี. (2550). **การพัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อการฝึกอบรม: กรณีศึกษาบริษัทปิ๊บประเทศไทย จำกัด**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อาภาพร วินิจกุลชัย. (2550). **การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการติดตามโครงการ: กรณีศึกษามูลนิธิเอเชียประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปี 2551**
- ชนิษฐา ภมรพิพิธ. (2551). **การใช้อินเทอร์เน็ตในงานคัดเลือกและจัดหาทรัพยากรสารสนเทศของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตนนทบุรีและปริมณฑล**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- จิรพา กุศลชาติวิจิตร. (2551). **การพัฒนาแนวปฏิบัติที่ดีในการผลิตข้อมูลสถิติของสำนักงานสถิติจังหวัด**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จตุรหมาย อารมณีสวระ. (2551). **การใช้สารสนเทศของครูผู้ทำหน้าที่นิเทศในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เจนต์ คันทะ. (2551). **การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นพดล สหสุนทรวุฒิ. (2551). **พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดซื้อยาในบัญชียาหลักแห่งชาติ: กรณีศึกษาโรงพยาบาลภาครัฐในจังหวัดนนทบุรี**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พรพิสิทธิ์ เลี้ยงอยู่. (2551). **พัฒนาระบบสารสนเทศบนเว็บเพื่อสนับสนุนการบริหารสำนักงาน: กรณีศึกษาสำนักงานคนบตี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พวงผกา มาลีวัตร. (2551). **ความต้องการสารสนเทศของเจ้าของสุนัขระหว่างที่มาใช้บริการหน่วยฉุกเฉินและสัตว์ป่วยวิกฤติ: กรณีศึกษาโรงพยาบาลสัตว์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วนิดา นเรศวรณ. (2551). **การพัฒนาบทเรียนทางเว็บเรื่องการค้นฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์และงานวิจัยของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วัฒนา คงวัฒนานนท์. (2551). **การวิเคราะห์เนื้อหา "วารสารการประมง"**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุชาดา เนตรภักดี. (2551). **ประเมินคุณภาพบริการของห้องสมุดศูนย์วิทยพัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- สังวาลย์ ตุกพิมาย. (2551). การใช้สารสนเทศของนักศึกษาสหกิจศึกษา : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- แหลมกิจ วังหา. (2551). การยอมรับระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการทรัพยากรมนุษย์: กรณีศึกษาธุรกิจผลิตอาหารสัตว์น้ำ กลุ่มธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมและอาหาร เครือเจริญโภคภัณฑ์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อนงค์นาฏ ชินวงศ์. (2551). การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ กรณีศึกษาโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อาอีฉ๊ะ มาระมาต. (2551). การใช้สารสนเทศเพื่อการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสตูลและจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สารสนเทศศาสตร์). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวดวงกมล วงศ์จันทร์
วันเดือนปีเกิด	6 ธันวาคม 2523
สถานที่เกิด	อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	87 หมู่ 12 ตำบลบางปลาม้า อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี 72150
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	บรรณารักษ์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักหอสมุด กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2542	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสงวนหญิง จังหวัดสุพรรณบุรี
พ.ศ. 2546	ศศ.บ. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์) จาก สถาบันราชภัฏจันทรเกษม
พ.ศ. 2554	ศศ.ม (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ